

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

26 november 1999

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de algemene uitgavenbegroting
van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport
uitgebracht door de heer Dany Vandenbossche
aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jos Stassen

Vaste leden :

de heren Carl Decaluwe, Eddy Schuermans, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren Jozef Browaeys, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Cis Schepens ;

mevrouw Marijke Dillen, de heren Julien Librecht, Miel Verrijken ;

de heren Chokri Mahassine, Dany Vandenbossche ;

de heer Jos Stassen ;

mevrouw Margriet Hermans.

Plaatsvervangers :

de heer Freddy Sarens, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Luc Martens, Joachim Coens ;

de heren André Denys, Jacques Devolder, mevrouw Dominique Guns, de heer Paul Wille ;

mevrouw Niki De Gryze, de heren Pieter Huybrechts, Felix Strackx ;

de heren André Van Nieuwkerke, Tuur Van Wallendael ;

de heer Jo Vermeulen ;

de heer Herman Lauwers.

*Zie :***15** (1999-2000)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nrs. 2 tot 4 : Amendementen

– Nr. 5-A : Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

– Nr. 5-B : Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

– Nr. 5-C : Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

*Zie ook :***13** (1999-2000)

– Nr. 1 : Toelichtingen

16 (1999-2000)

– Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

INHOUD

Blz.

DEEL I : CULTUUR

I.1. Inleidende uiteenzetting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden	8
I.1.1. Aandacht voor het cultureel erfgoed	8
I.1.2. Nieuwe stimulansen voor de beeldende kunst	9
I.1.3. Een aanpassing van de middelen in functie van de CAO voor de muzieksector	9
I.1.4. Een heroriëntering van het sociaal-cultureel werk	9
I.1.5. Verruiming van het cultuurspreidingsbeleid	10
I.1.6. Steunpunten als hefboomen voor een kwalitatief cultuurbeleid	10
I.1.7. Een vernieuwd internationaal cultuurbeleid	10
I.1.8. Bijkomende accenten in 2001	11
I.1.9. Jeugdbeleid	11
I.2. Algemene bespreking	12
I.2.1. Algemene opmerkingen	12
– Verhoging van de middelen	12
– Deontologie	12
– Het ontbreken van een richtinggevende beleidsbrief	12
– Regularisering van nepstatuten in de culturele sector	13
I.2.2. Programma 45.1 Jeugdwerk	13
– Werking van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap	13
– Projecten rond experimentele vernieuwing	13
– Infrastructuur en normen inzake geluidsoverlast bij fuiven en festivals	15
– Decreet landelijk jeugdwerk	15
– Internationale jeugduitwisselingsprojecten met kansarme jongeren	16
– Subsidies aan landelijk georganiseerde jeugdverenigingen	16
– Steunpunt Landelijk Jeugdwerk en ontzuiling in de jeugdsector	16
– Aankoop van kampeermateriaal	17
I.2.3. Programma 45.2 Volksontwikkeling en openbaar bibliotheekwerk	18
– Decreet Diensten en Decreet Verenigingen, tekorten bij de uitbetaling van de subsidies	18
– Cultuurcheques	20
– Subsidies voor speciale activiteiten inzake volksontwikkelingswerk	20
– Subsidies aan Nederlandstalige koepels en aan het steunpunt voor Sociaal Cultureel Werk ter bevordering van de ontzuiling	20
– Amateurkunsten	22
– Archief- en documentatiecentra	22
– Initiatieven van sociaal-cultureel werk in gevangenissen	23
I.2.4. Programma 45.3 Beeldende kunst en musea	23
– Museumdecreet	23
– Reproductiefonds	23
– Subsidies aan beeldende kunstenaars	23

– Statuut van de kunstenaar	24
– Vlaams Centrum voor Architectuur en Vormgeving	24
– Roerend cultureel patrimonium	25
– Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen	25
I.2.5. Programma 45.4 Muziek, Letteren en Podiumkunsten	25
– Podiumkunsten	25
– VLOPERA	26
– Muziekdecreet	26
– Subsidies voor Culturele Uitgaven en Stichting Ons Erfdeel	26
– Fonds voor de Letteren (VFL) en de rol betreffende buitenlandse vertalingen	27
– Projecten leesbevordering en leescultuur	27
– Mimetheater	27
– Subsidies aan diverse Brusselse podia	28
– Vlaams Omroeporkest en kamerkoor	28
I.2.6. Programma 45.5 Algemeen cultuurbeleid	28
– Culturele ambassadeurs	28
– Vlaanderen-Europa 2002	29
– Bijzondere specifieke werkingskosten	29
– Cultureel Investeringsfonds	29
– Adviesraden	30
I.3. Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemmingen	30
I.3.1. Decreetbepalingen	30
I.3.2. Begrotingstabel	31
DEEL II : MEDIA	33
II.1. Inleidende uiteenzetting door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	33
II.1.1. Algemene toelichting	33
II.1.2. Specifieke aandachtspunten	33
– Regionale televisie	33
– Particuliere radio-omroepen	33
– De openbare omroep	34
– Multimediaprojecten	34
– Het Vlaamse Filmbeleid	35
– Beheersorganen en adviesorganen	36

II.2. Algemene bespreking	36
II.2.1. Algemene opmerkingen	36
II.2.2. Televisie	37
– Regionale televisie	37
– Nadruk op de kwaliteit van de televisie-programma's	38
– De rol van de Vlaamse Mediaraad en de beheersovereenkomst met de VRT in het kwaliteitsdebat	39
II.2.3 De Openbare Omroep	39
– Reclame en sponsoring	39
– Uitzendingen politieke derden	40
II.2.4. Particuliere radio-omroep	40
– Doorbreken van het radiomonopolie	40
– Europese beschermingsnormen en het frequentiebeheer door het BIPT	41
– Verhuren van restcapaciteit door de VRT	42
II.2.5. Het Vlaams filmbeleid	42
II.3. Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemmingen	43
II.3.1. Decreetbepalingen	43
II.3.2 Begrotingstabel	43
 DEEL III : MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN	 44
III.1. Inleidende uiteenzetting door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport	44
III.1.1. Situering	44
III.1.2. Bescherming	44
III.1.3. Restauratie	44
III.1.4. Beveiliging	45
III.1.5. Sensibilisering	45
III.1.6. Website	45
III.1.7. Documentatiecentrum	46
III.1.8. De woning Braem	46
III.1.9. Werelderfgoed	46
III.1.10. Informatica-systeem Melanie	46
III.1.11. Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (IAP)	46
III.1.12. Besluit	47
III.2. Algemene bespreking	47
III.2.1. Algemeen	47
III.2.2. Onderhoud van erkende monumenten	47
III.2.3. Kerkelijk cultureel erfgoed	47
III.2.4. Fiscale stimuli inzake restauratie	48
III.2.5. Restauratie van het kasteel van Beaulieu	48
III.2.6. Klassering van het mijnenpatrimonium	48
III.2.7. Erkenning van begijnhoven en belforten als werelderfgoed	48
III.2.8. Restauratiewerken	49

III.2.9. Bokrijk	49
III.2.10. Nood aan meerjarenplanning	50
III.2.11. Open Monumentendag	50
III.2.12. Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (IAP)	50
III.2.13. Website	50
III.2.14. Argusmethode	50
III.2.15. Beveiliging van monumenten	51
III.2.16. Bestemming van erkende monumenten	51
III.2.17. Lijst van klasseringsbesluiten	51
III.2.18. Restauratie van de Kathedraal van Antwerpen	51
III.3. Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemming	52
III.3.1. Decreetsbepalingen	52
III.3.2. Begrotingstabel	52

DEEL IV : SPORT

Voorafgaande toelichting

IV.1. Inleidende uiteenzetting door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport	52
IV.1.1. Een Vlaams minister voor de sport	52
IV.1.2. Evolutie van het aantal sportbeoefenaars van de erkende Vlaamse sportfederaties 1995-1998	52
IV.1.3. Bestedingen van de burgers en de overheid betreffende sport	53
IV.1.4. Bloso	53
IV.1.5. Subsidies aan gemeentelijke sportdiensten	53
IV.1.6. De sportfederaties	53
IV.1.7. De Vlaamse Trainersschool	53
IV.1.8. Jeugdsport : besteding van 50 miljoen frank van de begroting 1999 aan IK-project	53
IV.1.9. Medisch verantwoorde sportbeoefening	53
IV.1.10. Problematiek van de leeftijdsgrenzen	54
IV.1.11. Internationale sportinitiatieven	54
IV.2. Algemene bespreking	54
IV.2.1. Programma 42.2 Medisch-sociaal beleid	54
(Uitgaven in verband met dopingcontrole en medische sportcontrole b.a. 12.24)	
(Subsidies i.v.m. medisch-verantwoord sporten b.a. 33.24)	
IV.2.2. Programma 45.1 Jeugd en Sport	56
(Allerhande uitgaven i.v.m. sport b.a. 12.21)	
(Subsidies aan allerlei initiatieven in verband met sport en internationale manifestaties b.a. 33.33)	
– Algemeen	56
– Jeugdsport : besteding van 50 miljoen frank van de begroting 1999 aan IK-project	56
– Sportinfrastructuur	58
– Sportfederaties	58

– BOIC	59
– Bloso	59
– Gemeentelijke en provinciale Sportdiensten.	60
– Prioriteitenplan van de Blosocentra	60
– Wielerploeg Vlaanderen 2002	61
– Topsport Vlaanderen 2002	61
– De Vlaamse Trainersschool	61
– De politisering in de sportsector	61
– Organisatie WK Wielrennen	61
– Sport in het onderwijs	62
– Een Staten-Generaal voor de sport	62
– Sportstadium Antwerpen	62
– Golfterreinen	62
– Opmerking van het Rekenhof	63
– Sportpromotie	63
– Gemotoriseerde sporten	63
IV.3. Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemming	63
IV.3.1. Decreetsbepalingen	63
IV.3.2. Begrotingstabel	63

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Media en Sport behandelde op 10, 17 en 24 november 1999 het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000.

De besprekingen werden onderverdeeld in 4 grote luiken die ook in dit commissieverslag zijn terug te vinden.

Een eerste deel betreft de bevoegdheid Cultuur, met als bevoegde minister de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden.

Een tweede deel betreft de bevoegdheid Media, met als bevoegde minister de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Een derde en vierde deel betreffen Monumenten en Landschappen, en Sport met als bevoegde minister de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

DEEL I: CULTUUR

1.1. Inleidende uiteenzetting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden

De heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden wijst erop dat de ingediende begroting, inclusief de aanzienlijke verhoging van de kredieten voor Cultuur, wordt gedragen door de hele Vlaamse regering. Hij hoopt dat deze begroting de steun en het vertrouwen zal krijgen van een zo ruim mogelijke meerderheid in het Vlaams Parlement.

In de voorliggende begroting kunnen binnen het cultuurbeleid zeven klemtonen worden gelegd, met enkele hoofdaccenten binnen het jeugdbeleid. Voor het cultuurbeleid werden een aantal beleidsaccenten gelegd die vertaald zijn in nieuwe financiële middelen, waaraan vanzelfsprekend ook in 2001 de nodige bijkomende impulsen moeten worden gegeven. Dit geldt zeker ten aanzien van een aantal sectoren die nu in een overgangperiode zit-

ten en die vanaf 2001 met een nieuwe werking en een nieuwe decretale basis vertrekken.

Samenvattend dient er voor 2000, aldus de minister, meer aandacht te gaan naar zeven afgebakende beleidsdomeinen. Dit geldt voor het cultureel erfgoed ; voor stimulansen voor de beeldende kunst ; en voor het aanpassen van de middelen in functie van de CAO en de sociale verplichtingen in de muzieksector. Verder dringt een heroriëntering van het sociaal-cultureel werk zich op, samen met een verruiming van het cultuurspreidingsbeleid. Als zesde element dient de nodige aandacht te gaan naar de steunpunten op diverse terreinen, zoals bibliotheken, cultureel erfgoed, muziek, theater en dans, culturele centra, architectuur en vormgeving. Ten slotte moet een vernieuwend internationaal cultuurbeleid tot stand worden gebracht. Dit laatste punt is belangrijk voor het jaar 2000 omdat het regeerakkoord op dat punt in zijn globaliteit wordt doorgevoerd. Het gaat met name over het centraliseren onder cultuur van alle initiatieven die met cultuur te maken hebben maar die in het verleden onder verschillende posten van het Buitenlands Beleid stonden. Die werden in grote mate naar het cultuurbudget overgeheveld.

Hieronder volgt een verdere uitwerking van de door de minister voorgestelde beleidsaccenten.

1.1.1. Aandacht voor het cultureel erfgoed

Bijkomende middelen voor het erfgoed betekent de lijn doortrekken die voormalig minister Martens heeft uitgetekend in het museumdecreet, maar evenzeer het prangende probleem van het roerend erfgoed aanpakken. Het collectief geheugen van onze gemeenschap, in het bijzonder dat van onze steden, is een immense waarde voor de toekomst die op een actieve en kwaliteitsvolle wijze voor iedereen moet worden ontsloten.

In de eerste plaats is er een verdubbeling van de middelen voor de uitvoering van het museumdecreet, namelijk van 124,7 miljoen frank naar 244,7 miljoen frank. Dit is nog niet genoeg om de erken- de en te erkennen kwaliteitsmusea ten volle ont- plooiingskansen te geven. Het is echter een eerste belangrijke stap die de musea nieuw leven kan in- blazen.

Een tweede belangrijke ingreep is de inschrijving van 50 miljoen frank voor de convenants die moeten worden afgesloten met de steden voor de her- waardering van het roerend cultureel erfgoed. Er bestaan reeds ideeën voor de concrete aanwending van die middelen, maar deze moeten samen met de

commissieleden verder worden op punt gesteld. Het is duidelijk slechts een eerste stap om aan het roerend cultureel erfgoed een impuls te geven.

Daarenboven worden de middelen voor de privaatrechtelijke archief- en documentatiecentra verhoogd met 5 miljoen frank. Hierop kwamen vanuit nogal uiteenlopende kanalen zeer positieve signalen. Een substantieel bedrag van 13,4 miljoen frank wordt uitgetrokken voor de uitbouw van een eerste steunpunt cultureel erfgoed. Binnen het memorandum van de Raad voor de Kunsten is hierover een noodkreet geuit. Voor aankoop van topstukken voor de 'Collectie Vlaanderen' maar ook voor een adequate restauratie en conservering van de eigen collectie zijn 20 miljoen frank bijkomende middelen ingeschreven.

Al deze initiatieven kunnen een aanzet zijn die op korte termijn door een erfgoeddecreet kunnen worden gevolgd.

1.1.2. Nieuwe stimulansen voor de beeldende kunst

De tweede krachtlijn, aldus de minister, is het stimuleren van beeldende kunst, met een ombuiging van de onterechte onderwaardering van de nieuwe levendige ontwikkelingen in de beeldende kunst. Ook volgend jaar zullen daarvoor concrete initiatieven worden genomen. Daarom wordt de subsidie aan verenigingen met 26,7 miljoen frank opgetrokken tot 40,7 miljoen frank, en die aan beeldende kunstenaars met 10,8 miljoen frank tot 24 miljoen frank.

1.1.3. Een aanpassing van de middelen in functie van de CAO voor de muzieksector

De derde krachtlijn is de aanpassing van de middelen voor de muzieksector in functie van de nieuwe CAO. De middelen voor de uitvoering van het muziekdecreet zijn verhoogd met 66 miljoen frank. 50 miljoen frank daarvan is bedoeld om de 24 erkende en structureel gesubsidieerde professionele muziekensembles in staat te stellen grotendeels te voldoen aan de verplichtingen die de CAO van de muzieksector hen oplegt. Trouwens, naast deze verhoging die zich situeert binnen het muziekdecreet, werd met het oog op het nakomen van de sociale verplichtingen ook voorzien in een verhoging van 9 miljoen frank voor het Filharmonisch Orkest van Vlaanderen.

1.1.4. Een heroriëntering van het sociaal-cultureel werk

De minister benadrukt als vierde krachtlijn de heroriëntering van het sociaal-cultureel veld, via de ontzuiling. De subsidies aan de koepels voor beleidsvoorbereidend werk worden verminderd van 66,3 miljoen frank naar 55,6 miljoen frank. De subsidie aan het steunpunt voor het sociaal-cultureel werk wordt met hetzelfde bedrag verhoogd.

Dit is, aldus de minister, een voorbeeld van het nieuwe cultuurbeleid. Hij wijst erop dat ook voormalig minister van Cultuur, de heer Luc Martens, stelde dat er op het vlak van de ontzuiling stappen konden worden ondernomen, en dat dit het best tot uiting kon komen bij de koepels. De concrete uitwerking ervan moet echter nog worden ingevuld. Ontzuiling wordt volgens de minister ten onrechte voorgesteld als een aanval op ideologische of filosofische overtuigingen of als een poging om goed draaiende verenigingen of instellingen een loer te draaien. Ontzuiling moet er integendeel op gericht zijn het cultuurbeleid zo veel mogelijk te laten aansluiten bij de levende en bewegende samenleving en bij de initiatieven die aan de basis worden genomen. Dat zijn impulsen die niet in de huidige structuren zijn vervat, maar vanuit de mensen komen en gericht zijn op meer samenwerking. Ontzuiling is derhalve een uitdrukkelijk positief gegeven, zonder enige negatieve bedoeling. Dit moet mogelijk maken dat mensen elkaar meer en in grotere vrijheid ontmoeten. In de begroting werd hiertoe een eerste aanzet gegeven. Samen met de commissie moet de ontzuiling in de toekomst concreter worden uitgewerkt.

De minister vindt het een perfide houding om de ontzuiling te interpreteren als het doelbewust aanpakken van goed draaiende christelijke organisaties, zoals in een krant staat te lezen. Het beleid hanteert een strikte neutraliteit. Organisaties en verenigingen moeten concreet inspelen op de noden van de mensen van vandaag. De koepels hebben hierbij een dubbele functie. Zoals decretaal en in het cultuurpact is vastgelegd, zijn ze de vertegenwoordigers van de verschillende verenigingen en instellingen, en zijn ze de gesprekspartners met het veld. In die zin blijven ze geaccepteerd als belangenbehartiging. Wel moet in het sociaal-cultureel veld één steunpunt tot stand komen, waarin de beste krachten van de huidige koepels samenwerken. Dit steunpunt moet zorgen voor ondersteuning van organisaties, door het nemen van initiatie-

ven en het ontplooiën van activiteiten ter bevordering van het veld.

De minister herinnert eraan dat – weliswaar tijdens de vorige zittingsperiode – op grond van deze filosofie door de huidige meerderheidspartijen reeds een aantal initiatieven genomen werden. De totale vermindering van de subsidies aan de koepels is een duidelijk signaal dat een goed draaiend steunpunt tot stand moet worden gebracht, dat de samenwerking tussen verschillende ideologieën stimuleert. Het in vermindering gebrachte bedrag wordt immers toegevoegd aan het budget van het Steunpunt Sociaal-cultureel Werk. De minister wijst er overigens op dat de subsidies aan de koepels reeds jaren dalen, wegens het verminderde aantal mensen dat er wordt tewerkgesteld. Dit is een decretaal gegeven.

1.1.5. Verruiming van het cultuurspreidingsbeleid

Als vijfde impuls bespreekt de minister de verruiming van het cultuurspreidingsbeleid. De middelen voor de uitvoering van het decreet op de culturele centra werden verhoogd met 39,8 miljoen frank tot 374,8 miljoen frank. Dit is een erkenning van de belangrijke rol die de centra spelen in de cultuurspreiding, maar ook een aankondiging van een nieuw decreet in toepassing van een echt Vlaams cultuurspreidingsplan, met een eigen regeling voor de grote steden, aandacht voor het belang van de kernsteden, regionale samenwerking, en aandacht voor de specificiteit van de basisinfrastructuur in elke gemeente. Belangrijk hierbij is de ombuiging van een centralistisch in een meer gedecentraliseerd cultuurbeleid. Een van de belangrijke aspecten van het regeerakkoord bestaat erin dat de lokale entiteiten – de gemeenten en de steden – worden geherwaardeerd en als partner worden beschouwd. Ook binnen het cultuurbeleid moet dit een echte impuls krijgen. Dit zal aan bod moeten komen in een herziening van het decreet houdende de culturele centra en de bibliotheken. Wat de minister betreft, wordt dit gekoppeld aan een herziening binnen de volksontwikkeling.

Specifieke impulsen moeten de cultuurspreiding naar kansarme bevolkingsgroepen stimuleren. Naast de 10 miljoen frank waarin voorzien was voor kansarmen, wordt 10 miljoen frank uitgetrokken voor cultuurcheques. De minister erkent dat dit bedrag voor Vlaanderen relatief klein is. In Brussel werkt het systeem van de cultuurwaardbons erg goed met dit bedrag. Een tweede impuls inzake cultuurspreiding is het reserveren van een bedrag van 10 miljoen frank voor enkele experi-

menten die voor kansarmen de weg effenen tot echte cultuurparticipatie.

1.1.6. Steunpunten als hefboomen voor een kwalitatief cultuurbeleid

De minister benadrukt dat steunpunten hefboomen moeten zijn voor een kwalitatief cultuurbeleid. De investering in steunpunten hoort een fractie te zijn van het terreinbeleid in elke cultuursector, en is een essentiële taak van de landelijke overheid. Het is echter van groot belang dat de invulling adequaat en kwalitatief gebeurt. Daarom worden de middelen over vrijwel de hele lijn verhoogd. Daarbij moet men er rekening mee houden dat de steun aan het Vlaams Centrum voor Architectuur en Vormgeving – een verhoging met 5 miljoen frank – nog in een opstartfase thuishoort. De nieuwe steun aan de Vlaamse Museumvereniging, met 2 miljoen frank, moet veeleer als een eerste aanzet tot professionalisering van deze belangenorganisatie worden beschouwd.

Substantieel wordt er geïnvesteerd in het Vlaams Centrum voor Openbaar Bibliotheekwerk, met 40 miljoen frank. In 2001 moet dit 80 miljoen frank bedragen. Eveneens substantieel zijn de investeringen in het steunpunt cultureel erfgoed met 13,4 miljoen frank en in het Vlaams Theaterinstituut, met een verhoging van 5,8 miljoen frank tot 21,5 miljoen frank. Ook wordt er geïnvesteerd in het Vlaams Centrum voor Culturele Centra, met 5,5 miljoen frank, en is er de verhoging voor het steunpunt sociaal-cultureel werk door een compensatie van middelen.

1.1.7. Een vernieuwd internationaal cultuurbeleid

De zevende krachtlijn betreft een vernieuwd internationaal cultuurbeleid. Een som van 195,1 miljoen frank werd overgedragen van de begroting voor Buitenlands Beleid naar die van Cultuur. Dat betekent dat, zonder afbreuk te doen aan reeds aangegane verbintenissen, een nieuwe oriëntering van deze middelen niet uitgesloten is. Alleszins zal de beleidsinvulling moeten aansluiten bij de concrete beleidsdoelstellingen in de onderscheiden sectoren en kan ze niet meer als een losstaand gegeven worden beschouwd.

Internationale uitwisseling en uitstraling moet op de eerste plaats opnieuw een culturele betekenis krijgen. In dat licht moet het systeem van de culturele ambassadeurs opnieuw worden bekeken. Deze intentie is reeds aanwezig in het door het parlement goedgekeurde regeerakkoord. Voor de inter-

ationale culturele uitstraling is er in de cultuurbegroting aan eigen middelen – buiten de 195,1 miljoen frank – 56,8 miljoen frank voorzien. Daarvan is 5 miljoen frank bestemd voor initiatieven in het kader van het Belgisch EU-voorzitterschap in 2001.

In de overdrachten komt de beschikbare som nu op 358,7 miljoen frank. De grote culturele uitstraling van onze Europese cultuursteden wordt ondersteund door een laatste bijdrage aan Brussel 2000 – als natuurlijk de perikelen terzake worden opgelost –, ter waarde van 62 miljoen frank, en een eerste aan Brugge 2002, ter waarde van 30 miljoen frank.

De minister wil een nieuwe kwaliteit in de cultuurspreiding in Nederland bereiken, door de dotatie voor de Brakke Grond substantieel te verhogen met 11 miljoen frank tot een bedrag van 33,9 miljoen frank. Dit is een verhoging met 50 percent. Dit moet de nieuwe missie meteen wind in de zeilen geven en vooral ten goede komen van een versterkte aanwezigheid van ons cultureel aanbod in de Nederlandse hoofdstad. In het cultuurbeleid moeten een aantal complexen worden opzij gezet om resoluut te kiezen voor een vernieuwde en versterkte samenwerking met Nederland, op diverse terreinen.

Voor de grote cultuurinfrastructuren en de middelen voor het cultuurinvesteringsfonds wil de minister weldra met een ambitieus meerjarenplan voor de dag komen. De dotaties voor het Cultuur Investeringsfonds zijn voor 2000 verhoogd met 65 miljoen frank ; een stijging met 10 percent. De minister beseft echter dat er nog meer middelen nodig zijn om tegemoet te komen aan de bestaande noden. De reeds aangegane engagementen, zoals de verbouwingen van de Koninklijke Vlaamse Schouwburg, de Beursschouwburg en het Stuc te Leuven, worden samen met de bouw van het concertgebouw in Brugge volledig nagekomen. Het zou getuigen van slecht beheer om reeds opgestarte zaken niet uit te voeren.

De minister wil samen met de administratie een nieuwe impuls geven aan de communicatie met de burger. Hij wil ook meer ruimte maken voor onderzoek en audits, met het oog op een effectieve en efficiënte aanwending van de middelen. Daartoe is voorzien in respectievelijk 20 en 13 miljoen frank aan nieuwe kredieten.

1.1.8. Bijkomende accenten in 2001

Voor de begroting van 2001 zullen er een aantal belangrijke bijkomende accenten moeten worden gelegd. Er moet een doorgedreven *heroriëntering in het sociaal-cultureel vormingswerk* plaatsvinden, vooral gekoppeld aan het decentraliseren van het cultuurbeleid. Er zal een wijziging van het decreet voor de amateuristische kunstenbeoefening moeten komen, samen met bijkomende middelen.

Wat de *podiumkunsten* betreft, kondigt de minister een nieuwe decreetperiode aan. Hierbij wordt een verbeterde kwaliteit nagestreefd. Dit maakt meer middelen noodzakelijk, samen met een mogelijke beperking van het aanbod. Verder is een uitbouw van een echt architectuurbeleid noodzakelijk, met een sterk Centrum voor Architectuur en Vormgeving. Ook lijken nieuwe financiële impulsen voor de cultuurparticipatie in de steden essentieel.

1.1.9. Jeugdbeleid

In verband met het *jeugdbeleid* meent de minister dat de jongeren ernstig en anders moeten worden bekeken. Ze vormen niet noodzakelijk een probleem, maar veeleer een uitdaging. Dit wordt vertaald in een forse verhoging van de middelen met meer dan 200 miljoen frank. Er moet worden gezocht naar een nieuwe samenhang en andere methodes. Jongeren moeten worden beschouwd als volwaardige partners in het beleid ; partners die meer dan wie ook openstaan voor vernieuwing en nood hebben aan eigen ruimte. Tot nog toe zaten de middelen immers te vast aan decreten. Op papier leken die te werken, maar in de praktijk bleken ze al te vaak een keurslijf en boden ze te weinig ruimte om op nieuwe tendensen in te spelen. Er is derhalve een specifiek budget voor experimenten voorzien, dat 27 miljoen frank bedraagt. Creativiteit en eigentijdse methodes krijgen op die manier een kans, waaronder initiatieven met nieuwe media, meer bepaald het internet.

Het landelijke jeugdwerk krijgt meer middelen, het gaat om een verhoging met 68 miljoen tot 739 miljoen frank. Samen met de sector moet in het parlement het decreet op het landelijk jeugdwerk worden herzien. Ook voor het gemeentelijk en provinciaal jeugdwerk gebeurde een noodzakelijke aanpassing, meer bepaald werd de toestand in Brussel rechtgetrokken. Dat betekent een verhoging met respectievelijk 5,4 en 7 miljoen frank.

De minister benadrukt dat er verder moet worden gekeken dan het gewone jeugdwerk. Waarom geen kansen bieden aan individuele jongeren? Jongeren met creatieve, kunstzinnige ideeën moeten al dan niet binnen een subcultuur de mogelijkheid krijgen om zich buiten de bestaande structuren uit te leven. Ook de gemeenten moeten, eventueel met een financiële impuls van de regering, worden aanzet tot het aanbieden van ruimten en zalen; niet alleen voor fuiven, maar evenzeer voor repetities van lokale bands en voor concerten met een staand publiek. Soms moet men niet ver zoeken, maar gewoon de bestaande culturele infrastructuur beter gebruiken of aanpassen. Het jeugddecree, het SIF en het decreet op de culturele centra kunnen hiervoor worden aangewend. Het Cultureel Investeringsfonds moet specifiek de jeugdinfrastructuur sponsoren. Net zoals bij het gedecentraliseerde cultuurbeleid moeten de steden en gemeenten hun rol spelen.

Voor sommige jongeren is les volgen een minder evidente zaak. De verenigingen die deeltijds vorming organiseren, krijgen een verhoging van meer dan 20 percent of 29 miljoen frank. Dat geld is vooral bestemd voor jongeren die schoolmoe zijn. De minister van Onderwijs is het daarmee eens en speelt er met een aantal initiatieven op in.

De jeugdinfrastructuur, aldus de minister, heeft dringend nood aan onderhoud. Dat budget werd verdubbeld tot 22 miljoen frank. Het kampeermateriaal voor de jeugdverenigingen is aan vervanging toe. Zoals beloofd, wordt daarvoor 26 miljoen frank uitgetrokken. Als dat drie jaar na elkaar wordt volgehouden, wordt de gevraagde 76 miljoen frank bereikt. Intussen moet worden nagedacht hoe het nieuwe materiaal een langer leven kan worden gegarandeerd.

Ten slotte meldt de minister dat de projecten moeten worden ondersteund voor kansarme jongeren uit het buitenland, die hun vakantie doorbrengen bij Vlaamse gastgezinnen. Daarvoor is 20 miljoen frank gereserveerd. De projecten hebben nood aan structurele en professionele steun. De contacten tussen de gastgezinnen en de kinderen moeten een blijvend karakter krijgen.

De minister maakt tenslotte melding van voorlopig nog vage plannen om de Vlaamse jongeren ook te laten proeven van de wereld buiten Vlaanderen. Het zou immers fantastisch zijn als jongeren tussen 18 en 25 de mogelijkheid krijgen om er bijvoorbeeld een half jaar op uit te trekken om de wereld te verkennen. Dat zou mogelijk tot meer verdraagzaamheid leiden, en zelfs de bedrijfswereld is vra-

gende partij voor meertalige mensen met een breed wereldbeeld.

I.2. Algemene bespreking

I.2.1. Algemene opmerkingen

– Verhoging van de middelen

De heer Dany Vandenbossche is tevreden over de voorliggende begroting voor cultuur. De middelenverhoging voor een aantal programma's is immers fundamenteel. De vraag van de culturele sector naar middelenverhoging wordt in deze begroting voor een groot deel beantwoord. Bovendien is er opnieuw belangstelling voor de individuele kunstenaar. Dit is decretaal nog niet ingevuld en de criteria liggen nog niet vast, maar deze begroting vormt al een aanzet.

De heer Tuur Van Wallendael pleit voor een financiële orthodoxie in de begroting, en in het cultuurbeleid in het bijzonder. Als aanhanger van het werk van de heer Jozef Deleu, verzet hij zich tegen de typisch Vlaamse versnippering, tegen de krenterigheid, het altijd net te weinig geld geven, en tegen de slordigheid die daaruit voortvloeit. Het cultuurbeleid moet worden gebaseerd op een algemene visie, gekoppeld aan voldoende middelen.

Mevrouw Mieke Van Hecke is blij met de verhoging van de middelen voor de begroting Cultuur. Rekening houdend met de grootte van de bijkomende middelen, rijst echter de vraag of dit jaarlijks te onderhandelen of recurrente middelen zijn.

De minister maakt zich sterk dat de middelen inderdaad recurrent zijn.

– Deontologie

De heer Tuur Van Wallendael dringt erop aan dat er in de toekomst geen parlementsleden zetelen in een raad van bestuur van een culturele instelling.

De minister is het hier volledig mee eens.

– Het ontbreken van een richtinggevende beleidsbrief

Mevrouw Mieke Van Hecke en mevrouw Marijke Dillen betreuren dat er bij de begrotingsbespreking geen beleidsbrief voorligt. Hierdoor ontbreekt

een globale en langetermijnvisie op het cultuurbeleid.

De minister betreurt dit evenzeer, maar stelt dat gezien de korte periode tussen de vorming van de regering en het opstellen van de begroting, het onmogelijk was om een degelijke beleidsbrief op te stellen én ter bestudering en goedkeuring voor te leggen aan de regering. Hij neemt zich wel voor om vanaf volgend jaar telkens de beleidsbrief samen met de begroting aan het parlement voor te leggen.

- Regularisering van nepstatuten in de culturele sector

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen informeert naar een overzicht inzake de opvolging van de akkoorden in de social-profit-sector, met de Vesoc-middelen. Dit is immers niet rechtstreeks uit de begroting af te leiden. Bovendien is ook niet vast te stellen hoeveel middelen hiervoor ter beschikking zijn. Nochtans heeft de regering zich voorgenomen tegen september 2000 de nepstatuten te regulariseren. Er werken heel wat DAC'ers en gesubsidieerde contractuelen in de cultuursector. Spreker had op zijn minst een aanzet verwacht in de begroting voor deze regularisering.

De minister geeft aan dat alle afspraken die vorig jaar werden gemaakt in het algemeen sociaal overleg, terug te vinden zijn in programma 52.4 Werkgelegenheid, basisallocatie 01.01, "te verdelen Vesoc-middelen". Het gaat over 931 miljoen frank. In het regeerakkoord werd de wil tot regularisatie van de nepstatuten bevestigd. Toch mag het budget voor cultuur niet aan deze operatie worden besteed. Het concrete cultuurbeleid moet immers worden voortgezet. Bovendien is dit dossier deels federaal, wat het nodige overleg vergt. Er moet vanzelfsprekend eerst een akkoord komen over de over te dragen middelen door de federale overheid, waarna deze binnen de Vlaamse gemeenschap kunnen worden aangewend. Het gevraagde overzicht zal aan de commissieleden worden bezorgd.

1.2.2. Programma 45.1 Jeugdwerk

- Werking van de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap

De heer Felix Strackx stelt vast dat de Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap organisatorische moeilijkheden kent, en gedurende lange tijd zonder voorzitter werkte. Hij betreurt ook dat hij de adviezen van de raad niet meer ontvangt. De sa-

menstelling van de Jeugdraad is ideologisch onevenwichtig en niet representatief voor de Vlaamse jeugd. Ze wordt voortdurend 'à la tête du cliënt' aangepast. Spreker vraagt welke stappen de minister overweegt om orde op zaken te stellen.

De minister wijst spreker op zijn negatieve ingesteldheid jegens de Jeugdraad. Hij deelt deze niet, integendeel. De Jeugdraad moet een belangrijke en prioritaire partner in het jeugdbeleid zijn en blijven. Hij is er van overtuigd dat er binnen de Jeugdraad voldoende soepelheid aanwezig is om in samspraak met het kabinet te kijken welke hervormingen doorgevoerd kunnen worden om van de Jeugdraad een nog strijdlustiger en beter functionerend orgaan te maken.

De heer Jos Stassen, voorzitter, vermoedt dat de heer Felix Strackx problemen heeft met het ontbreken van een bepaalde ideologische organisatie.

De heer Felix Strackx repliceert dat de afwezigheid van de Vlaams Blok-jongeren hier slechts een klein aspect van is. Sommige ideologische strekkingen zijn oververtegenwoordigd, terwijl andere helemaal niet aan bod komen. Hij stelt ook vast dat de linkse strekking zwaar is oververtegenwoordigd in de Jeugdraad, terwijl die niet in diezelfde mate aanwezig is bij de Vlaamse jeugd. Vandaar zijn nuchtere en objectieve vaststelling dat de Vlaamse Jeugdraad niet representatief is voor de Vlaamse jeugd.

Minister Bert Anciaux meent dat hij de jeugd onrecht zou aandoen als hij zou beweren dat de Jeugdraad de afspiegeling is van de Vlaamse jeugd. Maar hij stelt ook dat de heer Strackx de jeugd wellicht een even groot onrecht aandoet door te verklaren dat een bepaalde strekking meer leeft binnen de jeugd dan een andere. De minister hoedt zich voor dergelijke uitspraken. De relatie tussen Jeugdraad, jongeren en jeugdbeleid wil de minister samen met de Jeugdraad bespreken. Daar bestaan geen taboes over. Het lijkt echter niet verstandig om dit te bekijken vanuit ideologische of filosofische zuilen.

- Projecten rond experimentele vernieuwing

Mevrouw Mieke Van Hecke betreurt dat voor heel wat nieuwe initiatieven en projecten, samen goed voor ongeveer 200 miljoen frank, een decretale basis ontbreekt. Het betreft projecten van sociaal-cultureel en artistiek belang, bijzondere en specifieke werkingskosten en uitgaven, wetenschappelijk onderzoek, behoud van Vlaams literair erfgoed, bijkomende subsidies beeldende kunstenaars

en anderen, speciale activiteiten inzake volkswikkeling, enzovoort. Zij betreurt dat in deze het advies van de respectieve adviesorganen niet werd gevraagd.

De heer Dany Vandenbossche stelt dat de korte termijn waarover deze regering beschikte, niet volstond om de anomalieën van de vorige begrotingen weg te werken. Een aantal criteria voor de experimenten binnen de jeugd, de kredieten binnen de museale werking en de middelen voor de beeldende kunstenaars, werden in de vorige begrotingen immers vastgelegd in programma's die los stonden van cultuur. Deze werden aan de culturele sector gegeven naargelang de concrete vraag die werd gesteld, zoals bijvoorbeeld Vlaanderen 2002. De huidige begroting heeft de verdienste dat ze de middelen centraliseert op de juiste plaats.

De heer Chokri Mahassine is verheugd over de aandacht voor projecten met een experimenteel of vernieuwend karakter buiten het erkende jeugdwerk. Het budget waarin is voorzien, creëert veel mogelijkheden. Hij heeft echter vragen bij het systeem. Welke initiatieven komen in aanmerking? Moeten het projecten zijn op Vlaams niveau? Moeten jongeren deze projecten indienen, of kunnen het ook organisaties, instellingen, of iets anders zijn? Moeten de initiatieven een tijdelijk of een permanent karakter hebben? Moeten ze zich strikt binnen het cultuurbeleid situeren, of kunnen ze ook bij andere beleidsmateries aanleunen? Daarbij denkt spreker bijvoorbeeld aan acties in verband met drugs, verkeersveiligheid, rechten van jongeren, natuurbehoud, werkgelegenheid, enzovoort. Spreker vreest dat er in 2000 weinig projecten zullen worden ingediend, indien hier niet snel werk van wordt gemaakt. Ervaringen van provinciebesturen, gemeenten en JINT, tonen aan dat een goede ambtelijke begeleiding essentieel is inzake dossiervorming, organisatieontwikkeling, enzovoort. De ondersteuning van experimentele projecten houdt niet op bij het verstrekken van middelen.

Op het antwoord van de minister dat het culturele veld momenteel in te strakke keurslijven zit, repliceert mevrouw Mieke Van Hecke dat deze decretale keurslijven bewust werden ontworpen. Er werd immers vastgesteld dat er geen controle was en dat er weinig objectieve criteria waren om de grootte van de middelen en de begunstigden te bepalen. Als de Vlaamse overheid een deel van haar beperkte middelen besteedt aan subsidies, dan heeft ze zeker het recht om een bepaalde kwaliteit te eisen. Deze argumenten hebben ertoe geleid dat men kaders heeft geschapen waarbinnen de subsidieregeling kon worden georganiseerd. Spreker

wijst erop dat dit geenszins vernieuwing in de weg staat. Vernieuwende initiatieven moeten binnen een soepele maar professionele structuur worden begeleid. Veel SIF-middelen voor projecten in kansarme wijken worden bijvoorbeeld een jaar later niet opnieuw aan nieuwe initiatieven besteed, maar worden ingezet als garantie om de oorspronkelijk vernieuwende initiatieven te laten voortbestaan. Er is dus nood aan decreten waarbinnen vernieuwing kan worden gerealiseerd zonder dat daarbij een strakke structuur wordt opgericht.

De heer Herman Lauwers is het hiermee eens. Het Cultuurpact verplicht het parlement om terzake een minimale decretale regeling uit te werken, ofwel moeten de experimenten ad nominatim in de begroting worden opgenomen. Dit laatste kan echter pas na een tijdrovende officiële erkenning. Daarom is minstens voor het eerste jaar een minimale decretale regeling noodzakelijk. Later kunnen ze nominaal worden ingeschreven in de begroting. Spreker pleit er ook voor om het budget bewust over het hele jaar te spreiden, zodat iedereen aan de beurt komt, en niet enkel de eersten die projecten indienen.

De minister merkt op dat in de begroting de nodige middelen moeten worden vastgelegd voor het volgende jaar. Simultaan hiermee wordt nagedacht over een aantal fundamentele veranderingen, die noodzakelijkerwijze via aanpassing van decreten moeten worden geïnduceerd. Op deze wijze wordt het parlement telkens bij het beleid betrokken en blijft de objectieve doorzichtigheid bestaan. Daarnaast moet er echter ruimte blijven bestaan voor nieuwe experimenten voor beperkte periodes. Hiervoor werkt het kabinet aan objectieve criteria en procedures om tot objectiviteit komen. Er wordt trouwens ook gewerkt met convenanten, waardoor duidelijke beperkingen in de termijnen worden vastgelegd.

Betreffende de opmerking dat goed draaiende projecten toch in de decretale werking zullen worden opgenomen, wat leidt tot een sluipende stijging van de budgetten, antwoordt de minister dat ook goed draaiende projecten na een periode uitgeblust raken. Er moeten derhalve terugvalposities mogelijk zijn. Binnen de huidige decreten is dit niet altijd vanzelfsprekend. Er moet worden vermeden dat te veel actoren vastroesten door recurrente middelen. Het jeugdwerk moet bijvoorbeeld inspeelen op de noden, verwachtingen en tendensen van de sector, wat binnen het decretale kader niet altijd vanzelfsprekend is.

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat een decretale verankering enige soepelheid niet in de weg staat. Spreker is voorstander van een kader omdat sommige tijdelijke experimenten beter zijn gediend indien de lokale gemeenschap de middelen ter beschikking stelt in plaats van het Vlaamse niveau. Als Vlaanderen experimenten betoelaagt, dan moeten dit bovenlokale projecten zijn. Anders draait men de klok terug. Het jeugdwerkbeleidsplan wenst juist te vermijden dat Vlaanderen interfereert met initiatieven op het plaatselijke vlak.

- Infrastructuur en normen inzake geluidsoverlast bij fuiven en festivals

De heer Chokri Mahassine verwijst naar de pers, waar minister Anciaux wordt geciteerd als de minister van fuiven. Nochtans is dit in de begrotingscijfers niet onmiddellijk terug te vinden. Hij vraagt de minister naar concrete plannen en een tijdschema. Hij wijst erop dat de problematiek zich niet beperkt tot geluidsoverlast. Er zijn immers ook aspecten als veiligheid op fuiven, security, infrastructuur ... Betreffende de geluidsoverlast moeten zowel in als buiten de zaal realistische normen gelden. Deze problematiek kan niet worden opgelost door alleen binnen de bevoegdheid van minister Anciaux in middelen te voorzien. Er moet nauw worden samengewerkt met Leefmilieu. De geldende wetgeving moet opnieuw worden bekeken. De spreker dringt erop aan niet langer te talmen. Over enkele jaren zullen hierover Europese richtlijnen worden opgesteld, die onder impuls van onder meer Nederland en Duitsland veeleisend zullen zijn. Spreker dringt erop aan de problematiek zeker uit te breiden tot de concerten. Fuiven en concerten vloeien immers vaak in mekaar over. Hij vraagt of er al concrete afspraken werden gemaakt met minister Dua ? Wordt er een permanente overleggroep samengesteld ? Wordt het probleem gezamenlijk aangepakt ? Hij stelt voor dat een aantal mensen die vertrouwd zijn met deze problematiek, een toelichting geven voor deze commissie en denkt hierbij onder meer aan de Federatie van Jeugdhuizen, akoestische bureaus, organisatoren en deskundigen inzake de milieuwetgeving.

De minister erkent dat deze problematiek hem na aan het hart ligt. Hij geeft toe dat het inderdaad niet zo eenvoudig is dit in de begrotingscijfers terug te vinden, alhoewel hij binnen zijn eigen bevoegdheden toch wel een aantal instrumenten ziet om deze problematiek aan te pakken. Binnen de prioriteitenregeling van het lokaal jeugdwerkdecreet kunnen impulsen worden gegeven aan de gemeenten om deze problematiek aan te pakken. Er moet dan wel tegen 2001 ook een structurele op-

lossing worden gevonden voor de werking met kansarme jongeren. Met de SIF-middelen en het vernieuwde Cultuur Investeringsfonds kan de jongereninfrastructuur in ruime zin worden verbeterd, terwijl ook de rol van de culturele centra in dit licht moet worden bekeken. De minister wijst erop dat voor de culturele infrastructuur op een heel open manier een planning voor vijf jaar wordt opgesteld. Het jeugdbeleid is een horizontale bevoegdheid die heel wat beleidsdomeinen doorkruist. De gesprekken over Vlarem zijn momenteel aan de gang. Er waren al zeer goede contacten met het kabinet van minister Dua. Er zijn ook gesprekken met de Vlaamse Federatie van Jeugdhuizen en een gespecialiseerd bureau. Het is de bedoeling om op korte termijn het debat te starten en de Europese regelgeving voor te zijn. Inzake de vraag over een permanente overleggroep, stelt de minister uitdrukkelijk een volledig gecoördineerd jeugdbeleid tot stand te willen brengen. Dat vereist een permanente interministeriële werkgroep waarin de verschillende administraties zetelen.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen wijst erop dat enkele jaren geleden het geld van het jeugdwerk zo veel mogelijk naar de gemeenten werd gedraineerd via het lokaal jeugdwerkdecreet. Ze stelt voor om in de verschillende jeugdwerkbeleidsplannen na te gaan waar precies geld wordt vrijgemaakt voor infrastructuur. Bovendien moeten deze plannen aandacht blijven besteden aan kansarme jongeren. Spreker pleit ervoor de coördinatie bij nieuwe prioriteiten op het gemeentelijk vlak te behouden. Eventueel kunnen de middelen voor het lokaal jeugdwerkdecreet worden verhoogd.

De heer Dany Vandenbossche vraagt zich af wat op dit vlak de effecten zijn geweest van de jeugdwerkbeleidsplannen. Huizen die vroeger werden gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, zijn nu enkel in een andere positie terechtgekomen omdat er veel meer initiatieven worden gesubsidieerd via het lokaal jeugdwerkbeleid. Wat het Cultureel Investeringsfonds betreft, rijst de vraag welke ruimte er concreet nog beschikbaar is.

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt dat tijdens de vorige legislatuur een evaluatie heeft plaatsgevonden van het jeugdwerkdecreet en de jeugdwerkbeleidsplannen. Hieruit bleek dat de middelen vanuit de gemeenten voor het jeugdwerkbeleid zijn verdriedvoudigd.

- Decreet landelijk jeugdwerk

De heer Jos Stassen, voorzitter, heeft twijfels over de uitvoerbaarheid van het decreet op het landelijk

jeugdwerk. De minister heeft het decreet en de uitvoeringsbesluiten zo breed mogelijk geïnterpreteerd waardoor de grootste problemen van de baan zijn, maar het is toch de taak van het parlement om de toepasbaarheid ervan zo snel mogelijk te evalueren.

De minister bevestigt de problemen bij concrete toepasbaarheid, maar stelt dat een minister een decreet onmogelijk zomaar naast zich neer kan leggen. Wat de uitvoeringsbesluiten betreft, werd advies gevraagd aan de Jeugdraad. Dat advies is klaar en op basis daarvan stelt de minister een aantal aanpassingen voor. Het lijkt aangewezen dat de problematiek van te hoge normen binnen het jeugdwerk wordt onderzocht.

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt dat men, inzake de toepassing van het jeugddecreet de soepelheid moet hanteren die het veld nodig heeft om te kunnen werken. Er is trouwens ook op gemeentelijk niveau veel kritiek op de ambtelijke toepassing in de controle van de lokale jeugdwerkbeleidsplannen, waarbij er te weinig voeling is met het veld. De jeugdwerkbeleidsplannen worden teruggestuurd met opmerkingen over punten en komma's. Als men het wil houden bij een niet-professionele inbreng van de lokale jeugdwerkinitiatieven, dan moet men dat met begrip voor de sector doen en niet op een ambtelijke manier.

- Internationale jeugduitwisselingsprojecten met kansarme jongeren

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt zich af of bij internationale jeugduitwisselingsprojecten, JINT een coördinerende werking heeft, of betreft het organisaties die zich bezighouden met uitwisselingsprojecten voor kansarme jongeren?

De minister besprak reeds met JINT welke ondersteunde rol zij hier kunnen vervullen en hoe zij die projecten kunnen opvolgen. Er dient echter een reglementair kader tot stand te worden gebracht. Er moet ook worden nagegaan of Europese middelen kunnen worden aangewend. Het streefdoel is dat iedereen de kans krijgt om gedurende een bepaalde periode aan een internationaal uitwisselingsproject deel te nemen. Dergelijke projecten leiden immers niet alleen tot een immense individuele verrijking, maar ook tot solidariteit en weerbaarheid.

- Subsidies aan landelijk georganiseerde jeugdverenigingen

De heer Felix Strackx heeft vragen bij de subsidie aan de jongerenorganisatie Internationale Solidariteit-Jongerenaanbod. De subsidies worden besteed aan reizen naar Cuba en de organisatie van het jaarlijkse partijfeest van de moederorganisatie, de Partij van de Arbeid. De organisatie kreeg jaren geleden het ene negatieve inspectieverslag na het andere, maar slaagde erin haar erkenning en subsidie te behouden. Spreker wenst van de minister te vernemen of deze organisatie recent nog het voorwerp van inspectie was, en welke subsidies er nog werden vastgelegd.

De minister zegt niet op de hoogte te zijn van een recente inspectie. De organisatie is trouwens niet erkend binnen het decreet op het landelijk jeugdwerk. Een erkenning wordt evenwel niet uitgesloten, mits wordt voldaan aan de vastgelegde normen. Als deze organisatie systematisch niet voldoet aan de criteria, heeft de minister er geen politiek probleem mee om geen subsidies meer te verlenen. Dat moet natuurlijk wel gebeuren op basis van een verslag. Er moet terzake een voorstel van de administratie komen; het betreft zeker geen heksenjacht.

- Steunpunt Landelijk Jeugdwerk en ontzuiling in de jeugdsector

De heer Marino Keulen vraagt zich af hoe men de niet-georganiseerde jeugd bereikt. Het grootste deel van de jongeren is niet georganiseerd. Hen bereiken blijft de uitdaging. De hokjesmentaliteit met een indeling in ideologische vakken slaat niet meer aan. De minister overweegt een steunpunt voor het landelijk jeugdwerk op te richten. Hij vraagt zich af om welke termijn het gaat, welke middelen de minister daarvoor wenst vrij te maken en hoe de werking van dat steunpunt concreet zal verlopen.

De minister maakt melding van verschillende experimenten die de niet-georganiseerden moeten bereiken. Het is trouwens niet zo dat men binnen het jeugdwerk enkel met georganiseerden werkt. Er zijn ook organisaties die rechtstreeks werken met niet-georganiseerde jongeren, zoals Jeugd en Stad, en JEP. Op dit ogenblik worden trouwens gesprekken gevoerd met de koepels, over de oprichting van een steunpunt landelijk jeugdwerk. Een koepel zou de gesprekspartner en belangenbehartiger zijn.

ger van het veld zijn. Het steunpunt zou meer voor de ondersteuning en de administratieve begeleiding zorgen. Er moet ook worden nagegaan wat de link kan zijn met de Vlaamse Jeugdraad. De vraag is of de Jeugdraad nog kan worden bekeken als louter een adviesorganisatie voor het beleid van de minister. De minister wenst, in overleg met het veld, op korte termijn tot concrete voorstellen te komen.

De heer Dany Vandenbossche vraagt waarom de discussie over de ontzuiling niet terug te vinden is binnen het jeugdbeleid, waar de verzuilde organisaties immers ook een belangrijke rol spelen.

De minister stelt vast dat binnen het jeugdwerk op eigen initiatief stappen worden gezet naar ontzuiling. De voorbije weken zijn er tussen de verschillende koepels gesprekken geweest om te komen tot een groot steunpunt.

– Aankoop van kampeermateriaal

De heer Chokri Mahassine juicht toe dat er extra budgetten worden vrijgemaakt om het tentenbestand te vernieuwen. Hij betreurt echter dat naar aanleiding van deze maatregel niet grondig is nagedacht over de wijze waarop de Vlaamse Gemeenschap tenten ter beschikking stelt. De overheid voorziet namelijk in een service die perfect door privé-organisaties zou kunnen worden uitgevoerd. Door de centralisering van de tenten moeten jeugdorganisaties en gemeenten, die meestal het kampvervoer organiseren, vaak grote afstanden afleggen om tenten af te halen en terug te brengen. Vervolgens blijkt dat door de grote hoeveelheid tenten die samen worden teruggebracht en door de afwezigheid van grote drooginstallaties, de uitleendienst de tenten niet altijd in goede omstandigheden kan onderhouden, waardoor de levensduur van het materiaal wordt verkort. De tenten worden bovendien niet rendabel ingezet : het grootste deel van het jaar worden ze niet gebruikt. Spreker is er van overtuigd dat het beter zou zijn een systeem in te voeren waarbij enerzijds de verhuring van tenten wordt overgelaten aan privé-ondernemingen en anderzijds de middelen, zowel de aankoop- als de werkingsbudgetten van de uitleendienst, als een subsidie zouden terechtkomen bij groepen die gaan kamperen. De decentralisatie van het jeugdwerk heeft als duidelijke optie de lokale verantwoordelijkheid. In navolging van dit principe zou de Vlaamse Gemeenschap de middelen voor het lokaal jeugdwerkbeleid kunnen verhogen en het

verder aan elke gemeente overlaten om via kampsubsidies, algemene werksubsidies, waardebonnen, gedeeltelijke terugbetaling van facturen enzovoort, jeugdorganisaties te steunen in het huren van de tenten. Het zou ook kunnen dat bepaalde jeugdorganisaties dit als een nevenactiviteit gaan ontwikkelen, net als sommige nu winkels hebben voor bijvoorbeeld knutselmateriaal.

De heer Jos Stassen, voorzitter, wijst op het dubbele luik in de problematiek : enerzijds een tekort aan tenten en anderzijds een slecht onderhoud, mede wegens gebrek aan een drooginstallatie.

Mevrouw Mieke Van Hecke is het niet eens met het pleidooi voor privatisering. Ze herinnert eraan dat de commissie tijdens de vorige legislatuur het tentenbestand van de Hoge Rielen is gaan bekijken en heeft kunnen vaststellen dat er dringend behoefte is aan nieuw materiaal en een drooginstallatie. Op de dienstverlening viel echter niets aan te merken. Bovendien is in dit geval centralisatie een pluspunt, rekening houdend met de specialisatie en reductie van de kosten. Bij een eventuele privatisering zou men gigantische bedragen moeten neertellen voor huur en onderhoud. Wel is het zo dat de aankoop van een drooginstallatie noodzakelijk is.

De heer Marino Keulen meent dat privé- en overheidsinitiatief perfect naast elkaar kunnen bestaan. Wie niet tevreden is over het aanbod van de Hoge Rielen, richt zich op de privé-markt.

De minister meent dat privatisering niet de goede oplossing is. Hij wijst erop dat de middelen voor de aankoop van tentenmateriaal werden verdubbeld. Als gedurende de volgende twee jaar in dit bedrag kan worden voorzien, en er een oplossing komt voor het onderhoud van de tenten, is het probleem opgelost. Tegen 2001 voorziet de minister de aankoop van een droogloods, via het Cultureel Investeringsfonds. Betreffende de slechte tijdspreiding, antwoordt de minister dat een piekverhuur tussen 15 juli en 15 augustus normaal is, gezien de logische band met de zomervakantie.

De heer Chokri Mahassine blijft erbij dat de gemeenschap eerder stimulerend moet werken dan het zelf te organiseren. Nu al doen heel wat jeugdverenigingen een beroep op de privé-markt. Dat kost echter veel geld, terwijl ze niet op subsidies kunnen rekenen.

1.2.3. Programma 45.2 Volksontwikkeling en openbaar bibliotheekwerk

- Decreet Diensten en Decreet Verenigingen, tekorten bij de uitbetaling van de subsidies

Mevrouw Mieke Van Hecke verwijst naar de open brief die aan de minister werd toegestuurd, en waarin het belang van een goede ondersteuning van de sector voor het volksontwikkelingswerk wordt benadrukt. In het regeerakkoord werd trouwens vermeld dat 'Cultuur een prominente rol moet spelen in het maatschappelijke leven. Cultuur is een wezenlijke hefboom voor een maatschappij die waarden als openheid, verdraagzaamheid, democratie, creativiteit en kritische zin bij de brede bevolking wil aanscherpen. (...) Het verenigingsleven is en blijft een belangrijke hefboom voor een bloeiend sociaal-cultureel leven. (...) Het sociaal-cultureel werk verdient een nieuw impuls.' Spreker vindt deze bepalingen totaal in tegenstrijd met het gevoerde beleid, waarbij het volksontwikkelingswerk met zijn reeds nijpend tekort aan middelen, verder wordt gesanctioneerd. Recent kregen een aantal organisaties immers het bericht dat, gezien de ontoereikende kredieten voor 1998, een ingrijpende vermindering wordt toegepast. Terzelfdertijd wordt ook het mes gezet in het vierde voorschot voor 1999. Op deze wijze loopt het tekort voor de organisaties op van 25 miljoen frank in 1998, tot een tekort van minstens 60 miljoen frank in 1999. Ondanks deze tekorten voorziet de begroting 2000 geen bijkomende middelen. Spreker wijst erop dat in de culturele sector de decretale verplichtingen van de overheid nooit voor de volle honderd percent werden uitgevoerd, wat de toestand nog schrijnender maakt.

De heer Herman Lauwers is het hier volledig mee eens. De door de minister aangekondigde 100 percent uitvoering van het decreet verenigingen wordt nog bemoeilijkt omdat de cijfers waarop de raming is gebaseerd, ondertussen zijn achterhaald. De administratie heeft blijkbaar de saldi van 1998 erg traag in kaart gebracht, wat aanleiding gaf tot de aangehaalde saneringsoperatie. Eventueel kan een werkbare oplossing worden gevonden via de halfjaarlijkse begrotingsherziening.

De minister antwoordt dat de 100 percent niet slaat op 100 percent uitvoering van het decreet, maar wel op de 100 percent uitvoering van de vastgelegde kredieten. Dat geldt voor 1997. De minister moet zijn beleid voortbouwen op het jaar 1998, waarvan de laatste schijf echter nog niet is uitbetaald. Hij is echter niet politiek verantwoordelijk voor de begroting 1998. Het echte volume is hier-

van slechts gekend na de afrekening. Omdat hier voor geen geld beschikbaar is, werd een lineaire vermindering van 7,5 percent toegepast. Ook voor 1999 is dit een probleem. Voor het vierde voorschot werd daarom een vermindering toegepast van 5 percent. Dit probleem is er niet in 2000 : er werd in een verhoging voorzien.

Volgens mevrouw Mieke Van Hecke is het aangegeven om de subsidies aan verenigingen voor Volksontwikkeling (b.a. 33.01) te coördineren met de subsidies voor speciale activiteiten (b.a. 33.11). Het gaat daarbij om verenigingen en diensten. Ze betreurt dat de Raad van Volksontwikkeling en Cultuurspreiding geen advies mocht uitbrengen. Inzake de volksontwikkeling wijst ze op de morele plicht van de overheid de decretale verbintenissen met de organisaties na te komen. Het verheugt haar dat de minister zal trachten binnen de begroting 1999 voor een oplossing te zorgen. Dat de overheveling van de middelen voor de verenigingen en diensten voor 2000 geen doorgang zal vinden, stemt haar tevreden. Spreker wijst erop dat, ondanks de verhoging van de middelen, de indexering en de anciënniteitsaanpassingen van het personeel met moeite worden gedekt. De begroting voor 2000 start met middelen die al ontoereikend zijn. Men gaat uit van de bedragen van 1999, terwijl men nu al weet dat die niet zullen volstaan. Men creëert een tekort dat nog groter zal zijn dan dat van 1999. Indien de minister het daar niet mee eens is, vraagt mevrouw Mieke Van Hecke geactualiseerde cijfers van de administratie, zodat die kunnen worden getoetst aan de beschikbare gegevens.

De heer Herman Lauwers merkt op dat er daarnaast blijkbaar een oude beslissing bestaat om het tekort van de diensten weg te werken met middelen die zijn uitgetrokken voor de realisatie van het decreet over de verenigingen.

De minister erkent dat dit gebeurde voor 1999, wat in 2000 zal worden vermeden.

De heer Herman Lauwers heeft bedenkingen bij de ramingen voor 2000. Als blijkt dat de middelen voor de jaren 1998 en 1999 ontoereikend waren, kan men zich afvragen of de cijfers voor 2000 zullen volstaan.

Ook de heer Dany Vandenbossche stelt geen cijfers te kunnen kleven op de ontwikkeling van de tekorten. Hij gaat er wel vanuit dat er zich een tekort zal voordoen, vermits men van een basis vertrekt die reeds met tekorten wordt geconfronteerd. Hij vraagt welke oplossingen daarvoor kunnen worden aangereikt. 1998 kan waarschijnlijk niet meer wor-

den opgelost, maar hij wil toch van de minister vernemen in welke oplossingen hij voorziet voor 1999. Hij is zelfs zo voorzichtig nu nog niet te peilen naar oplossingen voor 2000. Spreker stelt ook vast dat er een krediet van 9 miljoen frank wordt overgeheveld van de verenigingen naar de diensten. Hij vraagt of 9 miljoen frank voldoende is om het probleem van de tekorten binnen de verenigingen op te lossen. Hij heeft immers over veel hogere bedragen horen praten. Zijn tweede vraag is wat er dan gebeurt met de diensten in 1999.

De heren Jos Stassen en Herman Lauwers stellen dat de tekorten voor 1998 niet meer kunnen worden geregulariseerd. Ze menen echter dat alvast een regeling voor 1999 kan worden gevonden via een aanpassing van de begroting voor 1999.

Wat het jaar 2000 betreft, is het volgens de heer Jos Stassen belangrijk te weten wat de engagementen tengevolge van de uitvoering van dit decreet zijn. Hij heeft reeds tal van cijfers gekregen van allerlei organisaties die daarbij telkens voor hun eigen winkel spreken, maar hij beschikt niet over een algemeen overzicht van de te verwachten structurele tekorten voor de verenigingen, los van de 100-percentageuitvoering van dit decreet. Trouwens, de commissie moet aan de sector het duidelijke signaal geven dat die 100-percentageuitvoering niet mogelijk is. Dan kan het parlement zijn verantwoordelijkheid nemen om na te gaan wat daaromtrent nog kan worden gedaan. De Agalev-fractie heeft gesteld niet meer op dergelijke manier te willen werken. De commissie kan best het signaal geven dat niemand gebaat is bij deze manier van werken. Concreet vraagt spreker wat de geschatte tekorten zijn voor 2000 op basis van de uitvoering van de engagementen van het verleden en dus niet op basis van de 100-uitvoering.

De heer Marino Keulen wenst te vernemen of via een ultieme begrotingswijziging 1999 eventueel nog voorzien kan worden in een remediëring van het verenigingendecreet. Hij dringt aan op snelle en duidelijke afspraken met de basis, zodat iedereen weet waar hij aan toe is.

De minister merkt op dat het tekort inzake de verenigingen een last is uit het verleden, die plots en onvoorzien is opgedoken. Het is bij de opmaak van een begroting normaal dat een minister uitgaat van de cijfers die er op dat ogenblik beschikbaar zijn. Het probleem van de diensten situeert zich in 1999. Hij wijst erop dat voor de verenigingen – in 1998 – 649,8 miljoen was voorzien. Nadien is dit verminderd met 1,1 miljoen frank. Ook hier is bij de opmaak van de begroting 1999 een ernstig probleem

gerezen. Een theoretische mogelijkheid voor 1998 is de goedkeuring van een ontwerp van decreet met terugwerkende kracht, wat volgens de minister geen zuivere manier van werken.

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst de minister er op dat bij een budgetcontrole men steeds bijkredieten kan voorzien voor tekorten uit voorgaande jaren, waarvan de begroting reeds is afgesloten.

Voor 1999 is er volgens de minister een laatste mogelijkheid om iets te doen via de tweede aanpassing van de begroting 1999. Er zou 1 tot 1,3 miljoen frank kunnen worden gevonden voor een overheveling binnen programma 45.2, terwijl 9 miljoen frank nodig is. Op basis van de vandaag bekende gegevens en de verwachtingen over de uitgaven op de begroting 1999, zoekt de administratie naar mogelijkheden binnen de cultuurbegroting.

Bij de vraag of men niet vertrekt van verkeerde cijfers, antwoordt de minister dat indien eind augustus een ontwerp van begroting klaar moet zijn, hij er wel vanuit gaat dat de cijfers die bekend zijn, min of meer kloppen. Blijkbaar was er in 1998 een overschot. Dat is natuurlijk wel een verkeerd uitgangspunt. Hij zal grondig onderzoeken wat het structureel tekort is, zonder echter voor het veld de illusie te creëren naar een 100-percentageuitvoering te gaan. Het feit dat in het programmadecreet het probleem van de diensten binnen de diensten zelf wordt opgelost, creëert ruimte. Verenigingen hebben in ieder geval meer middelen in 2000. Hij gaat wel uit van 1999 als basis, met een bevrozing van de cijfers. Indien nodig wordt bij de begrotingscontrole een verschuiving uitgevoerd. Het moet voor de sector in ieder geval duidelijk zijn dat het middenveld door deze regering zal worden ondersteund.

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt dat men voor eens en altijd zou stoppen met het zoeken naar schuldigen voor de tekorten bij de uitbetaling van de subsidies. Eerst was dat het veld schuldig, daarna de beleidsmakers en later de administratie. Ze pleit ervoor correcte gegevens te hanteren en een oplossing te zoeken voor het verleden en voor de toekomst. Daarbij moet men vertrekken van het gegeven dat de personeelsleden voor 1998-1999 zijn betaald. De put is dus gemaakt en dat stelt vooral voor 1999 een probleem.

De heer Jos Stassen, voorzitter, verduidelijkt dat het gaat om een overheveling van de verenigingen naar de diensten, waardoor het tekort voor de verenigingen nog groter wordt. Met een eventueel amendement wordt de overheveling opgelost, maar

niet het tekort. Spreker dringt aan op een grondig maar snel onderzoek naar de structurele tekorten voor 2000. Voor 1999 kan in het beste geval worden gezorgd voor een oplossing via de overheveling van 9-miljoen frank. Voor 2000 moet worden onderzocht in welke mate het tekort van de verenigingen kan worden bijgepast tijdens de eerste begrotingsaanpassing.

De minister verbindt er zich toe dit onderzoek goed en snel uit te voeren. Hij benadrukt nogmaals dat het echter niet de 100-percent-uitvoering van het decreet betreft.

De heer Herman Lauwers dringt aan op een globaal overzicht, met een vergelijking tussen de begroting en de theoretische 100-percent-uitvoering. Vorige legislatuur werd dit overzicht trouwens eveneens opgemaakt door de administratie.

– Cultuurcheques

Mevrouw Mieke Van Hecke heeft vragen bij het uitbreiden van het systeem van cultuurcheques tot heel Vlaanderen. Dit systeem heeft in Brussel zeer goed gewerkt, maar de vraag is of dit op ruimere schaal is te organiseren en vooral te financieren.

De heer Marino Keulen staat achter de nieuwe tendens om mensen te responsabiliseren en dus ook keuzes te laten maken. De cheques bevorderen op een prima manier cultuurparticipatie en -kennis. Hij is echter ook benieuwd naar de concrete uitvoering.

De minister deelt mee dat er een budget voor cultuurcheques wordt uitgetrokken van 10 miljoen frank. Dat is uiteraard niet voldoende, en is dan ook slechts een eerste aanzet. De positieve ervaringen in Brussel leidden tot een vraag om uitbreiding naar Vlaanderen. Vanaf 2001 worden de middelen nog aanzienlijk verhoogd.

– Subsidies voor speciale activiteiten inzake volksontwikkelingswerk

Mevrouw Mieke Van Hecke informeert naar de middelen voor speciale activiteiten inzake volksontwikkeling, vermeld op de basisallocatie 33.11.

De minister antwoordt dat het budget werd verhoogd van 8,5 naar 23,8 miljoen frank. 15 miljoen frank daarvan gaat naar culturele initiatieven voor kansarmen. Dat kan eventueel in de vorm van cultuurcheques, hoewel dat niet het enige initiatief voor kansarmen mag blijven.

De minister is het eens met de opmerking van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, die stelt dat ook moet rekening worden gehouden met de resolutie over armoede die in het Vlaams Parlement werd geformuleerd.

– Subsidies aan Nederlandstalige koepels en aan het steunpunt voor Sociaal Cultureel Werk ter bevordering van de ontzuiling

Mevrouw Marijke Dillen en de heer Miel Verrijken vinden het normaal dat ontzuiling niet zonder slag of stoot wordt gerealiseerd. De verzuiling speelde historisch vooral in het bastion 'onderwijs'. Hun partij is vragende partij voor een doorgedreven ontzuiling. Dit moet echter gepaard gaan met een stevige decretale onderbouwing. Daarbij is een objectieve benadering aangewezen, zonder geheime agenda's. Bovendien is het belangrijk om aan te stippen dat niet alle koepels zijn verzuild.

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst erop dat het debat over ontzuiling op een serene wijze moet worden gevoerd, zonder rancune of verborgen agenda's. Het thema ontzuiling is trouwens niet nieuw, maar werd reeds twee zittingsperiodes terug opgestart in een speciale parlementaire werkgroep. Bij ontzuiling moeten begrippen als doelmatigheid van de organisatie, legitimiteit en subsidiariteit tussen overheid en privé-initiatiefnemers, en ook tussen de diverse overheden, centraal staan. De efficiëntie van de organisatie staat centraal. Daarbij is het ontoelaatbaar dat een overheid oordeelt op basis van de wijze waarop de organisatie tot stand is gekomen. Het getuigt bovendien van onzindelijk beleidswerk om vanuit het bestaande decretale kader, zonder enige overgangsmaatregel, te bepalen dat middelen moeten worden versast van de koepels naar het pluralistisch steunpunt VCVO. Daarbij bestaat er geen garantie dat deze verschuiving zal beantwoorden aan de doelstellingen.

De heren Herman Lauwers en Dany Vandenbosche staan ten volle achter de ontzuilingsgedachte. Dit is echter meer dan het verschuiven van middelen van koepels naar een steunpunt. Een verschuiving van middelen drukt niet uit waarover het eigenlijk gaat. Er is een duidelijke overgangsregeling nodig voor de koepels en de verzuilde organisaties. Gelet op het feit dat maatregelen ook in het verleden nooit zijn uitgevoerd zoals ze decretaal werden vastgelegd, kan men niet zomaar van de ene dag op de andere dergelijke maatregel nemen. Ongeacht de basisdiscussie die zeker moet worden gevoerd, moet op een of andere manier in een overgangsmaatregel worden voorzien. Het idee van de minister om personeel te verschuiven van de koepel

naar het steunpunt, zorgt immers enkel voor het verschuiven van de verzuiling.

De heer Tuur Van Wallendael meent dat de verzuilde organisaties in het verleden zeker hun nut hebben bewezen. In de huidige culturele wereld hebben ze echter hun reden van bestaan verloren. Cultuur moet op andere gronden dan de partijpolitieke dimensie worden beoordeeld. Dit neemt echter niet weg dat een goede en geleidelijke overgangsregeling moet worden uitgewerkt.

De heer Herman Lauwers benadrukt dat de koepels een dubbele opdracht hebben. Enerzijds zijn ze de gesprekspartner van de overheid en de communicator naar de organisaties. Anderzijds is er de ondersteuning van het werkveld zelf, de begeleiding, de aanvulling en dergelijke. Dat laatste moet zeker kunnen worden doorgegeven aan pluralistische steunpunten. Er is dus een opdracht voor de koepels die moet worden waargemaakt. Dat houdt eventueel in dat het koepeldecreet moet worden aangepast. In dit kader wordt erop gewezen dat het Cultuurpact de verplichting inhoudt om te dialogeren met de koepels. Deze dialoog zou echter ook kunnen gebeuren door federaties van organisaties, tenminste wat de pluralistische federaties betreft. De vraag rijst dan of deze dialoog vrijwillig dan wel verplicht wordt opgelegd. Spreker meent dat, zolang er geen nieuwe richting wordt bepaald, de koepels hun taak behouden en hiervoor moeten worden gesubsidieerd. De opdrachten van het Vlaams Steunpunt voor Sociaal Cultureel Werk (thans VCVO) kunnen mogelijk worden uitgebreid, en dan moet het decreet op de koepels worden gewijzigd.

De heer Jos Stassen, voorzitter, verwijst naar enkele uitspraken van voormalig minister-president Van den Brande, die Agalev betitelde als de etatisten bij uitstek en als degenen die het vrij initiatief zouden aanvallen op het vlak van cultuur, onderwijs en welzijnswerk. Agalev is enkel gekant tegen de uitwassen van het vrij initiatief, zoals de belangenvermenging en de politieke macht die eruit voortvloeit en automatisch leidt tot de discussie over de verzuiling. Spreker verwijst naar de dubbele stelling in het regeerakkoord. Enerzijds wil men de ontzuiling aanpakken, onder meer in de culturele sector. Deze stelling staat echter pas op de tweede plaats, na het hoofdstuk over de versterking van het culturele middenveld. Beide stellingen moeten samen worden gelezen en in het beleid vertaald. Spreker meent dat er te weinig aandacht gaat naar de versterking van het middenveld. Door de eenzijdige benadrukking van de ontzuiling krijgt men een ver-

tekend beeld. Een aantal problemen die de minister van zijn voorganger heeft geërfd, namelijk het niet uitbetalen van de saldi van 1998 en het verminderen van de laatste schijf van 1999 van het decreet verenigingen, worden nu ten onrechte gekoppeld aan de ontzuiling. Heel de discussie over ontzuiling, verzuiling en versterking van het middenveld moet worden gevoed vanuit een duidelijke beleidskeuze van de minister van Cultuur. Daarna kan het sociaal-cultureel middenveld worden gevraagd om de eigen positie en opdracht in vraag te stellen. Dat moet uitmonden in een aantal herstellingen van decreten. Het sociaal-cultureel middenveld zal zeker bereid worden gevonden de platgetreden paden te verlaten.

De heer Marino Keulen sluit zich aan bij het standpunt dat de discussie over ontzuiling op een rustige, diplomatieke manier moet worden gevoerd. Hierbij is het belangrijk om aan te stippen dat organisaties met tienduizenden leden niet in hun bestaansrecht zullen worden bedreigd. Anderzijds moet worden gesteld dat in de culturele sector hoofdzakelijk de top van de organisaties verzuild is, terwijl de basis vaak veelkleurig is en ontzuild. Een ander element is, dat subsidies vaak worden toegekend via de top van een organisatie, terwijl het dynamisme aan de basis wordt ontplooid. Wanneer men praat over ontzuiling, moet derhalve ook worden gepraat over decentralisatie, en het versterken van de basis. Daarnaast moeten nieuwe pluralistische initiatieven de nodige kansen krijgen.

De minister betreurt dat het debat over de ontzuiling zo uitgebreid in de pers aan bod kwam, met de onafwendbare vertekening tot gevolg. Hij is het eens met de stelling om het middenveld te versterken en stappen te zetten in de richting van bedachtzame ontzuiling. Daarbij is inderdaad nood aan een gedecentraliseerd cultuurbeleid en een versterking van de basis. De grondige herziening van het cultuurbeleid zal de volgende jaren de uitdaging van het parlement vormen. Daarbij moet er respect worden opgebracht voor de waarden van het bestaande sociaal-culturele veld en de rol die dit veld in het verleden heeft gespeeld bij de ontvoogding van de mensen en de bevrijding van hun geest. Samen met de heer Tuur Van Wallendael is hij het eens dat een deel van de organisaties niet meer op dezelfde wijze als vroeger wordt bekeken. Men moet een eerlijk debat voeren en zich daarbij afvragen of cultuur altijd in het voordeel van de samenleving werkt, of integendeel soms wordt aangewend als machtsinstrument. Net als Jozef Deleu stelt hij vast dat er een te grote versnippering bestaat. Er zijn maar liefst acht kleine koepels. Het resultaat daarvan kan nooit een krachtige onder-

steuning van het sociaal-cultureel veld zijn. Er is onvoldoende methodische ondersteuning en deskundigheidsbevordering, en de rol van het VCVO is te zwak. Dit leidt tot een vermindering van de kwaliteitszorg.

De bundeling van een aantal middelen kan volgens de minister tot een versterking leiden van de functie van het Steunpunt voor Sociaal Cultureel Werk. De minister is het 100 percent eens met de heer Lauwers dat er nood is aan een gesprekspartner die de belangen van het veld behartigt. Het is niet mogelijk om met 500 verenigingen te praten. Bijgevolg is er nood aan één of meerdere koepels. De begroting is trouwens een uitstekende gelegenheid om een aantal wijzigingen tot stand te brengen waardoor het steunpunt wordt versterkt. Daarbij moeten uiteraard de taken worden gedefinieerd van de ideologische, filosofische of pluralistische koepels. De minister beweert immers niet dat filosofische of ideologische waarden niet waardevol zijn. Het is onzinnig om te beweren dat die haaks staan op een goed cultuurbeleid, maar het is even onzinnig om te stellen dat enkel filosofie en ideologie het cultuurbeleid mogen bepalen. Het is zoeken naar een zinnige tussenweg.

Mevrouw Mieke Van Hecke, en de heren Dany Vandenbossche, Herman Lauwers, Marino Keulen en Jos Stassen dringen aan op een structureel overleg met de koepels, waarbij bijvoorbeeld in de beleidsbrief een nieuwe visie kan worden ingeschreven die gedragen wordt door de betrokkenen.

De minister betreurt dat deerschikking van de middelen wordt voorgesteld als het voor een volledige feit plaatsen van de koepels. Het is een heel bewuste keuze om een betere samenwerking met een slagvaardig veld tot stand te brengen. De positieve boodschap om hiervoor binnen het steunpunt een betere ondersteuning te bieden, wordt te weinig benadrukt. Vanzelfsprekend is de minister bereid om een overleg met de koepels tot stand te brengen.

– Amateurkunsten

De heren Marino Keulen en Jos Stassen betogen dat de culturele sector behoefte heeft aan transparantie en flexibiliteit in de regelgeving. Het is moeilijk om precies aan de regelgeving te beantwoorden. Bijvoorbeeld voor de Amateurkunsten is het vaak niet haalbaar om te voldoen aan de vele administratieve verplichtingen. Het is jammer dat ze

omwille van deze verplichtingen moeten afhaken. Zo mist het beleid zijn doel.

Mevrouw Mieke Van Hecke nuanceert dat de Amateurkunsten op lokaal niveau minder aan regels en verplichtingen zijn gebonden. Op Vlaams niveau situeren zich echter wel problemen die moeten worden opgelost.

De minister bevestigt dat er nog heel wat problemen moeten worden aangepakt. Hij vreest dat dit niet zal kunnen zonder bijkomende middelen. Mogelijk kan dit probleem in de loop van het volgende jaar worden besproken.

– Archief- en documentatiecentra

De heer Dany Vandenbossche is blij met de verhoging van 5,5 miljoen frank voor de privaatrechtelijke archief- en documentatiecentra. Deze hebben – via internationale standaarden voor dergelijke centra – laten berekenen wat de uiteindelijke subsidiering zou moeten zijn om kwaliteitsvol werk te leveren. Het voorziene bedrag is ruim onvoldoende voor de werkings- en personeelskosten. Spreker onderstreept het nuttige werk van de Archief- en documentatiecentra. Alhoewel het verzuilde organisaties zijn, werken ze toch zuiloverschrijdend samen, wat blijkt uit de gezamenlijke opmaak van een standaard voor hun werking en personeelsbestand. Uit hun eigen en uit de internationale standaarden kan men opmaken dat zij samen een budget van 110 miljoen frank nodig hebben. Nog veel belangrijker dan het geld is echter een structurele oplossing, via een Vlaams archiefdecreet.

De heer Herman Lauwers wil de omschrijving 'verzuild' enigszins nuanceren. Uiteraard hebben de archiefcentra een eigen kleur, en uiteraard bestuderen ze een bepaalde stroming, maar ze zijn niet echt partijgebonden.

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst erop dat de documentatiecentra de verhoging van de middelen met 5 miljoen frank kunnen opvatten als een garantie voor hun bestaan. Het is echter niet voldoende voor een structurele oplossing. Zij stelt voor om de vier centra uit te nodigen in de commissie om hun standpunt te horen betreffende de inhoud van een Vlaams archiefdecreet.

De minister erkent het belang van de documentatiecentra. Het betreft één van de weinige dossiers waar de Inspectie van Financiën zich zeer positief over heeft uitgelaten. De sector beschouwt de ver-

hoging van het budget terecht als een erkenning van hun werk. Het budget voor de archieven steeg jaarlijks met 600.000 frank. Nu is er een vermeerdering van 5,5 miljoen frank. Waar de heer Dany Vandenbossche een bedrag van 110 miljoen frank vooropstelt om een goede werking van de centra te kunnen garanderen, stelt de minister dat binnen dit bedrag het geheel van het archief- en documentatiewezen moet worden opgenomen, inclusief de subsidiëring van het Archief en Museum van het Vlaams Cultuurleven. Ook daar werd trouwens in een verhoging van de middelen voorzien. Mogelijk moet dit dossier in relatie met het roerend cultureel erfgoed worden bekeken.

- Initiatieven van sociaal-cultureel werk in gevangenissen

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen stelt voor om voor de initiatieven van sociaal-cultureel werk in gevangenissen het bedrag van 5 miljoen frank op te trekken tot 40 miljoen frank. Het gevangeniswezen is reeds twee keer veroordeeld in een zeer kritisch rapport over de situatie van de gedetineerden. De vorige regering is daarom gestart met een pilootproject waardoor sociaal-culturele werkers actief zijn in de gevangenissen van Brugge, Antwerpen en Leuven. Dit zou worden uitgebreid naar de instellingen van Wortel, Hoogstraten, Turnhout en Merksplas. Een aantal gevangenissen kunnen echter geen gebruik maken van dit aanbod, mede omdat de projecten worden bemand door parttime krachten, die 3 à 4 instellingen moeten combineren. De spreker pleit voor een budgetverhoging, zodat er 25 voltijdse equivalenten kunnen werken in de 18 gevangenissen waarvoor Vlaanderen bevoegd is. Vanuit menselijk standpunt en omwille van de samenwerkingsakkoorden is dit belangrijk. Vlaanderen heeft immers een samenwerkingsakkoord afgesloten met de federale overheid over de hulp en dienstverlening aan gedetineerden. Het akkoord van 1994 werd in 1998 nog aangepast. In de teksten en de adviezen over de bevoegdheden staat, dat indien Vlaanderen tekortschiet, de federale overheid die taak zal overnemen. Door het bedrag te verhogen tot 40 miljoen frank, kan men een minimale personeelsbezetting verzekeren.

De heer Jo Vermeulen sluit zich grotendeels aan bij de bekommernissen van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen. Initiatieven en vormingswerk zijn maatschappelijk zeer belangrijk en noodzakelijk. Daarom moeten de middelen op korte termijn worden verhoogd. Op basis van gesprekken met de betrokken sector pleit hij voor een geleidelijke toename van het budget.

De minister wijst erop dat voor initiatieven in gevangenissen de basisallocaties 12.20 en 33.13 samen moeten worden gelezen. Basisallocatie 12.20 bevat immers nogal wat middelen die inzake gevangenisprojecten worden aangewend. Binnen deze basisallocatie zijn er nog groeimogelijkheden, vooral omdat werken via contracten te verkiezen is boven het toekennen van subsidies.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen beweert dat de sector geconfronteerd wordt met een sterk personeelsverloop. Zo krijgt men vaak slechts een parttime job aangeboden. Als men dan volledige werkzekerheid aangeboden krijgt, is de keuze om te vertrekken snel gemaakt. Het betreft niet enkel de 4 à 5.000 gedetineerden, maar ook hun gezinnen, ten aanzien waarvan de overheid verplichtingen heeft na te komen.

I.2.4. Programma 45.3 Beeldende Kunst en Musea

- Museumdecreet

De heer Dany Vandenbossche is positief over de regulerende werking en de verankerde middelen van het museumdecreet. De middelen waren voorheen te laag om enige impact te hebben op de musea. De huidige verhoging van de middelen ligt nog laag : de forfaitaire bedragen die naar de musea gaan, zitten tussen de 5 à 10 percent van de werkingskosten. Spreker hoopt dat de middelen in de toekomst nog zullen groeien. Dit geldt trouwens ook voor de landelijke musea die reeds een aanzienlijke verhoging van de middelen kenden.

- Reproductiefonds

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt vast dat op de basisallocatie 31.01 Reproductiefonds Vlaamse Musea geen bedrag werd voorzien. Ze vermoedt dat het budget van 1999 zal worden overgeheveld. Ze vraagt zich af of dat voldoende is en informeert naar de middelen voor 2001.

De minister stelt dat er inderdaad een overheveling plaatsvindt van middelen van de begroting 1999 naar 2000. Dit is voldoende om de werking van 2000 uit te voeren, naast de investeringssubsidie die ook is gebeurd in 1999.

- Subsidies aan beeldende kunstenaars

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat voor de beeldende kunstenaars een stijging van het budget

met 10,8 miljoen frank is voorzien. Voor verenigingen voor activiteiten ten aanzien van hedendaagse beeldende kunst is er een stijging met 26,5 miljoen frank. Overweegt de minister terzake een decretale basis op te stellen? Op welke manier worden de bestedingscriteria opgesteld?

De minister repliceert dat het om een verhoging gaat van de middelen die reeds bestonden. De reglementering die onder meer in 1999 werd gebruikt, wordt gehandhaafd. Het reglement wordt slechts gewijzigd in die zin dat er een verhoging van het bedrag wordt overwogen en dat er meer toelagen zullen kunnen worden toegekend. Er is vanzelfsprekend een adviesraad, namelijk de commissie Beeldende Kunst. De minister blijft steeds politiek verantwoordelijk, maar het is op basis van dat advies dat de subsidie wordt toegekend. Een decretale basis is echter nog niet voorzien.

– Statuut van de kunstenaar

De heer Dany Vandenbossche weet dat het statuut van de kunstenaar een federale materie is. Hij informeert of de Vlaamse Gemeenschap hier op een of andere wijze bij wordt betrokken. In de toelichting staat immers dat een dergelijk statuut een van de belangrijke elementen is waarover beeldende of uitvoerende kunstenaars moeten kunnen beschikken.

De minister deelt de grote bekommernis, waarover ook in de beleidsbrief zal worden uitgeweid. Op dit ogenblik vinden er goede contacten plaats met het kabinet van federaal minister Vandenbroucke, die terzake een initiatief moet nemen. De minister stipt aan dat dit dossier een onderdeel vormt van het regeerakkoord. Er wordt echter nog niet definitief aan één bepaalde oplossing gewerkt. Het probleem dat de Franstaligen er een ander inzicht op nahouden is reëel, maar niet onoverkomelijk.

– Vlaams Centrum voor Architectuur en Vormgeving

De heer Marino Keulen noteert voor het Vlaams Centrum voor Architectuur en Vormgeving een subsidie van 5 miljoen frank. Dat is hetzelfde bedrag als in 1999. Overtuigd van het belang van architectuur, vindt spreker dat er meer aandacht moet worden besteed aan hedendaagse en functionele architectuur. Aanvankelijk waren er terzake vooral losse projecten, zonder veel coördinatie of samenhang. Het netwerk dat in de nabije toekomst vorm moet krijgen, zou ook moeten uitgroeien tot

een soort onafhankelijk centrum. Is het de bedoeling om van dat centrum een steunpunt te maken?

De minister bevestigt dat dit inderdaad het geval is, wat deels de verdienste van zijn voorganger is. Het hele debat is op gang gekomen met de jaarboeken voor architectuur. Dat project wordt voortgezet. Naar aanleiding daarvan heeft men een studie gegeven aan twee architecten: de heer Van Synghel en de heer Van Broeck. Het resultaat van hun opdracht wordt in de nabije toekomst verwacht. Het is de bedoeling het op te richten centrum tot een echt steunpunt te laten uitgroeien. In 2001 zullen bijkomende middelen worden voorzien. Voor de regering wordt dat een absolute prioriteit. Overigens dient ook de basisallocatie 34.02 betreffende "subsidies voor initiatieven op het vlak van de architectuur, de vormgeving en de toegepaste kunst" in dit beleid worden betrokken, met een verdubbeling van 4 naar 8 miljoen frank.

De heer Dany Vandenbossche informeert of het VIZO hierbij wordt betrokken. Wat is de relatie met betrekking tot hun initiatieven inzake vormgeving? Dat instituut is immers in sterke mate met vormgeving bezig.

De minister bevestigt dat het VIZO daar bij betrokken is. Daarnaast zijn er het jaarboek architectuur en het instellen van de tweejaarlijkse prijs architectuur en vormgeving. Ook het ondersteunen van het nieuwe Centrum voor Architectuur en Vormgeving kwam al aan bod. Verder moet met het budget de kwaliteit en het aanbod worden ondersteund van tentoonstellingen, publicaties en studiedagen die aandacht besteden aan hedendaagse architectuur en vormgeving. Tevens wordt een permanente structuur nagestreefd voor de werking van Studio Open Stad en de werking van instellingen als het Fonds voor Vormgeving, Flanders Fashion Institute, deSingel en de stichting Stad en Architectuur. Daarbij gaat het dan om kwaliteitsvolle tentoonstellingen, lezingen, studiedagen en publicaties. Ook komt er meer aandacht voor de Vlaamse architectuur in het buitenland.

De heer Miel Verrijken wenst twee punten ter overweging te geven. Ten eerste heeft Vlaanderen dringend behoefte aan een instituut voor Vlaamse Primitieven. Er bestaat een dergelijk instituut in het Jubelpark. Daar heerst een ongelofelijk anti-Vlaamse situatie. Destijds werd voorgesteld een instituut voor Vlaamse Primitieven op te richten in Brugge. Het enige effect was dat het Instituut voor Vlaamse Primitieven in het Jubelpark is omgedoopt tot het Instituut voor Primitieven van Maas en Schelde. Heel de wereld komt naar Vlaanderen

voor het Instituut voor Barokkunst in Antwerpen. Men blijft in Vlaanderen echter tevergeefs zoeken naar een instituut voor Vlaamse Primitieven. Verder is er nood aan een Vlaams restauratiecentrum. Veel landen beschikken niet over de nodige bekwaamheid en zouden hun restauraties maar wat graag aan Vlaanderen toevertrouwen.

Minister Bert Anciaux zal onderzoeken wat er op dit terrein kan worden gedaan.

De heer Miel Verrijken merkt op dat er een Belgische wet bestaat over het in betaling geven van kunstwerken bij erfenissen. Het zal de taak van de minister zijn deze wet bekendheid te geven bij Vlaamse verzamelaars. Ze kunnen dus kunst schenken als betaling van erfrechten.

– Roerend cultureel patrimonium

De heer Marino Keulen merkt op dat er tijdens de vorige bestuursperiode een werkgroep actief was met als taak een ontwerp van decreet voor te bereiden inzake het roerend cultureel patrimonium. Op dat terrein is trouwens overleg nodig met de Waalse en federale ministers.

Volgens de minister is het de bedoeling om op korte termijn te komen tot een erfgoeddecreet. De administratie informeerde de minister niet over het bestaan van deze werkgroep. Precies om te komen tot een erfgoeddecreet worden contacten gelegd met de mensen op het terrein.

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt zich af of de nieuwe regeling via convenants niet zal worden doorkruist door een decretale regeling. Ze ziet niet in hoe er tegelijkertijd een decretale regeling wordt uitgewerkt en het denkkader van de convenants zal worden uitgewerkt.

De minister repliceert dat de convenants een onderdeel moeten zijn van het erfgoeddecreet. Hij is vragende partij om een decretale omkadering te maken, maar men moet het niet uitsluitend op basis van de convenants bekijken. Alle elementen moeten in het decreet worden gebundeld. De aankoop van kunstwerken zou daar deel van kunnen uitmaken, evenals de adequate restauratie en conservering van de eigen collectie bijvoorbeeld. Al deze initiatieven moeten worden bekeken als aanzet om op korte termijn tot een erfgoeddecreet te komen. Het bedrag van 13,4 miljoen frank voor de uitbouw van het eerste steunpunt cultureel erfgoed past hier eveneens in. De minister wenst alles in zijn globaliteit te bekijken, samen met de verho-

ging van 5 miljoen frank voor de privaatrechtelijke archief- en documentatiecentra.

– Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen

De heer Jos Stassen, voorzitter, verwijst naar de toelichtingen, waar voor het KMSKA drie belangrijke opdrachten werden gegeven : behoud en beheer van de collectie, wetenschappelijke studie van de collectie en tentoonstelling van objecten en publiekswerking. Gezien de specifieke plaats van het KMSKA in het museumlandschap, het feit dat het een eigen museum is met een wetenschappelijke opdracht, vraagt hij of er ook in kredieten is voorzien voor wetenschappelijk onderzoek dat ruimer is dan de eigen collectie.

De minister antwoordt dat de verhoging met 9,5 miljoen frank specifiek moet dienen voor de uitbouw van een restauratieatelier om de eigen collectie te valoriseren. De vraag is hem bekend om op termijn bijkomende middelen te krijgen voor onderzoek ruimer dan de eigen collectie. Op advies van de administratie wordt de eerste uitbreiding echter beperkt tot de specifieke opdracht omtrent het restauratieatelier. De uitbreiding van het wetenschappelijk onderzoek buiten de eigen collectie moet nog worden onderzocht.

1.2.5. Programma 45.4 Muziek, Letteren en Podiumkunsten

– Podiumkunsten

De heer Jos Stassen, voorzitter, signaleert een probleem bij de uitvoering van het decreet op de podiumkunsten voor 1999. Er wordt gemeld dat voor het teksttheater de uitbetaling van de laatste schijf voor 1999, voorzien voor 1 oktober, pas op 15 december zal gebeuren. Voor danstheater, muziektheater en de kunstencentra is er nog geen datum voor uitbetaling. Dat zal waarschijnlijk pas in 2000 gebeuren. Er ontstaan dus een aantal financiële problemen, waaraan de minister dringend moet verhelpen.

De minister is zich van dit probleem bewust. De regering heeft reeds stappen ondernomen om het aantal procedures te verminderen, teneinde de dossiers sneller te laten evolueren. Sinds twee weken krijgen de achterstallige dossiers van cultuur een prioritaire behandeling. De achterstand wordt versneld ingelopen, maar toch moet dit probleem structureel worden aangepakt.

De heer Jos Stassen, voorzitter vestigde inzake de podiumkunsten al de aandacht op de uitbetaling van de lonen voor het vierde kwartaal van 1999. Werd reeds begonnen met de voorbereidingen van het eerste kwartaal van 2000 ?

De minister kent het probleem van de tijdige uitbetalingen en de problemen met de RSZ. Voor het eerste kwartaal van 2000 is er geen enkel probleem. De uitbetaling zal tijdig gebeuren. Men heeft immers reeds een stuk van de achterstand ingehaald. Bovendien worden pogingen ondernomen om de bureaucratische procedures te versnellen. De voormalige begrotingsminister beweerde dat een soepele bureaucratie de poort opent voor misbruik en corruptie. Er is echter steeds een controle achteraf. Het Rekenhof controleert zelfs de facto bij de uitbetaling.

– VLOPERA

De heer Dany Vandenbossche betreurt een aantal evoluties uit het verleden die een negatieve invloed uitoefenen op de voorliggende begroting. Hij verwijst o.a. naar de opera en alle constructies die in de voorbije jaren werden aangewend, met o.a. de overgang van de VLOS naar de Vlopera. Hierdoor zouden alle claims ten aanzien van de Vlopera niet meer kunnen worden uitgeoefend, omdat de Vlopera geen opvolger zou zijn van de VLOS. Hij vraagt zich echter af of dit juridisch een goede oplossing is. Bovendien staat het bedrag dat in de cultuurbegroting is ingeschreven voor de liquidatie van de vroegere intercommunale koninklijke opera, plus de liquidatie van de VLOS, in schril contrast met het bedrag dat naar de Vlopera gaat.

Spreker merkt op dat het bedrag voor de Vlopera nauwelijks is geïndexeerd. Hetzelfde probleem doet zich voor met de subsidie door de twee betrokken steden, Gent en Antwerpen. In hun subsidie zit een indexatie, maar die is ten aanzien van de operawerking niet voldoende. Aan de steden is de vraag gesteld dat ze elk de 100 miljoen frank subsidies willen indexeren. Men weet echter dat in de beheersovereenkomsten de 100 miljoen frank zijn gebetonneerd tot wanneer men een nieuwe beheersovereenkomst maakt.

– Muziekdecreet

De heer Dany Vandenbossche noteert de verhoging op basisallocatie 33.01 met 127 miljoen frank. Hieronder werden echter ook kredieten geconcentreerd die vroeger onder andere basisallocaties vielen. Er is onder andere een krediet bij voor de aan-

passing aan de CAO op basis van het muziekdecreet. Er is in die verhoging weinig of geen ruimte voor aanpassingen ten gunste van de betrokken ensembles, tenzij inzake de RSZ. Volstaat het krediet om de CAO toe te passen in de muzieksector ?

Mevrouw Mieke Van Hecke hoopt dat dit inderdaad het geval is. Op welke wijze wordt echter gecontroleerd of het extra geld alleen daarnaartoe gaat ? Bij de bespreking van het muziekdecreet werd gevraagd om bij het ad nominatim ter beschikking stellen van middelen aan muziekensembles, de kwaliteit te bewaken door het vragen van een advies aan de beoordelingscommissie. Dit is echter niet het geval. Spreker hoopt op een drastische bijsturing.

De minister stelt dat volgens de naakte cijfers het budget voor het muziekdecreet in 2000 met 127 miljoen frank verhoogt. Een deel daarvan gaat gewoon naar de uitvoering van het muziekdecreet. Dat is constant beleid en staat voor 429,2 miljoen frank. Voor het nieuwe beleid blijft nog 66 miljoen frank over. Daarvan gaat 50 miljoen frank naar de sociale zekerheid en de CAO-verplichtingen van de groepen. Dat bedrag wordt toegekend op basis van de reële behoefte van elk ensemble. De administratie werkt aan die verdeling, na enquêtering van de sector. Twee muziekeducatieve organisaties krijgen nog een behoorlijk bedrag : Musica VZW krijgt 10 miljoen frank en de Federatie Jeugd en Muziek 6 miljoen frank. Verder werd aan de adviesraden de opdracht gegeven om een advies te formuleren over de artistieke werking van het Ballet van Vlaanderen, het Filharmonisch Orkest en andere.

– Subsidies voor Culturele Uitgaven en Stichting Ons Erfdeel

Mevrouw Mieke Van Hecke informeert naar de evolutie van de subsidies voor culturele uitgaven. Is er een band met de extra 25 miljoen frank uit Internationale Betrekkingen en de uitgaven van de VZW stichting Ons Erfdeel ?

De minister deelt mee dat in 1999 14,2 miljoen frank werd voorzien voor productiesubsidies. Het gedeelte dat voor literaire publicaties bestemd was (9,5 miljoen frank) gaat naar het Vlaams Fonds voor de Letteren. Het VFL zal een en ander nu beoordelen. Er blijft 4,7 miljoen frank staan. Een deel van het internationaal beleid werd daar inderdaad naar overgeheveld, zoals dit ook het geval is voor de subsidie aan de Stichting Ons Erfdeel. Daar is 16,7 miljoen frank overgeheveld.

Bij de overheveling van 25 miljoen frank naar de subsidie voor culturele uitgaven (b.a. 33.01) ging het o.m. om een budget waarmee in samenwerking met de Stichting Ons Erfdeel projecten werden opgezet en publicaties van de Stichting werden verspreid. De exacte aanwending van de middelen voor de Stichting Ons Erfdeel zal vooreerst in een beleid van continuïteit gebeuren.

Mevrouw Mieke Van Hecke heeft nog enkele vragen met betrekking tot wetenschappelijk onderzoek en "behoud van Vlaams literair erfgoed". Spreker denkt dat de sector bijzonder gelukkig zal zijn met de toegekende stijging. Er zouden vier aanwervingen van wetenschappelijke medewerkers op het programma staan. Kan de minister zeggen of dit in het kader van een bestaande dan wel van een nog op te richten organisatie zal gebeuren? Wat is het publicatiebeleid van de wetenschappelijke uitgaven en is er een samenwerking van het Vlaams Fonds voor de Letteren met het Nederlandse Constantijn Huygensinstituut?

Over de juiste vorm van het steunpunt moet volgens de minister nog overleg gepleegd worden. Het is wel de bedoeling dat het Archief en Museum van het Vlaams Cultuurleven daarin een essentiële rol speelt. Maar in het overleg zijn ook de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde, het Vlaams Theaterinstituut, het Centrum voor Muziek en onderzoeksinstituten betrokken.

- Fonds voor de Letteren (VFL) en de rol betreffende buitenlandse vertalingen

De heer Jos Stassen, herinnert aan de kritische uitspraken van de minister betreffende het VFL. Ook wordt gesteld dat sommige uitgeverijen vrezen dat vertalingen via het Fonds voor de Letteren duur en omslachtig zullen worden.

De minister antwoordt dat in de eerste contacten met het Fonds voor de Letteren vooral over de problematiek van de eigen zitpenningen en de huisvestingsproblematiek werd gepraat. Tal van vergaderingen van de raad van bestuur gingen daarover. De minister heeft hen toen uitdrukkelijk gevraagd om zich ook met het beleid bezig te houden. De continuïteit moet immers worden verzekerd. De administratie kreeg de opdracht om ten minste gedurende drie maanden de continuïteit te garanderen. Er is wel duidelijk een positieve kentering merkbaar sinds de aanwijzing van de directeur, de heer Carlo Van Baelen.

Volgens de minister voeren prospectors momenteel gesprekken met het Fonds om te kijken op welke

wijze ze verder kunnen werken betreffende vertalingen. Er werd nog geen definitieve beslissing genomen. De minister kent de resultaten van deze gesprekken nog niet. Een nauwe samenwerking met Nederland is in ieder geval aangewezen. Dat geldt trouwens voor het letterenbeleid in het algemeen.

- Projecten leesbevordering en leescultuur

De heer Marino Keulen leest in de toelichting dat leesbevordering wordt overgeheveld naar de post 'dotatie voor Vlaams Fonds der Letteren'. Spreker noteert betreffende leesbevordering soms overspannen reacties. Men heeft het dan over 'ontlezing' en 'het gevaar van de beeldcultuur'. Overweegt de minister initiatieven?

De minister deelt mee dat voormalig minister Martens daaromtrent reeds een aanzet heeft gegeven. Alle betrokkenen zullen rond de tafel worden gebracht om een beleid op poten te zetten. Naar aanleiding van de opening van de Boekenbeurs werden mogelijkheden voorgesteld, zoals de zorg voor de onafhankelijke kleine boekhandel. Men moet dit probleem ook zien in het kader van een aantal initiatieven inzake de uitbouw van het bibliotheekwezen. Er wordt voorzien in een aantal bijkomende voorstellen inzake de leesbevordering. Daarover worden binnen de Taalunie discussies met Nederland gevoerd. In de beleidsbrief zal een belangrijke passus staan over de leesbevordering.

De minister drukt erop dat het VFL een aantal duidelijke taken krijgt. De internationale uitstraling is ook in het letterenbeleid een belangrijke doelstelling en moet onder meer via de Nederlandse Taalunie of alleszins in samenwerking met Nederland gebeuren.

Op de vraag van de heer Jos Stassen, voorzitter, betreffende de plannen i.v.m. de zelfstandige boekhandels, antwoordt de minister dat er geen specifieke basisallocatie is die in een bedrag voorziet ter ondersteuning van de onafhankelijke boekhandel. Er zijn een aantal interessante onafhankelijke boekhandels die naast hun gewone werking extra projecten opzetten. Het moet mogelijk zijn om binnen de begroting die projecten te ondersteunen of kleinschalige impulsen te geven. Het beleid inzake de kleine boekhandel houdt uiteraard ook veel meer in dan louter een budgettaire bepaling. Dit wordt van nabij gevolgd.

– Mimetheater

Op de vraag van de heer Dany Vandenbossche waar de subsidies staan voor de federatie Mime, antwoordt de minister dat deze passen binnen de dramatische kunsten in het nieuwe decreet houdende de podiumkunsten.

Mevrouw Mieke Van Hecke verduidelijkt dat de subsidiëring voor mimekunstgezelschappen in het podiumdecreet met opzet niet werd ingedeeld. Ze werd in de verzamelgroep ondergebracht, omdat de discussie omtrent de indeling oeverloos was.

De heer Jos Stassen heeft begrip voor de moeilijke situatie van het mimecentrum. Een federatietoelage is immers onmogelijk. Volgens het verslag van de commissiebespreking werd vroeger ook gediscussieerd met de toenmalige voorzitter van de adviesraad, die uitdrukkelijk heeft gevraagd dit niet te doen. Spreker verduidelijkt dat de begroting 2000 rekening houdt met het oude decreet. Het nieuwe decreet houdende de podiumkunsten wordt pas in de helft van 2001 van kracht. Derhalve betreft dit het seizoen 2001-2002.

– Subsidies aan diverse Brusselse podia

Volgens mevrouw Mieke Van Hecke worden de subsidies aan diverse Brusselse podia verhoogd met 10 miljoen frank. Is dat een structurele verhoging of gebeurt dat met het oog op Brussel 2000 ?

De minister antwoordt dat 2,4 miljoen frank van het totaal van 10,4 miljoen frank moet worden bekken in het kader van Brussel 2000. Dat is een extra ondersteuning voor de uitstraling van de Vlaamse podia in Brussel, ook met de bedoeling dit nadien voort te kunnen zetten. Anderzijds wordt 8 miljoen frank waarin oorspronkelijk was voorzien voor de Ancienne Belgique, verdeeld over de andere Brusselse podia.

De heer Jos Stassen, voorzitter, informeert naar de positie van kinder- en jeugdpodiumkunsten in Brussel t.a.v. Antwerpen en Gent. Specifiek betreft het Bronks ten opzichte van Het Paleis en de Kopergieterij. Op dit ogenblik is er immers een spijtige bevrozing van de middelen, door het feit dat men gevangen zit binnen de subsidies aan diverse Brusselse podia, waar heel weinig mogelijkheden bestaan tot verdere groei. Dit is immers niet opgenomen in het podiumkunstenlandschap van Vlaanderen. Hopelijk zal het nieuwe podiumkunstendecreet die oplossing brengen. Anders zou de mogelijke groei van Bronks ten koste gaan van andere Brusselse podia, wat toch ook niet de bedoeling is.

De minister stelt dat dit probleem vanaf 2001 moet worden opgevangen binnen het podiumkunstendecreet. Wat 2000 betreft is er specifiek voor Bronks een toename van de middelen, maar dit gebeurt wel via diverse kanalen, bijvoorbeeld via Brusselse Aangelegenheden.

– Vlaams Omroeporkest en kamerkoor

De heer Jos Stassen informeert naar het uitblijven van een uitbetaling aan de VRT van 20 miljoen frank voor het Koor en het orkest.

De minister verwijst naar basisallocatie 33.47 waar een bedrag van 251,9 miljoen frank is voorzien. Vermoedelijk betreft het een misverstand omdat op de specifieke basisallocatie 41.05 (toelagen aan de VRT inzake het voormalig VRT-filharmonisch orkest ...) geen fondsen werden voorzien.

De heer Dany Vandenbossche meent dat het bedrag op de basisallocatie 33.47 enkel werd verhoogd met het oog op het opvangen van de indexering van de lonen.

De minister repliceert dat de bedoelde 20 miljoen frank in de basisallocatie 33.47 werd ingecalculleerd.

1.2.6. Programma 45.5 Algemeen Cultuurbeleid

– Culturele ambassadeurs

De heer Marino Keulen informeert naar de nieuwe aanpak betreffende de culturele ambassadeurs ; een bevoegdheid die tijdens de vorige regering onder de minister-president viel, maar nu terecht bij cultuur werd ondergebracht.

De minister antwoordt dat er aanvankelijk 68,1 miljoen frank was voorzien, verhoogd met de 22,5 miljoen voor de culturele ambassadeurs. De initiële doelstelling betreffende de culturele ambassadeurs wordt onderschreven. Voormalig minister-president Van den Brande had de initiële bedoeling om de in Vlaanderen aanwezige kwaliteit de kans te geven in het buitenland te opereren en uitstraling te geven aan Vlaanderen. In de praktijk ging het om kwaliteit die in het buitenland al bekend was. Zoals in het regeerakkoord vermeld staat, blijft het de bedoeling om de culturele ambassadeurs en de 22,5 miljoen frank onder te brengen in het internationaal cultureel beleid, dit om talent te steunen en de kans te geven naar het buitenland te trekken.

Volgens de heer Marino Keulen had dit beleid een Mattheüseffect bij de gevestigde artiesten en orga-

nisaties. Die titel betekende in het buitenland ook weinig. De eigenlijke reputatie was veel belangrijker dan die titel.

Voor mevrouw Mieke Van Hecke heeft het geen zin nu nog de balans van het verleden te maken. De titel had om te beginnen in het binnenland zijn belang, wat ongetwijfeld gevolgen had voor de buitenlandse uitstraling. Op het einde van de vorige regeerperiode werden de criteria wel bijgesteld, en kwam er een grotere transparantie. Door dit project konden belangrijke middelen, die anders nooit naar cultuur waren gegaan, toch naar het veld stromen.

– Vlaanderen-Europa 2002

Op de vraag van de heer Dany Vandenbossche naar de bevoegdheid inzake de kredieten voor Vlaanderen-Europa 2002, antwoordt de minister dat deze strikt gezien ressorteren onder de begroting van Buitenlandse Betrekkingen. Praktisch worden ze beheerd door de minister van Cultuur. Toch staat Vlaanderen-Europa 2002 nog op de begroting van Buitenlandse Betrekkingen om er een aangelegenheid van de hele Vlaamse regering en vooral van de minister-president van te maken. Deze aanpak zal consequent worden geëvalueerd met het oog op optimalisatie. Er zal voortdurend overleg worden gepleegd. Elke keuze zal samen gemaakt worden. De middelen worden enkel aangewend als de minister van Cultuur daarvoor kiest.

– Bijzondere specifieke werkingskosten

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat de bijzondere specifieke werkingskosten op basisallocatie 12.19 werden verhoogd met 20 miljoen frank.

Volgens de minister is één van de redenen waarschijnlijk het communicatiebeleid. Het is de bedoeling de communicatie te verbeteren door ze meer toe te spitsen op de verschillende afdelingen. De administratie werkt daarvoor een project uit. Een cel binnen de administratie levert beleidsvoorbereidend werk. Hiervoor werd een bedrag van 500.000 frank toegezegd. 3,6 miljoen frank gaat naar de vergoeding voor de werking van de raden en commissies. De minister hoopt dat bedrag nog te verhogen. Er is ook nog in een bedrag van 700.000 frank voorzien voor de externe consultancy om de administratie in staat te stellen permanent krijtlijnen uit te tekenen.

– Cultureel Investeringsfonds

Volgens mevrouw Mieke Van Hecke zou het Cultureel Investeringsfonds zich bezighouden met de grote projecten van culturele infrastructuur. Via het fonds werd een techniek ontwikkeld om middelen die in een bepaald jaar niet kunnen worden besteed aan een bepaald doel, over te hevelen naar andere projecten. Dit was in elk geval de basisfilosofie. De minister stelde dat dit fonds ook voor kleinere infrastructuurwerken zou kunnen worden aangewend. Dit zal volgens spreker het doel van dat fonds deels ondergraven, al is ze zich bewust van de problematiek van de kleinschalige culturele investeringen. Dit fonds is echter niet het geschikte middel om daar een oplossing voor te vinden.

De heer Dany Vandenbossche wijst op de zeer beperkte middelen van het fonds.

De heer Jos Stassen, voorzitter, vraagt zich af waarom in het verleden bepaalde projecten in het infrastructuurfonds zijn terechtgekomen. Hij deelt de bekommernis die werd geuit door onder meer de Vlaamse Directie Podiumkunsten in een memorandum. Er is nood aan objectieve criteria voor de keuze van bepaalde projecten. Nu staat men vaak voor voldongen feiten. De keuze wordt gemaakt voor een bepaald project en het komt terecht in dat Cultureel Infrastructuurfonds, terwijl het omgekeerd zou moeten verlopen.

De minister stelt dat de noden in het veld veel groter zijn dan de mogelijkheden. Grote projecten moeten via dit fonds een kans kunnen krijgen, zo niet worden zij nooit uitgevoerd. Tegelijkertijd moet een gedeelte van dit fonds worden voorbehouden voor, zij het voor een klein gedeelte, de kleine infrastructuurwerken. Men mag immers de kleine infrastructuurwerken niet altijd opsplitsen.

De heer Dany Vandenbossche wijst erop dat bij de overname van kleine privé-cultuurhuizen, er geen middelen terugvloeien naar de overheid. Ze is immers geen eigenaar, al trad ze wel op als bouwheer. Een ander aspect is de nood aan een beleidsplanning op langere termijn. Spreker wenst hierin een Gentse concertzaal op te nemen.

De minister repliceert dat een planning wordt gemaakt op basis van de behoeften die door het veld worden aangebracht. Mogelijk zal dit resulteren in een forse verhoging van de middelen van het cultuurinvesteringsfonds.

– Adviesraden

De heer Dany Vandenbossche meent dat het interessant zou zijn voor de nieuwelingen in deze commissie om de diverse adviesraden binnen het cultuurbeleid te ontmoeten, daar zij over de toe te kennen subsidies moeten oordelen. Hij heeft het niet alleen over de podiumkunsten, maar ook over het muziekdecreet. Tevens wijst hij erop dat de minister soms afwijkt van de hem verstrekte adviezen.

De minister stelt dat hij binnen zijn bevoegdheid het recht heeft om gemotiveerd af te wijken van de hem verstrekte adviezen. Een ontmoeting met de adviesraden kan echter zeer verrijkend zijn voor de parlementsleden én de adviesraden.

I.3. Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemmingen

I.3.1. Decreetbepalingen

Artikel 14

Amendement nr. 12 van de Vlaamse regering strekt ertoe in organisatieafdeling 45, programma 30, basisallocatie 31.01 "Subsidie aan de NV Reproductiefonds Vlaamse Musea" (pro memorie)", te schrappen.

De minister verwijst naar de opmerking van het Rekenhof dat voorstelt om de betrokken basisallocatie te schrappen, wegens gebrek aan decretale grondslag.

Dit amendement wordt eenparig aangenomen.

Amendement nr. 13 van de Vlaamse regering strekt ertoe in organisatieafdeling 45, programma 40, basisallocatie 41.05 "Toelagen aan de NV VRT ... (pro memorie)" te schrappen.

Deze basisallocatie heeft reeds een decretale onderbouw, zo blijkt uit een opmerking van het Rekenhof.

Amendement nr. 14 van de Vlaamse regering strekt ertoe in organisatieafdeling 45, programma 50, basisallocatie 33.09 het krediet 2000 "38,0 miljoen frank" te vervangen door "19,0 miljoen frank".

De minister deelt mee dat deze aanpassing gebeurt om een materiële vergissing recht te zetten.

Ter stemming voorgelegd worden amendementen 13 en 14 aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Een amendement nr. 51 van mevrouw Mieke Van Hecke en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen strekt ertoe in artikel 14, organisatieafdeling 45, programma 20, het bedrag van het niet-gesplitste krediet voor basisallocatie 33.56 "40,0 miljoen frank" te brengen op "33,4 miljoen frank".

De eenvoudige overheveling van de middelen van het koepeldecreet naar het steunpunt sociaal cultureel werk zonder een voorafgaand inhoudelijk debat over de opdracht en de werking van dit steunpunt, betreuren de indieners ten zeerste.

Ter stemming voorgelegd wordt het amendement verworpen met 1 stem tegen 10.

Een volgende reeks amendementen van mevrouw Mieke Van Hecke en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen strekt ertoe om de middelen op programma 45.20, basisallocatie 33.13 "subsidies aan initiatieven in sociaal cultureel werk in gevangenissen" te verhogen met 35 miljoen frank. Deze middelen worden gevonden door een aantal verminderingen op andere basisallocaties in hetzelfde programma en in programma 45.50 door te voeren. Het betreft de amendementen 52, 53, 54 en 55

Amendement nr. 52 van mevrouw Mieke Van Hecke en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen strekt ertoe in artikel 14, in organisatieafdeling 45, programma 20, het bedrag van het niet-gesplitste krediet voor basisallocatie 33.13 "5,0 miljoen frank" te brengen op "40,0 miljoen frank".

Amendement nr. 53 strekt ertoe in artikel 14, in organisatieafdeling 45, programma 20, het bedrag het niet-gesplitste krediet voor basisallocatie 33.11 "23,8 miljoen frank" te brengen op "13,8 miljoen frank".

Amendement nr. 54 strekt ertoe in artikel 14, in organisatieafdeling 45, programma 50, basisallocatie 33.10 te schrappen.

Amendement nr. 55 strekt ertoe in artikel 14, in organisatieafdeling 45, programma 50, basisallocatie 33.11 te schrappen.

De indieners stellen dat de Vlaamse Gemeenschap, conform de wet van 8 augustus 1980 en het samen-

werkingsakkoord tussen de staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake hulp- en dienstverlening aan gedetineerden van 28 februari 1994, gewijzigd op 7 juli 1998, een verantwoordelijkheid heeft voor de dienstverlening aan gedetineerden en hun naastbestaanden. Tot tweemaal toe heeft het "Europees Comité voor de Preventie van Foltering en Onmenselijke Vernedering of Bestrafing" een kritisch rapport over de situatie van gedetineerden in de Belgische gevangenissen uitgebracht.

Gezien de noodzakelijke integrale benadering, is het aangewezen dat het sociaal-cultureel en cultureel aanbod verder uitgebouwd wordt in elke gevangenis. De vorige regering startte een pilootproject op waardoor sociaal-culturele werkers actief zijn in de gevangenissen van Brugge, Antwerpen, Leuven (hulpgevangenis). Er is een begin van aanbod in de gevangenissen van Wortel, Hoogstraten, Turnhout en Merksplas. Een aantal gevangenissen o.a. in Oost-Vlaanderen en Limburg blijven verstoken van enig aanbod.

Een uitbreiding van het sociaal-cultureel werk in de gevangenissen kadert in het reclasseringsplan van de wet op de "voorwaardelijke invrijheidstelling". Het is belangrijk bij het verschijnen voor deze commissie te kunnen vermelden welke vorming, cursus, ... men volgt in zijn traject. Door het ongelijke en te zwak uitgebouwde huidige aanbod is er nu een ongelijkheid ontstaan tussen de gedetineerden van de verschillende gevangenissen. Een uitbreiding van dit kader, zodat in elke gevangenis minimum één fulltime equivalent werkzaam kan zijn, is hiervoor essentieel. Met dit bedrag kunnen 25 voltijdse equivalenten aan de slag in de 18 gevangenissen waarvoor Vlaanderen verantwoordelijk is.

Ter stemming voorgelegd worden de amendementen 52 tot en met 55 verworpen met 1 stem tegen 10.

Artikel 15

Amendement nr. 30 van de Vlaamse regering strekt ertoe artikel 15 te schrappen. De minister deelt mee dat het Rekenhof argumenteert dat dit artikel strijdig is met artikel 10 van het Cultuurpact. Door artikel 15 zouden de decretaal gemachtigde bedragen later nog kunnen worden gewijzigd door kredietoverschrijdingen.

Ter stemming voorgelegd wordt dit amendement aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Artikelen 71, 96 97,98,102,103, en 127

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

1.3.2. Begrotingstabel

AFDELING I

Programma 45.10

Jeugdwerk (behalve b.a.12.21 en 33.33)

Dit programma wordt zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Programma 45.20 Volksontwikkeling en Bibliotheken

Door mevrouw Mieke Van Hecke en Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen worden 2 amendementen ingediend die ertoe strekken een onterechte subsidievermindering recht te zetten. Hiertoe worden de middelen voor de Nederlandstalige Koepelorganisaties b.a. 33.04 verhoogd met 6,6 miljoen frank, en deze van het Steunpunt Sociaal Cultureel Werk b.a. 33.56 met hetzelfde bedrag verlaagd. De motivatie van deze amendementen werd reeds gegeven bij amendement nr. 51 van artikel 14.

Amendement nr. 73 strekt ertoe het totaal van de niet-gesplitste kredieten voor programma 45.20 "4.240,8 miljoen frank" te brengen op "4.247,4 miljoen frank". Bedoeling is in basisallocatie 33.04 het niet-gesplitste krediet "55,7 miljoen frank" brengen op "62,3 miljoen frank".

Amendement nr. 74 strekt ertoe het totaal van de niet-gesplitste kredieten voor programma 45.20 "4.240,8 miljoen frank" te brengen op "4.234,2 miljoen frank". Bedoeling is in basisallocatie 33.56 het niet-gesplitste krediet "40,0 miljoen frank" te brengen op "33,4 miljoen frank".

Ter stemming voorgelegd worden beide amendementen verworpen met 1 stem tegen 10.

Een volgende reeks amendementen van mevrouw Mieke Van Hecke en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen strekt ertoe om de middelen op programma

45.20, basisallocatie 33.13 "subsidies aan initiatieven in sociaal cultureel werk in gevangenissen" te verhogen met 35 miljoen frank. Deze middelen worden gevonden door een aantal verminderingen op andere basisallocaties in hetzelfde programma, en in programma 45.50 door te voeren. Voor programma 45.20 betreft het de amendementen 75, 76 en 77. Een omstandige motivatie werd reeds gegeven onder amendement 52 van artikel 14.

Amendement nr. 75 strekt ertoe het totaal van de niet-gesplitste kredieten voor programma 45.20 "4.240,8 miljoen frank" te brengen op "4.275,8 miljoen frank". Bedoeling is in basisallocatie 33.13 het niet-gesplitste krediet "5,0 miljoen frank" brengen op "40,0 miljoen frank".

Amendement nr. 76 strekt ertoe het totaal van de niet-gesplitste kredieten voor programma 45.20 "4.240,8 miljoen frank" te brengen op "4.230,8 miljoen frank". Bedoeling is in basisallocatie 12.20 het niet-gesplitste krediet "64,0 miljoen frank" brengen op "54,0 miljoen frank".

Amendement nr. 77 strekt ertoe het totaal van de niet-gesplitste kredieten voor programma 45.20 "4.240,8 miljoen frank" te brengen op "4.230,8 miljoen frank". Bedoeling is in basisallocatie 33.11 het niet-gesplitste krediet "23,8 miljoen frank" te brengen op "13,8 miljoen frank".

Ter stemming voorgelegd worden de amendementen 75 tot en met 77 verworpen met 1 stem tegen 10.

PROGRAMMA 45.30

Beeldende Kunst en Musea

Met dezelfde motivatie als de amendementen 75 tot en met 77, worden door mevrouw Mieke van Hecke en mevrouw Riet Van Cleuvenbergen 2 amendementen ingediend.

Amendement nr. 78 strekt ertoe het totaal van de niet-gesplitste kredieten voor programma 45.50 "1.363,6 miljoen frank" te brengen op "1.361,1 miljoen frank". Basisallocatie 33.10 wordt geschrapt.

Amendement nr. 78 strekt het totaal van de niet-gesplitste kredieten voor programma 45.50

"1.363,6 miljoen frank" te brengen op "1.351,1 miljoen frank". Basisallocatie 33.11 wordt geschrapt.

Ter stemming voorgelegd worden de amendementen 78 en 79 verworpen met 1 stem tegen 10.

PROGRAMMA 45.40

Muziek, Letteren en Podiumkunsten

PROGRAMMA 45.50

Cultuurbeleid

Beide programma's worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

AFDELING III

Diensten voor Afzonderlijk Beheer (DAB's)

De Brakke Grond

Kasteel van Gaasbeek

Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen (KMSKA)

Landcommanderij Alden Biesen

Vlaams Centrum voor het Openbaar Bibliotheekwerk (VCOB)

De begrotingen van deze DAB's worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 2.

AFDELING V

Vlaamse Openbare Instellingen

Cultuur Investeringsfonds

Dit programma wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 2.

DEEL II : MEDIA

II.1. Inleidende uiteenzetting door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

II.1. Algemene toelichting

De heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, stelt dat de media een steeds belangrijkere rol spelen in de informatiemaatschappij. Een Vlaams referentiekader, dat rekening houdt met de Europese en mondiale context, is wenselijk. Het komt er immers op aan de voorwaarden voor een moderne democratie te waarborgen : vrijheid van meningsuiting, vrijheid van informatiegaring en perspluriformiteit. De kennismaatschappij vereist bovendien dat de burger de informatiestroom beheerst. De mondiale concurrentiestrijd tussen steeds grotere conglomeraten kan de onafhankelijke informatieverstrekking in het gedrang brengen door overdreven concentratie en monopolievorming.

Voorts is er behoefte aan een evaluatie van de deontologische code van uitgevers en journalisten, zoals recent nog maar eens bevestigd werd.

Wat de nieuwe technologieën betreft, moet naar complementariteit met de klassieke media worden gestreefd ; wel zal de nieuwsgaring door de burger onvermijdelijk wijzigen.

De decreetgeving moet de snelle Europese en mondiale ontwikkelingen op de voet blijven volgen. Dat is een werk van lange adem, al worden in de begroting 2000 al een paar aanzetten gegeven tot decreetswijzigingen.

II.1.2. Specifieke aandachtspunten

– Regionale televisie

De minister is bezorgd over de precare financiële toestand van de omroepen. Hun economische slagkracht moet groter worden. Dat kan onder meer door de versoepeling van de uitzendschema's. Meer zenduren betekent meer mogelijkheden voor sterk lokaal gerichte informatie en voor reclame-inkomsten. Directe overheidssteun wordt niet overwogen, behalve dan voor TV Brussel welke steun ontvangt uit het cultuurbudget. Wel kan de Vlaamse overheid de stations inschakelen in haar communicatiebeleid. Andere aandachtspunten zijn : de regionale omroepen laten deelnemen aan

multimediaprojecten en hen vergoeden voor het uitvoeren van gemeenschapsopdrachten.

Momenteel zijn 10 stations erkend als regionale televisie-omroep. De erkenningen van ATV, AVS, ROB-TV en WTV-Zuid, verstrijken op 7 januari 2001 ; Focus, TVL en ADS-Kanaal 3 en TV-Brussel, waarvan de erkenningen verstrijken op 15 juni 2002 ; die van Ring-TV verstrijkt op 14 juli 2003. Het lijkt de minister wenselijk de evaluatie en de aanpassingen aan de decreetgeving door te voeren voor het zomerreces van 2000. Het Vlaams Commissariaat voor de Media moet zich in dezelfde periode ook uitspreken over de verlenging van de erkenningen.

– Particuliere radio-omroepen

Wat de particuliere radio's betreft, zal een plan worden uitgewerkt om de beschikbare frequentieruimte in de FM-band tussen 87.5 en 102.4 mHz optimaler te benutten. Daardoor moeten landelijke private radio-initiatieven mogelijk worden zonder de bestaande bescherming en het zendcomfort van de VRT-zenders te verminderen. Met het oog op een dergelijk plan is ook overleg nodig met de Franse Gemeenschap en het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT). De studieopdracht, een overheidsopdracht voor aanneming van diensten met een gunningswijze volgens de onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking, wordt binnen enkele weken definitief gegund aan een van de vier kandidaten die een offerte indienden. Het gaat om Nozema (de Nederlandse Omroep-Zendermaatschappij), TDF (TéléDiffusion de France), TNO (TNO Fysisch en Elektronisch Laboratorium) en de Broadcast Company. De afronding wordt binnen twee maand vooropgesteld. Een wijziging van het reglementaire kader voor de particuliere radio's zal voorgesteld worden.

Met de Franse Gemeenschap had de minister reeds informele contacten via de nieuwe bevoegde minister Corinne De Permentier. Er komt vanaf december geregeld een trilaterale bespreking met het oog op een verfijning van het frequentieplan op Belgisch niveau, waarbinnen dan zowel het Vlaamse als het Franse plan hun plaats zouden vinden.

De minister meent dat er voldoende financiële middelen voorzien zijn voor eventuele bijkomende studies, zoals een haalbaarheidsstudie in functie van een maximale benutting van de beschikbare frequentieruimte in de band 102.5-104.8 Mhz. Eventueel zal een voorstel voor een nieuw fre-

quentieplan worden geformuleerd in functie van nieuwe erkenningen per 1 januari 2002.

In het belang van de rechtszekerheid en gelet op de economische gevolgen moet het beleid inzake de private radio's volgens de minister in de loop van volgend jaar verduidelijkt worden.

De erkenningen van de lokale particuliere radio's verstrijken op 31 december 2001. Er zal gezocht worden naar tussentijdse oplossingen om de vrijgekomen frequenties toe te bedelen, zodat ze niet kunnen ingenomen worden door buitenlandse radio's.

– De openbare omroep

De minister stelt dat de rol en de opdracht van de openbare omroep onverkort behouden blijft. Het minidecreet en het maxidecreet hebben een duidelijk kader gecreëerd. De openbare omroep kan zich ontwikkelen over een periode van vijf jaar via de beheersovereenkomst. In de begroting 2000 wordt een financiële enveloppe voorzien van 8.638 miljoen frank. De basisdotatie bedraagt 7.322 miljoen frank, de dotatie voor het pensioenfonds 316 miljoen frank en de financiering via kapitaalbreng 1 miljard frank. De minister wijst erop dat de dotatie voor het pensioenfonds dus terug te vinden is op twee begrotingsruiters. Enerzijds de reeds genoemde 316 miljoen frank voor het pensioenfonds, en anderzijds 316 miljoen frank via het fonds voor de delging van de lasten.

De minister verduidelijkt dat de opdracht van de openbare omroep wordt geregeld door de decreten betreffende de radio-omroep en televisie, vooral door het decreet van 29 april 1997, het maxidecreet. De openbare omroep is onafhankelijk en heeft een doelstelling voor de hele Vlaamse gemeenschap. De notie kwaliteit speelt een belangrijke rol in het kader van het onderscheid tussen de openbare en de particuliere omroep. Om de onafhankelijkheid van de openbare omroep te respecteren is het volgens hem van belang om nauw toezicht te houden op de kwaliteit. De openbare omroep moet een zo groot mogelijk aantal kijkers en luisteraars bereiken met een diversiteit aan programma's. De VRT verzorgt een kwalitatief hoogstaand aanbod op het vlak van informatie, cultuur, educatie en ontspanning. Inzake informatie hoopt de minister dat nog bijkomende inspanningen mogelijk blijken. De VRT moet streven naar een leidinggevende rol op gebied van informatie en cultuur. Bij het evalueren van de beheersovereenkomst enkele weken geleden werd vastgesteld dat deze doelstelling volledig werd nageleefd.

De minister kondigt aan dat de onderhandelingen over het nieuwe beheerscontract, dat de periode 2002 tot 2007 zal omvatten, volgend jaar al van start zullen gaan. Het uitgangspunt zal zijn dat de VRT zich in de toekomst nog meer zal profileren als kwaliteitszender. In dit kader moet het streven naar een reclame-armere VRT worden gesteld.

De huidige beheersovereenkomst blijft behouden. Het hervormingsproces moet onverkort doorgaan. De minister heeft al contacten gelegd in verband met bijkomend onderzoek naar de financiering van de openbare omroepen in Europa. Daarbij zal bijzondere aandacht gaan naar het onderscheid tussen reclame en sponsoring. Er zal ook onderzocht worden of het streven naar een reclame-armere openbare omroep – waarbij inkomsten uit reclame worden gecompenseerd door een hogere dotatie – eventueel negatieve gevolgen zou hebben voor de slagkracht van deze openbare omroep. Bovendien moet ook het belang van de vijf VRT-radionetten worden benadrukt.

De minister suggereert dat de commissie voor Cultuur, Media en Sport naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen ook aandacht kan besteden aan de werking van de VRT. De heer Bert De Graeve, gedelegeerd bestuurder van de openbare omroep, is daarvoor vragende partij. Hij is in de commissie aanwezig op uitnodiging van de minister. De commissieleden kunnen derhalve hun vragen over de openbare omroep aan hem voorleggen.

– Multimediaprojecten

De multimediaprojecten hebben, aldus de minister, het stimuleren en het sensibiliseren van de kennismaatschappij tot doel. Het is de bedoeling dat een zo breed mogelijke groep van media-actoren daaraan kan deelnemen. In een democratie is het belangrijk dat alle stellingen en meningen aan bod komen. De steun aan de geschreven pers is indertijd ook vanuit eenzelfde bezorgdheid tot stand gekomen. De wet van 19 juli 1979 voorzag een jaarlijks krediet voor rechtstreekse hulp aan de opiniërs. Het KB van 20 juli 1979 gaf uitvoering aan deze wet. Op 27 juli 1998 werd deze rechtstreekse steun gewijzigd door een protocol tussen de Vlaamse regering en de sector van de Vlaamse geschreven pers.

In dit protocol drukten beide partijen de wens uit samen te werken op drie terreinen. Het is de bedoeling de communicatie van de Vlaamse overheid door middel van boodschappen van algemeen nut via de geschreven pers verder uit te bouwen. Ten tweede wil de Vlaamse regering meewerken aan

een project van de Vlaamse geschreven pers dat gericht is op de valorisering van journalistiek werk via de digitale media, wat zeker een aandachtspunt voor de commissie Cultuur, Media en Sport kan zijn. Ten slotte zou de Vlaamse regering een volwaardige journalistenopleiding uitbouwen, in samenwerking met onder meer de Vlaamse geschreven pers, de andere Vlaamse media-actoren en de onderwijs- en opleidingswereld.

Voor het valoriseren van het journalistieke werk via de digitale media, moet toelaten de bedrijfseconomische leefbaarheid van de redactieteams te verhogen. Artikel 8 van het protocol preciseert deze samenwerking als volgt :

"Vlaamse regering en Vlaamse geschreven perssector besluiten uit de concentratiebeweging van de voorbije jaren dat de pluriformiteit van de pers minder te maken heeft met eigendomsstructuren dan met de beschikbaarheid van goed uitgebouwde, kwaliteitsvolle en autonome redactieteams. De bedrijfseconomische leefbaarheid van deze redactieteams is echter mede afhankelijk van de mogelijkheden om het actuele en gearchiveerde journalistieke werk bijkomend te valoriseren, onder meer via de digitale media. Gezien het rechtstreeks verband met het behoud en de versterking van de opiniepers in Vlaanderen, wenst de Vlaamse regering een extra inspanning te doen om de digitale diversificatie binnen de Vlaamse dagbladsector te ondersteunen. De Vlaamse minister bevoegd voor de Media zal de nodige stappen ondernemen om de rechtstreekse perssteun in het kader van de wet van 19 juli 1979 in die richting te heroriënteren. Bovendien nodigt de Vlaamse regering de Vlaamse geschreven perssector – in samenwerking met andere mediasectoren – uit om de digitale diversificatie aan te pakken. De erkenning en de basisondersteuning van dit cluster zal gebeuren volgens de modaliteiten bepaald in het innovatiedecreet."

De minister herinnert eraan dat de Vlaamse regering op 4 mei 1999 de voorgestelde concrete invulling van de heroriëntering van de rechtstreekse perssteun, bedoeld in artikel 8 van het protocol van 27 juli 1998 heeft goedgekeurd. Hierbij heeft de Vlaamse regering de geschreven pers uitgenodigd om de digitale diversificatie aan te pakken, in samenwerking met andere mediasectoren. Daarom werd de oproep tot het indienen van projectvoorstellen via de ondertekenaars van het protocol verspreid. Er werd gevraagd de oproep binnen de respectievelijke organisaties onder de leden te verspreiden. Om het initiatief een ruimere bekendheid te geven en om de clustervorming te stimuleren werd de oproep ook via een persmededeling ken-

baar gemaakt. De periode voor het indienen van een projectvoorstel werd afgesloten op 15 juli 1999. In totaal werden twaalf projectvoorstellen ingezonden. De minister kondigt aan dat de komende dagen hieruit een selectie zal worden bekendgemaakt.

– Het Vlaamse Filmbeleid

De Vlaamse filmsector bevindt zich in een zware crisis. De Vlaamse regering wil de situatie dan ook grondig analyseren. De minister heeft tijdens de afgelopen week de studie ontvangen betreffende de "Economische impact van de film". Hij suggereert dat de commissie voor Cultuur, Media en Sport de auteurs van deze studie voor een hoorzitting zou kunnen uitnodigen.

De mogelijkheden tot coproductie met de audiovisuele sector moeten nader onderzocht worden. De Vlaamse regering zal er volgens de minister bij de federale regering op aandringen om de bestaande stimuli van de filmsector verder uit te breiden. In de begroting 2000 krijgt het Fonds Film in Vlaanderen een dotatie van 230 miljoen frank.

Het Filmdecreet van 13 april 1999 zal worden uitgevoerd. Via uitvoeringsbesluiten zal een VZW Audiovisueel Fonds worden opgericht. Bij de beheersovereenkomst dient rekening te worden gehouden met de houding van Europa.

De minister benadrukt dat Vlaanderen nood heeft aan een professionele en leefbare audiovisuele sector. De VRT betoont trouwens veel interesse voor bestedingen in de audiovisuele sector. Zo kan de leefbaarheid op lange termijn worden gewaarborgd. Bovendien moet worden gestreefd naar een verbetering van de producties, een betere distributie en een beter imago. De minister heeft in dat verband een gesprek gevoerd met de verantwoordelijken uit de distributiesector. Er bestaat een gevaar voor monopolievorming. Er moet meer aandacht worden besteed aan coproductie en er zijn nieuwe stimuli nodig voor cofinanciering. Een en ander moet uiteraard overeenkomstig de Europese regelgeving gebeuren.

Op basisallocatie 33.01 werden subsidies ingeschreven ten behoeve van uiteenlopende media-initiatieven. Deze stimuli moeten informatiegaring en pluriformiteit van de pers ten goede komen. Er zal onder meer geïnvesteerd worden in opleiding en bijscholing van journalisten. Voor de Vlaamse Vereniging van Beroepsjournalisten wordt op de basisallocatie 33.02 een subsidie uitgetrokken van 5,7 miljoen frank.

– Beheersorganen en adviesorganen

De minister stelt dat de Vlaamse Kijk- en Luisteraad op korte termijn moet worden opgericht. Hij heeft in dit verband de voorzitter van het Vlaams Parlement aangeschreven tot voordracht van de kandidaten. De raad zal bestaan uit 9 leden die voor een periode van vier jaar worden aangesteld door het Vlaams Parlement, dat zorgt voor een dotatie.

De Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie bestaat eveneens uit negen leden, aangewezen voor vier jaar. Net als de Kijk- en Luisteraad kan ze een beroep doen op personeelsleden van de Vlaamse Gemeenschap en geniet ze een dotatie van het Vlaams Parlement.

De Vlaamse Mediaraad bestaat uit maximaal 25 leden, benoemd door de Vlaamse regering voor vier jaar. Niet alleen de Vlaamse regering, maar ook het Vlaams Parlement kan er advies aan vragen over alle aangelegenheden die betrekking hebben op mediabeleid. Deze raad kan ook ambtshalve advies verstrekken. De raad zal actief worden betrokken bij de evaluatie en eventuele bijsturing van de regelgeving inzake regionale televisieomroepen. De minister heeft de voorzitter van deze raad gevraagd om een evaluatie van de regelgeving inzake regionale televisie.

Het Vlaams Commissariaat voor de Media behoudt zijn rol om binnen het decretale kader vergunningen te geven of in te trekken. Dat zal echter moeten gebeuren op basis van een conformiteitscontrole, en dus niet zoals nu, enkel op basis van een opportuniteitscontrole. Daartoe moeten in het decreet striktere criteria worden ingeschreven voor de beoordeling door de commissie. De minister zegt dat hij reeds een gesprek heeft gevoerd met een aantal mensen uit de omgeving van het commissariaat. Een gesprek met de voorzitter van het commissariaat wordt eerstdaags gepland. De Vlaamse regering zal voorzien in drie plaatsvervangende commissarissen, zoals bepaald in het decreet van 18 mei 1999. Eerst moet echter onder meer de vergoeding van de reis- en verblijfskosten van deze commissarissen geregeld worden. Voor het commissariaat wordt 4 miljoen frank uitgetrokken op de begroting. Het betreft de enige inkomsten van het commissariaat.

II.2. Algemene bespreking

II.2.1. Algemene opmerkingen

Mevrouw Marijke Dillen dankt de minister voor de uitgebreide toelichting en voor het feit dat hij werk gemaakt heeft van de verzuchtingen die de commissie voor Mediabeleid tijdens de vorige regeerperiode heeft geformuleerd. Ze is ook verheugd over de aanwezigheid van de heer Bert De Graeve, gedelegeerd-bestuurder van de VRT. Spreker verwijst verder naar een interview van 2 november 1999 in de Gazet van Antwerpen, waar minister-president Patrick Dewael stelt dat er inzake het mediabeleid een chaos heerst waarin de Vlaamse regering orde moet scheppen. Ze vindt een dergelijke uitspraak overdreven. In de vorige regeerperiode zijn er een aantal kwesties aangepakt en geregeld. Ze gaat wel akkoord met de vaststelling dat de mediawereld permanent evolueert en dat het een uitdaging is om er snel en adequaat op te reageren.

Mevrouw Dillen betreurt dat de begroting besproken wordt zonder dat de leden kunnen beschikken over een beleidsbrief. Verder stelt ze vast dat de standpunten van de minister veel voorzichtiger zijn dan de uitspraken die hij vroeger placht te doen. In feite zet hij het beleid van de vorige minister van Media gewoon verder. Niet dat ze daartegen bezwaren heeft. Integendeel, meestal kon de vorige minister op de steun van het Vlaams Blok rekenen voor zijn beleid. Spreker had echter een aantal veranderingen verwacht.

De heer Carl Decaluwe vermoedt dat de uitgebreide toelichting bij de begroting reeds een indruk geeft van ideeën van de minister die aan de toekomstige beleidsbrief ten grondslag liggen. Op grond van die toelichting stelt ook hij vast dat de nieuwe Vlaamse regering het beleid van de vorige regering voortzet.

De minister wijst erop dat 95 percent van de begroting naar de openbare omroep gaat en dat deze kredieten bovendien voor vijf jaar vastgelegd zijn door de beheersovereenkomst. Hierdoor is de begroting voor Media weinig flexibel. Het is zijn bedoeling deze beheersovereenkomst na te leven. Hij herinnert eraan dat er in de vorige regeerperiode in de commissie Media goed werd samengewerkt

door meerderheid en minderheid. In 1987 naar aanleiding van het kabeldecreet was dat totaal anders : toen werd een ideologische discussie gevoerd. Nu is het volgens de minister de bedoeling van alle leden van de commissie te komen tot media die aan de noden van de kijkers en de luisteraars beantwoorden.

II.2.2. Televisie

– Regionale televisie

De heer Tuur Van Wallendael vindt het goed dat er snel duidelijkheid zou komen over de positie van de regionale televisiezenders. Hij vreest dat financiering en het toekennen van een specifieke overheidsopdracht moeilijk te verzoenen zijn. Nu zijn er slechts twee of drie regionale zenders die geen financiële moeilijkheden hebben. Het is duidelijk dat de minister geen subsidies wil toekennen. Wat is echter het alternatief ? Als de overheid de zenders opdrachten wil geven, moet hier iets tegenover staan. De regionale zenders zijn onderhevig aan een aantal reglementeringen, die volgens spreker weinig zinvol zijn. Hij denkt dat de problemen met de landelijke televisiestations bespreekbaar zijn, vermits hun belangen soms gelijk lopen.

De minister stelt dat private zenders bij voorkeur uit particuliere middelen moeten worden gefinancierd en openbare zenders uit openbare middelen. Hij beseft dat de openbare omroep hier niet gelukkig mee is. Er moet wel rekening gehouden worden met alle gevolgen van de afschaffing van reclame op de openbare omroep : de reclame-inkomsten zullen verschuiven naar de concurrentie. Er moeten stimuli kunnen worden gegeven aan televisiemakers bij de openbare omroep. Het succesvol maken van nieuwe producten moet kunnen worden aangemoedigd. Dat is een Europees probleem. Ook de andere openbare omroepen in Europa stellen zich de vraag hoe ze goede mensen aan zich kunnen binden. Het probleem is dat bij de VRT nog gedurende ten minste twee decennia zowel ambtenaren als contractuelen zullen werken. Hun verschillend statuut zorgt voor problemen.

De heer Bert De Graeve, gedelegeerd-bestuurder van de VRT, merkt op dat de VRT bereid is om een rol te spelen in de regionale televisiezenders. Hij waarschuwt de parlementsleden om voorzichtig te zijn met de berichten over financiële problemen bij een organisatie die deel uitmaakt van een grotere groep. De regionale televisiezenders staan immers hun rechten om reclame te ronselen af voor een vaste prijs. Een bedrijf krijgt een pakket reclame aangeboden zowel in de streekkrant, op de regio-

nale televisie als op de commerciële omroep. De winst van de reclame kan zo in elk onderdeel van de groep geïnvesteerd worden. Indien de publieke omroep een partner zou worden, zou hierin misschien meer duidelijkheid gebracht worden.

De heer Carl Decaluwe benadrukt dat zijn partij nooit voorstander is geweest van subsidies voor de regionale televisiezenders. Subsidies voor bepaalde projecten van regionale zenders kunnen wel, als de steun tenminste rechtstreeks aan de VZW's wordt toegekend en niet in de zakken van tussenpersonen verdwijnt. Hij wijst ook op een tegenstelling in het voorgenomen beleid inzake de regionale televisie. De minister is van plan de regels inzake uitzendingen te versoepelen. Dat lijkt spreker een goed idee, maar dan moet er wel over gewaakt worden dat de oorspronkelijke doelstelling van regionale televisie niet in het gedrang komt : de bijkomende zenduren mogen alleen voor regionale programma's gebruikt worden. Tegelijk pleit de minister ook voor het opheffen van de monopolies. Samen met het toekennen van meer zenduren kan dit de precaire financiële situatie van de regionale zenders alleen maar erger maken. Wat wordt precies bedoeld met het opheffen van de monopolies ? Bedoelt de minister dat de bestaande zenders ook buiten hun zenddomein mogen uitzenden, bijvoorbeeld in het domein van hun bureaus ? Of komen er nieuwe zenders bij ?

De minister antwoordt dat het de bedoeling is dat regionale televisie gefinancierd wordt uit de inkomsten van reclame. Het geld dat wordt uitgetrokken voor het communicatiebeleid van de Vlaamse regering zal rechtstreeks naar de stations gaan en niet naar de reclameregies. Hij vraagt zich trouwens af of het artificiële onderscheid tussen VZW's en exploitatiemaatschappijen kan blijven bestaan. Men moet er over waken dat niet alle regionale zenders in handen komen van een hoofdaandeelhouder. Dit betekent dat men het gevaar moet onderkennen van een "roulartisering" van de regionale televisies, maar ook dat er zonder deze investeerder wellicht geen regionale televisie zou zijn. In elk geval is de minister het eens met de heer Decaluwe dat de uitbreiding van de zenduren het regionale karakter van de zenders niet in het gedrang mag brengen. Regionale programma's staan echter samenwerking en het uitwisselen van formats niet in de weg. Extra uitzendingen impliceren meer geld en de minister vraagt zich af of daarvoor genoeg geld te vinden is op de reclamemarkt. ATV zou op zondag een politiek praatcafé willen uitzenden. De minister van Justitie wil regionale opsporingsprogramma's. Dit soort programma's zullen volgens de minister wel uit nieuwe bronnen

moeten gefinancierd worden. De meerwaarde van een opsporingsprogramma kan bijvoorbeeld een extra investering verantwoorden.

De minister is het wel eens met het wegwerken van de anomalie van de verschillende zogezegd autonome VZW's, die gecontroleerd worden door een monopolistische NV. Wat uitzendgebied betreft kan er gewerkt worden op basis van complementariteit. Dat mag echter niet leiden tot een verschrompeling van het landschap.

- Nadruk op de kwaliteit van de televisie-programma's

De heer Miel Verrijken herinnert aan de unieke positie die het veeltalige Vlaanderen in Europa bekleedt. Toch stelt hij paradoxaal vast dat het kijkersaandeel van de eigen zenders voortdurend stijgt tegenover dat van de buitenlandse. Wellicht biedt de geboden kwaliteit een verklaring voor de trouw van de kijkers. Anderzijds stelt hij vast dat een kleine, marginale zender als VT4 voor zijn mindere kwaliteit beloond wordt met reclame-inkomsten die in verhouding groter zijn dan zijn aandeel in de kijkcijfers. Ligt dat aan hun tarievenpolitiek? Tot slot vestigt hij er de aandacht op dat de digitalisering op Europees vlak hooggekwalificeerde zenders zal mogelijk maken voor zeer beperkte doelgroepen, zoals bijvoorbeeld zenders die alleen klassieke muziek uitzenden.

De heer Tuur Van Wallendael vindt het kwaliteitsdebat zeer belangrijk. Hij verbaast zich over de uitspraak van de minister dat kwaliteit eigen is aan de openbare omroep. Kan een commerciële omroep dan geen kwaliteitszender zijn?

De minister antwoordt dat de commerciële televisie wel degelijk kwaliteit kan bieden, maar onder invloed van grote commerciële groepen gemakkelijker geneigd is tot vervlakking en tot het aanbieden van "cheap television". Voor de openbare omroep moet kwaliteit het eerste uitgangspunt blijven, hoewel hij ook steeds moet trachten om de meeste kijkers en luisteraars te bereiken.

De heer Carl Decaluwe merkt in dit verband op dat de rentabiliteit van VTM bijzonder laag is. Hoewel VTM steeds de Vlaamse verankering benadrukt, verhoogt dit echter de kans dat ze positief zullen reageren op een interessant buitenlands overnameaanbod. Hoe zal TV1 reageren, indien het medialandschap in deze richting evolueert en het de strijd om de kijkcijfers moet winnen? Het lijkt de spreker dan ook wenselijk om na te gaan hoe men bepaalde regels kan opleggen aan de

commerciële omroepen. Hij vraagt zich af hoe kwaliteit kan bereikt worden door zelfregulering, zoals de minister in de beleidsbrief beweert.

Volgens de heer Marino Keulen reguleert een commerciële zender zichzelf, doordat de kijkers zelfstandig beslissen naar wat zij kijken. VT4 bereikt bijvoorbeeld een kleiner publiek. Bij VTM kijken de meeste kijkers naar het betere werk van Vlaamse bodem. Populariteit en kwaliteit zijn niet per se tegengesteld. Door de Europese regelgeving en door de ontwikkeling van de technologie zal men aan de commerciële omroepen minder en minder regels kunnen opleggen. Men zal altijd achter de feiten aanlopen. Aan de openbare omroep moet men echter kwaliteitseisen blijven stellen. Men kan enkel hopen dat de andere zenders zelf voldoende verstandig zijn en kwaliteit blijven bieden. De kijkcijfers zullen hen hier trouwens toe dwingen.

De heer Jos Stassen benadrukt dat de discussie over kwaliteit goed moet voorbereid worden. Hij stelt vast dat in het toekomstige medialandschap steeds meer spelers zullen vechten om een deel van dezelfde koek. Is die nog wel groot genoeg om naast landelijke ook regionale en binnenkort digitale televisie te voldoen, en naast publieke ook private landelijke radiostations? Daarmee moet men rekening houden wanneer men landelijke commerciële radio toelaat. Ook de kwestie van een reclame-arme VRT moet in dat verband bekeken worden.

Volgens de minister werden in de begroting voldoende middelen uitgetrokken voor studieopdrachten in verband met de kwaliteit van de uitzendingen. De financiering is de sleutel voor de kwaliteit. De minister wijst erop dat zijn voorganger gesteld had dat de mediamarkt niet elastisch is. De cijfers bewijzen volgens minister Van Mechelen echter het tegendeel: de mediamarkt is onwaarschijnlijk elastisch.

De heer Carl Decaluwe meent dat voormalig minister Eric Van Rompuy enkel bedoelde dat de mediamarkt niet oneindig elastisch is.

De minister onderstreept dat onderzoek heeft aangetoond dat er nog steeds ruimte is voor nieuwe zenders binnen de mediamarkt, op voorwaarde dat er een nieuw produkt wordt aangeboden dat voldoende aantrekkelijk is.

De heer Tuur Van Wallendael vreest dat dat ten koste zal gaan van de bestaande zenders.

- De rol van de Vlaamse Mediaraad en de beheersovereenkomst met de VRT in het kwaliteitsdebat

De heer Carl Decaluwe vindt het positief dat er volgend jaar gestart wordt met de voorbereiding van de onderhandelingen over de nieuwe beheersovereenkomst. Daarbij moet meer aandacht besteed worden aan objectieve kwalitatieve normen. Hij stelt voor dat een aantal experts een rapport maken over wat kwaliteit precies betekent voor de Vlaamse media en de openbare omroep in het bijzonder, en wat moet worden verstaan onder cultuur en educatie. Op basis van dat rapport kan het Vlaams Parlement dan beslissen – in een decreet of in de beheersovereenkomst – om de nodige correcties aan te brengen.

De minister geeft toe dat er dringend een debat gevoerd moet worden over kwaliteit. Hij is bereid dit inhoudelijk voor te bereiden. De huidige beheersovereenkomst met de VRT brengt hierover al heel wat duidelijkheid. Voor een nieuwe beheersovereenkomst moet echter nagedacht worden over de ontwikkeling van meer performante maatstaven. De aandacht van de VRT voor taalbeheersing noemt de minister een goed voorbeeld van hoe aan kwaliteit kan gewerkt worden. Er zouden kwaliteitsnormen kunnen worden ontwikkeld voor Vlaamse soaps. Het is volgens de minister echter zeer moeilijk om dit soort normen op te leggen aan commerciële zenders. Het is wel mogelijk om een beroep te doen op het instrument van de may- en must-carryregeling. De normen die het Vlaams Commissariaat voor de Media hanteert om zenders op te nemen in de must-carryregeling liggen blijkbaar niet voor de hand : het is onbegrijpelijk dat Event-television in deze regeling is opgenomen. De regel moet strenger worden afgelijnd : het parlement moet bepaalde verplichtingen opleggen.

De heer Carl Decaluwe onderstreept dat de must- en may-carryregeling ook op Europees vlak dient te worden getoetst.

De heer Tuur Van Wallendael wijst op de noodzaak van een degelijke opleiding voor journalisten. Volgens de voorzitter van de Vlaamse Mediaraad is er reeds een ontwerp-programma voor een dergelijke opleiding opgesteld. Spreker vermoedt overigens dat alle Vlaamse universiteiten een dergelijk programma kunnen aanbieden, zodat eindelijk met deze opleiding kan worden gestart. Spreker signaleert ook dat de voorzitter van de Vlaamse Mediaraad graag zou worden geïnformeerd over de werkzaamheden van de commissie Cultuur, Media

en Sport, en over de maatregelen die de administratie en de minister overwegen.

De minister stelt voor dat het Vlaams Parlement informatie over haar werkzaamheden zelf naar het Vlaams Commissariaat voor de Media stuurt. Daarnaast heeft hij het vaste voornemen om de raad al in een vroeg stadium bij de voorbereiding van eventuele maatregelen en ontwerpen te betrekken, zodat deze niet geconfronteerd worden met bijna definitieve teksten van ontwerpen van decreet. De Vlaamse Mediaraad is nog op zoek naar een juiste visie op zijn positie en zijn opdracht. De Vlaamse regering, het Vlaams Parlement en de administratie kunnen de raad daarbij helpen, o.a. via het geven van opdrachten. De raad, aldus de minister, moet instaan voor de coördinatie tussen de Vlaamse regering, het parlement en de administratie. Zo oppert de minister de idee om het debat over de kwaliteit in de media te voeren in de Vlaamse Mediaraad. Deze kan immers gemakkelijk een beroep doen op externe experts.

II.2.3. De openbare omroep

- Reclame en sponsoring

Mevrouw Marijke Dillen stelt vast dat de VRT dezelfde dotatie krijgt als vorig jaar, namelijk 8,638 miljard frank. Op financieel vlak wordt de VRT door de heer Bert De Graeve blijkbaar goed beheerd. Inhoudelijk rijzen er wel een aantal vragen. Algemeen kan gesteld worden dat de VRT kwaliteit brengt, maar de objectiviteit van het nieuws- en de informatieprogramma's is nog altijd een delicate kwestie. Spreker gaat akkoord met het streven van de minister naar een reclame-armere omroep. Persoonlijk wil ze radicaal pleiten voor een reclame-vrije omroep. Het is belangrijk om te onderzoeken hoe dat gerealiseerd kan worden. De openbare omroep heeft echter voldoende middelen om goede televisie te maken. Bovendien heeft ze bedenkingen bij de manier waarop de openbare omroep haar programma's laat sponsoren : de grens tussen reclame en sponsoring wordt altijd maar vager. De reclamepolitiek van de VRT bedreigt bovendien de rentabiliteit van de commerciële omroep en dus diens Vlaamse verankering. De minister toonde zich vroeger een voorstander van een onderzoek naar het evenwicht tussen publieke en private omroep op het vlak van kwaliteit en financiering. Mevrouw Dillen pleit ervoor het debat over de kwaliteit van de omroepen, waartoe andere leden hebben opgeroepen, aan die kwesties te koppelen.

De heer Carl Decaluwe wenst concrete informatie over de opbrengst uit reclame en sponsoring. Hij heeft vernomen dat de bruto-opbrengst van de VAR 2,8 miljard frank bedraagt. De VRT is hoofdaandeelhouder van de VAR. De vraag rijst welk deel van de opbrengst bestemd is voor de VUM-groep. De 20 tot 25 percent die gangbaar is als commissie in de reclamewereld, vindt hij te hoog in dit geval.

De heer Bert De Graeve, gedelegeerd-bestuurder van de VRT, verduidelijkt dat de VAR een naamloze vennootschap is, waarvan in de jaarrekeningen onder meer de omzet, de kosten, de dividenden en de winsten openbaar gemaakt worden. De nettowinst voor 1998 bedraagt 160 miljoen frank. Deze winst wordt volledig uitgekeerd aan de VRT en de VUM. De commissies liggen lager dan de markt voorschrijft. Er zijn ook een aantal kortingen, die de VRT probeert te verminderen. Er is echter een sterke druk van de markt. De televisiemarkt stijgt met 24 percent per jaar. De commerciële omroep noteert slechts een groei van 4 percent. Zij staan dan ook kortingen tot 80 percent toe, en op deze manier helpen ze de markt om zeep. Het is trouwens opvallend dat de commerciële omroep op de jaarrekeningen met terugwerkende kracht de omzet aanpast. Hoewel de heer Bert De Graeve de juiste reden hiervoor niet kan aanduiden, wil hij duidelijk zeggen dat de VRT alle transacties boekt.

De VAR, aldus de heer Bert De Graeve heeft een aparte, doorzichtige structuur. De VRT mengt zich niet met de werving van de reclame. Er wordt misschien een hogere prijs betaald dan oorspronkelijk gedacht, maar dat is omdat er meer reclame geworven wordt dan oorspronkelijk verwacht. De vergoeding is inderdaad royaal maar de VAR werkt efficiënt. De RTBF werkt op dezelfde manier maar verwerft veel minder reclame. De VAR heeft zich ook kandidaat gesteld om reclame te werven voor de VMM-radio's, maar kreeg geen antwoord. Verder wordt benadrukt dat de VAR-inkomsten bij de VRT worden gecontroleerd door het Rekenhof. De VRT krijgt 65 percent van de bruto-inkomsten van de VAR. In sommige gevallen zijn er geen commissies meer en krijgt de VRT een groter aandeel van de inkomsten.

De heer Bert De Graeve benadrukt dat de VRT de decretale voorschriften op televisiesponsoring respecteert. Sponsoring lijkt op reclame maar het brengt slechts 250 miljoen frank per jaar op. Hoe weinig dat ook is, het is belangrijk voor de openbare omroep.

De heer Carl Decaluwe merkt op dat de openbare omroep de Vlaamse regels overtreedt die productplacement verbieden. Waarom heeft de Vlaamse Commissie voor de Media niet gereageerd hiertegen? Spreker vreest dat de burger onvoldoende op de hoogte is van de klachtenprocedures en pleit voor een doeltreffende informatiecampaagne.

De heer Bert De Graeve weerlegt dit ten stelligste. Het is volgens hem onmogelijk om bijvoorbeeld alle wagens aan te kopen die voor een bepaalde serie nodig zijn. En omdat niet voor iedere aflevering een andere wagen gebruikt kan worden, sluiten overeenkomsten af. Bovendien maakt niet alleen de openbare omroep dergelijke afspraken, ook de productiehuisen doen dat, omdat ze gezien de beperkte audiovisuele middelen in Vlaanderen niet anders kunnen. Hij wijst erop dat tot nog toe niemand een klacht heeft ingediend. De huidige situatie is niet ideaal, maar ze is nu eenmaal eigen aan het Vlaamse medialandschap. Het is trouwens aangewezen om inzake financiering alle elementen samen te behandelen. Het geheel moet beoordeeld worden, niet de afzonderlijke elementen zoals kwaliteit, frequenties, politieke derden, technische evolutie of concurrentie.

– Uitzendingen politieke derden

De heer Jos Stassen stelt dat de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT meer aandacht moet besteden aan de kwaliteit van nieuws en informatie. Bij die plannen moet nagedacht worden over de heroriëntatie van de zogenaamde politieke derden.

Mevrouw Marijke Dillen wil zeer formeel stellen dat het Vlaams Blok geen voorstander is van het plan om de derden te vervangen door een informatieprogramma.

II.2.4. Particuliere radio-omroepen

– Doorbreken van het radiomonopolie

Mevrouw Marijke Dillen meent dat enkele belangrijke kwesties waarover de minister in het verleden duidelijke standpunten innam, naar de achtergrond zijn verschoven. Dit geldt o.a. voor het doorbreken van het radiomonopolie. De minister is voorstander van een verdere liberalisering van de radio, maar wacht op een grondige studie vooraleer beslissingen te nemen. Spreker meent dat er al voldoende studies verricht zijn en dringt erop aan dat er snel werk gemaakt wordt van het dossier.

Wanneer het monopolie op landelijke radio wordt opgeheven, moet volgens de heer Jos Stassen worden vermeden dat opnieuw één commerciële zender tegenover één publieke zender staat, zoals het geval was bij de oprichting van VTM. Er zouden minstens twee commerciële radio's moeten toegelaten worden, zodat er ook onderlinge concurrentie is tussen de commerciële radio's. Ook met dit aspect moet rekening gehouden worden bij de discussies over kwaliteit.

Op het vlak van de lokale radio's acht de minister een trendbreuk noodzakelijk. Hij is voorstander van landelijke private radio's. De vraag is enkel waar en hoeveel. De onderzoeken die in dit verband verricht werden waren beperkt tot frequenties op de FM-band boven 102.4 MHz. Er zal dan ook een nieuwe studie worden georganiseerd die de mogelijkheid zal onderzoeken om landelijke commerciële radio's op te richten en die duidelijk moet maken hoeveel private landelijke radio's er mogelijk zijn. De minister is voorstander van minstens twee commerciële landelijke radio's. Een en ander zal echter door de technische mogelijkheden binnen de FM-band worden bepaald. De landelijke radio's mogen de bestaande lokale initiatieven niet verdringen. De noodzaak van landelijke private radio's is des te groter gezien de druk vanuit het Franstalige radiolandschap in België. Door hun hoge vermogen blazen de Franstalige radio's de Nederlandstalige zenders uit de ether. Dankzij sterke landelijke commerciële zenders zal Vlaanderen beter geplaatst zijn om het debat met Wallonië aan te gaan.

De minister wijst tevens op het probleem van de ketenvorming. Ongeveer 60 percent van de radio's in Vlaanderen zit momenteel in een van de ketenstructuren. De vraag rijst dan ook of er in de toekomst nog plaats is voor kleinere lokale radio's. Boven 104.8 MHz kan nog plaats gemaakt worden voor kleinere zenders die gericht zijn op specifieke doelgroepen.

- Europese beschermingsnormen en het frequentiebeheer door het BIPT

De heer Tuur Van Wallendael is verheugd over de vooruitgang in het dossier van de landelijke commerciële radio's. Een rationele keuze wordt echter bemoeilijkt door twee onvoorspelbare factoren : de digitalisering en de houding van de Franse Gemeenschap. Het BIPT bemoeilijkt, door de rol opgelegd door de wet, deze verhouding. Bij de overschakeling op de Europese normen moet men voorzichtig zijn omdat deze nieuwe norm niet in

heel Europa een goede bescherming voor de frequenties biedt.

De heer Carl Decaluwe sluit zich hierbij aan. Hij wijst erop dat de voorgenomen afschaffing van de Europese beschermingsnorm in het verleden al aanleiding gaf tot verhitte discussies. Hij vreest dat daardoor het comfort van de luisteraar zal verminderen. In elk geval kan het niet de bedoeling zijn de openbare omroep te schaden. In deze kwesties staat de Vlaamse overheid voor een dilemma : vrijgekomen frequenties mogen niet opengelaten worden, omdat andere zenders ze dan spontaan gaan innemen, maar anderzijds kunnen ze ook niet worden doorgegeven omdat de bescherming alleen geldt tot 2001, wat te kort is om de nodige investeringen te rechtvaardigen.

De minister wijst erop dat het nooit de bedoeling is geweest van het decreet om de vrijgekomen frequenties door te geven. De bedoeling was de bestaande zenders een nieuwe frequentie te geven zodat het zendcomfort toeneemt van bepaalde lokale zenders. Op die manier worden buitenlandse zenders ook geweerd.

Op de vraag van de heer Carl Decaluwe of de plannen van de VRT voor nieuwe zendmasten niet in strijd zijn met dit nieuwe frequentieplan, verwijst de minister naar een studie die wordt uitgevoerd. Daarbij worden alle mogelijkheden onderzocht : enerzijds het geval waarin de bestaande zenders niet veranderd worden en anderzijds de mogelijkheid dat een aantal steunzenders verschoven worden. Bovendien kan de VRT zelf nagaan of alle huidige frequenties en steunzenders ook effectief nodig zijn. De VRT krijgt ook de resultaten van deze studie, zodat ze zelf het comfort van haar luisteraars kan verdedigen. De minister wijst er ook op dat met de nieuwste antennes veel gericht kan uitgezonden worden. Hierdoor verdwijnen vaak de storende invloeden op andere zenders.

De heer Marino Keulen pleit voor een autonoom orgaan dat radiofrequenties toekent. Het kan niet dat de VRT rechter en partij is door uit te zenden én tegelijkertijd tussen te komen in het beheer van de frequenties. Spreker stelt dat de commissieleden tijdens hun bezoek aan de VMM geconfronteerd werden met de opmerking dat de VMM beoordeeld wordt volgens de criteria en desiderata die in de openbare omroep worden ontworpen.

De heer Bert De Graeve, gedelegeerd-bestuurder van de VRT, benadrukt dat de administratie en de minister, en niet de VRT het frequentiebeleid voe-

ren. De VRT is wel bereid haar competentie ter zake ter beschikking te stellen.

De minister sluit zich hierbij aan. Hij merkt op dat in de Vlaamse administratie Media al enkele jaren drie ingenieurs werken aan de frequentieplanning in Vlaanderen. Volgens de minister is de administratie momenteel onvoldoende bemand om het beleid voor te bereiden. Voorts kondigt hij aan binnenkort een gesprek te zullen voeren met de VRT over DAB.

De heer Bert De Graeve benadrukt dat het duidelijk moet zijn welke frequenties toegewezen worden aan de openbare omroep en welke toegankelijk zijn voor de commerciële radio. Ook de manier van toewijzen moet bepaald worden. In het voorjaar van 2000 moet hiervoor een referentiekader gemaakt worden. De commissie voor Cultuur, Media en Sport kan dan, administratief, de frequenties toewijzen. Daarbij is een bestek bepalend. Bij het nemen van eigen initiatieven moet ook steeds rekening gehouden worden met de Europese regels. Spreker vindt het noodzakelijk dat er snel een visie ontwikkeld wordt over de digitale radio, die ook moet gehanteerd worden bij de aanpassing van het decreet over de commerciële radio.

De heer Carl Decaluwe informeert naar het standpunt van de Vlaamse regering over de overtredingen door het Waalse Gewest. Welke houding zal de nieuwe Vlaamse regering in de hangende rechtszaken aannemen? Welke houding neemt de regering aan tegenover het BIPT, waarmee niet altijd goed wordt samengewerkt.

De minister deelt mee dat hij reeds informele contacten had met minister Corinne De Permentier. Er komt vanaf december geregeld een trilaterale bespreking met het oog op een verfijning van het frequentieplan op Belgisch niveau, waarbinnen dan zowel het Vlaamse als het Franse plan hun plaats zouden vinden.

– Verhuren van restcapaciteit door de VRT

De heer Carl Decaluwe verwijst naar de aankondiging dat de VRT eventueel de beschikbare restcapaciteit van de frequenties gaat verhuren. De vraag rijst of dit binnen de bevoegdheid valt van de VRT, of binnen deze van de overheid.

De minister stelt samen met de heer Bert De Graeve dat in de beheersovereenkomst met de VRT is opgenomen dat de VRT de restcapaciteit op RDS en DAB mag verhuren tegen marktprijzen. De restcapaciteit wordt expliciet in de beheersover-

eenkomst vermeld, omdat de VRT over de DAB-structuur beschikt. Hij stelt dat die structuur niet alleen door de VRT zal gebruikt worden. Op vraag van de Vlaamse regering kan de DAB-structuur aan marktconforme prijzen ter beschikking gesteld worden.

II.2.5. *Het Vlaams filmbeleid*

De heer Jo Vermeulen werd gecharmeerd door het pleidooi van de minister voor de Vlaamse filmsector. Die bevindt zich in een vrij diepe crisis. Welke partner heeft welke verantwoordelijkheid met het oog op de reactivering van de Vlaamse film? In elk geval kunnen de verschillende soorten medewerkers hun talenten alleen tot bloei laten komen als er een sector bestaat waarin zij zich creatief kunnen realiseren. De kortfilm en het korte televisiedrama moeten meer kansen krijgen, want de spreker stelt op dat vlak toch een zekere verschrapping vast.

De heer Jos Stassen wijst er aansluitend op dat co-financiering en co-productie van Vlaamse films door de VRT te beperkt is. Hij beseft dat dit niet de eerste taak is van de VRT, maar wil er toch op wijzen dat Europese regels niet verbieden dat films gefinancierd worden vanuit verschillende publieke bronnen. Er rijst enkel een probleem wanneer meer dan vijftig procent van de financiering van een enkele bron afkomstig is. Bovendien is het heel moeilijk om buitenlandse publieke omroepen te overtuigen om een film te co-financieren of te co-produceren als de eigen publieke omroep niet participeert. Dit onderwerp kan later opnieuw aan bod komen als de studie over de economische aspecten van de film klaar is. Spreker vindt overigens dat de situatie op zich van de Vlaamse film niet catastrofaal is. Er worden goede films gemaakt. Het is echter de promotie en distributie die te wensen overlaat. Daarbij kan de VRT een belangrijke rol spelen.

De minister stelt vast dat de VRT, op gebied van film, in 7 tot 8 coproducties telkens ongeveer 3 miljoen frank investeert. Dit is weinig. De malaise in de audiovisuele sector is groot omdat de private omroepen zich wenden tot buitenlandse productiehuisen. De Vlaamse audiovisuele sector overleeft alleen dankzij de inspanningen van de publieke omroep. Om uit dit dal te geraken, moeten in de eerste plaats korte producties, documentaires en Vlaamse dramareeksen ondersteund worden. De producenten moeten leren om op een marktverantwoorde manier film en televisie te maken. Op langere termijn kunnen meer ambitieuze projecten gerealiseerd worden.

De heer Bert De Graeve wijst op het belang van een duidelijke visie op de filmsector, gezien de zeer beperkte middelen. Daarnaast pleit hij voor een degelijke opleiding. Momenteel krijgt de hele sector subsidies en uitzendrechten, zonder het kaf van het koren te scheiden. De sector moet dringend gesaneerd worden. Spreker stelt verder dat de VRT heel wat mensen uit de sector tewerkstelt. Dit gebeurt echter in een vorm die aangepast is aan het medium televisie. Een film die gemaakt wordt om via de bioscoop in roulatie te worden gebracht, is immers totaal verschillend van een film die voor de televisie wordt geconcipieerd. Een VRT-investering van pakweg 25 miljoen frank in een film voor de bioscoop is daarom onzinnig. Spreker stelt dat de VRT wel kan meewerken aan een schema waarbij de sector werkt volgens de VRT-visie.

Op de vraag van de heer Jo Vermeulen op welke manier de VRT met het kaf uit de filmsector geconfronteerd wordt, antwoordt de heer Bert De Graeve dat het blijkt uit de aard van de voorstellen die de VRT ontvangt. Bovendien wordt de sector verziekt door mensen met een zogenaamde goede artistieke naam die om de haverklap failliet gaan en hun verbintenissen t.o.v. de VRT, maar ook t.o.v. derden niet nakomen. Sommigen maken misbruik van de juridische en financiële mogelijkheden en van hun naam. Dat moet vermeden worden : er dient gestreefd naar kwaliteit.

De heer Marino Keulen hoopt dat de minister zijn warme pleidooi voor de Vlaamse film snel zal operationaliseren. Hij waarschuwt echter voor monopolievorming. Meer uitzendmogelijkheden zijn wenselijk, naast fiscale stimuli. Spreker denkt daarbij aan tax shelters en detaxatie.

De minister benadrukt dat het systeem van detaxatie een soort compensatie is. Voor er een VZW opgericht wordt, moet er eerst een analyse van het probleem gemaakt worden. Hij stelt duidelijk dat hij niet akkoord gaat met een aantal hem bekende situaties in de filmsector. De minister is het eens met de waarschuwing voor een ongezond monopolisme. Op mondiaal vlak doet zich een concentratiebeweging voor van de film, televisie, ontspanningssector en het internet. Vaak weet men via de ingewikkelde NV-structuren niet meer wat men voor welke dienst betaalt, en op welk niveau. De vraag rijst hoe men zich kan wapenen tegen deze concentratie en hoe de Vlaamse openbare omroep daarop kan anticiperen.

II.3. Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemmingen

II.3.1. Decreetsbepalingen

De aan de commissie voor Cultuur, Media en Sport toegewezen artikelen 14 en 117 worden zonder opmerkingen bij indicatieve stemming respectievelijk aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

II.3.2. Begrotingstabel

AFDELING I – Programma's 72.1

Media en Film

Op de vraag van de heer Tuur Van Wallendael of in de basisallocatie 33.04 de "Subsidie aan het centrum voor beeldcultuur vzw" werd gehalveerd, antwoordt de minister dat het centrum zowel in 1998 als in 1999 5 miljoen frank subsidies krijgt, maar dat die nog altijd niet uitbetaald zijn. Een deel van de subsidie van 1998 is naar 1999 overgeheveld. Hij benadrukt dat de inspanningen om de subsidie van 5 miljoen frank uit te betalen zullen verdergezet worden.

Betreffende basisallocatie 3305 "Subsidies ter ondersteuning van initiatieven op het vlak van multimedia" verduidelijkt de minister dat hij van plan is om, geïnspireerd door een BBC-initiatief, een campagne uit te werken om het gebruik van de pc aan een zo breed mogelijk publiek kenbaar te maken. Het internetgebruik ligt in Vlaanderen immers veel lager dan bijvoorbeeld in Portugal of Denemarken. Via onder meer de media, het onderwijs en het VIZO wil hij een sensibiliseringscampagne voeren. Hij wil alle overheidsactoren online brengen om mensen zo vertrouwd mogelijk te maken met de pc.

Ter stemming voorgelegd wordt programma 72.1 aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Programma's 72.2 – Dotatie VRT

Programma 72.2 wordt zonder opmerkingen bij stemming aangenomen met 9 stemmen tegen 2.

Afdeling V – Vlaamse Openbare Instellingen

Fonds Film in Vlaanderen

Deze begroting wordt zonder opmerkingen bij stemming aangenomen met 9 stemmen tegen 2.

DEEL III : MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN

III.1. Inleidende uiteenzetting door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

III.1.1. Situering

Minister Johan Sauwens situeert het beleidsveld monumenten en landschappen binnen de administratie Arohm, die op haar beurt onderdeel is van het departement LIN. Deze positionering binnen dit grote departement biedt ruime mogelijkheden voor een aantal vormen van geïntegreerd beleid : het woonbeleid, het stedelijk beleid, natuur, bos en groen.

Monumentenzorg krijgt volgens de minister op zijn beurt de gelegenheid een bijdrage te leveren tot een duurzame kwaliteit van de leefomgeving in Vlaanderen. De monumentensector heeft de voorbije jaren een belangrijke maatschappelijke impact gehad. Deze tendens moet worden aangehouden. We wensen dus een toekomstgericht en open monumentenbeleid te voeren dat niet mag worden verengd tot enkel het beschermen van waardevolle gebouwen en sites of het uitdelen van premies. De schrik voor een bevriezend effect van het beschermingsbeleid moet echt definitief plaatsmaken voor een kwalitatieve en hedendaagse omgang met onze ruimtelijke omgeving.

De minister gaat uit van de integrale monumentenzorg. Deze heeft betrekking op zowel materiële als immateriële aspecten van de leefomgeving. Dit omvat de volgende aspecten : kennis en behoud van het waardevolle erfgoed, onderhoud en restauratie van monumenten, vernieuwing met hedendaagse architectuur, aangepaste actuele bestemmingen, de relatie met de omgeving en de ontsluiting en beleving door het publiek.

Daartoe beschikt de Vlaamse regering over de volgende wetgeving : het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen, het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot het instellen van een onderhoudspremie en het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerken aan beschermde monumenten.

III.1.2. Bescherming

De voorbije jaren wordt steeds duidelijker dat er voor de bescherming van het waardevolle erfgoed nieuwe stimulansen nodig zijn. In Vlaanderen zouden ongeveer 15.000 gebouwen moeten worden beschermd. Amsterdam telt nu reeds meer dan 20.000 beschermde monumenten, Vlaanderen slechts 7.000. Aan het huidige gemiddelde van 300 per jaar zal het nog 27 jaar duren voor het waardevolle erfgoed in Vlaanderen wettelijk is beschermd.

Deze evolutie heeft een aantal negatieve effecten. Ten eerste wordt de internationale uitstraling van Vlaanderen aangetast, terwijl het een cruciale rol heeft gespeeld in de Europese ontwikkeling. Ten tweede kan de overheid geen preventief beleid voeren, maar moet ze bedreigde gebouwen prioritair beschermen. Bovendien komt de overheid vaak te laat en verdwijnt zo voorgoed een deel van ons cultureel erfgoed. Tot slot tast het huidige beleid de rechtszekerheid van de burger aan. Zo verdienen de eigenaars van de 8.000 nog niet beschermde monumenten ondersteuning in hun zorg voor het erfgoed.

Welke acties moeten worden gevoerd ? Ten eerste moet de inventarisatie van het erfgoed tegen eind 2002 zijn afgerond. Momenteel is slechts twee derde geïnventariseerd. Bovendien moeten bijkomend personeel en middelen worden ingezet zodat de criteria coherent en evenwichtig worden toegepast. Er moet eveneens aandacht worden besteed aan het roerend erfgoed, in uitvoering van de Conventie van Granada. Dit initiatief is ook opgenomen in het regeerakkoord.

Wat de landschappen betreft, is men begonnen met de systematische inventarisering in de vorm van landschapsatlassen. Dankzij de volledige digitalisering kunnen ze niet alleen worden gebruikt voor het eigen beleid, maar ook voor de opmaak van provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. De laatste plannen zijn digitaal ingescand. Dit betekent dat we aan de gemeenten op korte termijn dergelijk kaartmateriaal kunnen aanbieden. Deze atlassen zullen elektronisch worden verbonden met topografische kaarten, gewestplannen, gemeentelijke en provinciale uitvoeringsplannen, enzovoort. Door digitale superpositie wordt het mogelijk de ontbrekende gebieden af te bakenen en prioriteiten te stellen.

III.1.3. Restauratie

Het tweede luik omvat de restauratie. Sinds 1986 voorziet de wet op de inkomstenbelasting in de

mogelijkheid om restauratie en onderhoudswerken fiscaal af te trekken. Het aantal gebruikers van deze maatregelen is inmiddels gestegen tot 800. Belastingbetalers waarderen dat hun inspanning om het erfgoed in goede staat te houden, via deze weg wordt gesteund. Vooral voor de eigenaars van onroerende goederen in beschermde stadsgezichten brengt de fiscale aftrek enig soelaas.

In de Unitas-wijk in Deurne, een tuinvijk naar ontwerp van Eduard Van Steenberghe en een beschermd stadsgezicht, konden reeds zesendertig eigenaren worden overtuigd om de gestelde restauratie- en onderhoudsvoorschriften correct toe te passen in ruil voor een fiscale tegemoetkoming. In het kader van de Conferentie voor de Staatsherleving ijveren we voor een groter fiscaal instrumentarium omdat het vaak veel effectiever is indien men subsidies kan vervangen door fiscale stimuli.

Binnen de begroting nemen de restauratie- en onderhoudspremies 93 percent van het volledige budget voor monumentenzorg in. De onderhoudspremie is een belangrijk element in het preventiebeleid. Sinds 1997 is het budget voor de onderhoudspremie aan beschermde monumenten gegroeid van 83 miljoen frank tot circa 194 miljoen frank. Vooral de snelle procedure van de onderhoudspremie is een van de meest belangrijke innovaties van de voorbije tien jaar. Het tijdig herstellen van een dakgoot en het water- en winddicht maken van gebouwen verhindert op termijn heel dure restauraties omdat het gebouw anders verder aftakelt. De onderhoudspremie wordt steeds belangrijker. Het was een belangrijk argument voor de regering om de budgetten op te krikken.

Ondanks de aanzienlijke financiële overheidsinspanningen voor het cultureel erfgoed blijven de middelen voor de restauraties te beperkt. Door een stijging met 300 miljoen frank kan een deel van de achterstand worden weggewerkt en kunnen enkele projecten met een grote actuele en maatschappelijke relevantie aandacht krijgen, zoals Brugge 2002, het project Herkenrode en het mijnpatrimonium waarvoor een zevenjarenmasterplan werd uitgewerkt, wat nog door voormalig minister Martens werd voorgesteld.

De Vlaamse regering wenst tegen het einde van de legislatuur de achterstand weg te werken. Dat betekent dat er nog een verhoging van de kredieten zal moeten komen. Daarnaast is ook een versterking van begeleiding en ondersteuning nodig. De onderhouds- en restauratieprogramma's zullen verder bijdragen tot de interactie tussen welzijn,

werkgelegenheid en het grootstedenbeleid. Een mooi gerestaureerd pand in een oude stadswijk heeft een enorme hefboomfunctie. Als men spreekt over stadsherwaardering en grootstedenbeleid moet men niet alleen durven investeren in grootchalige huisvestingsprojecten, maar ook de restauratie van oude panden als hefboom steeds meer inschakelen.

De beschikbare middelen worden planmatig aangewend door het opstellen van jaarprogramma's, voorbereid aan de hand van een geobjectiveerde selectie, gebaseerd op afgesproken criteria. Hierdoor kan men de administratieve doorlooptijd beperken en weten de eigenaars een half jaar op voorhand dat ze met vrij grote waarschijnlijkheid kunnen rekenen op de restauratiepremie.

III.1.4. Beveiliging

Uit internationale contacten is gebleken dat overal ter wereld diefstal en het onwettig verkeer van het roerend erfgoed een van de hoofdproblemen is waarmee de monumentenzorg heeft af te rekenen. Slechts een beperkt aantal van de onvreemde voorwerpen wordt teruggevonden. Daarom is de afdeling Monumenten en Landschappen voor heel Vlaanderen gestart met een centraal ontworpen en beheerd beveiligingssysteem tegen brand en diefstal. Een honderdtal monumenten zijn nu beveiligd en daar hebben zich geen diefstallen meer voorgedaan.

III.1.5. Sensibilisering

In het kader van de sensibilisering is er Open Monumentendag, waarvan de organisatie opnieuw moet worden toegewezen. De minister heeft hierover binnenkort een gesprek met een aantal VZW's. Deze organisaties, namelijk de Vlaamse Monumentenwacht, de Stichting Vlaams Erfgoed, het Vlaams Centrum voor Ambacht en Restauratie en de Vlaamse Contactcommissie Monumentenzorg moeten maximaal worden ingeschakeld voor hun taak. Het was nog een initiatief van voormalig minister Martens om hier meer synergie in te krijgen.

III.1.6. Website

Er is ook een website opgestart. Dit is een gemeenschappelijk initiatief van de overheid, Icomos Vlaanderen, Monumentenwacht Vlaanderen, Open Monumentendag, Stichting Vlaams Erfgoed, Vlaams Centrum voor Ambacht en Restauratie en

Vlaamse Contactcommissie Monumentenzorg. Ze bieden een kalender en een krant van wat er omtrent monumenten- en landschapszorg in Vlaanderen gebeurt en leeft. De bezoeker kan ook via een overzicht van veel voorkomende vragen de juiste weg vinden tot welke organisatie hij zich voor zijn specifiek probleem moet richten. Via de website wordt onder meer voor wat betreft de afdeling Monumenten en Landschappen de volledige wet- en regelgeving aangeboden die on line kan worden geraadpleegd. Men kan ook de volledige databank consulteren van het beschermd erfgoed, zowel op geografische en chronologische volgorde, als naar enig ander zoekcriterium. De diverse verenigingen kunnen zich kenbaar maken, hun leden contacteren, en hun activiteiten toelichten. Het succes van de website van de Open Monumentendag was dit jaar heel groot, zodat op zeker ogenblik het netwerk van de Vlaamse Gemeenschap plat lag. Per gemeente kon men opzoeken waar de infopunten waren, welke monumenten opengesteld waren, enzovoort.

III.1.7. Documentatiecentrum

Verder is er het documentatiecentrum met een geïnventariseerd planarchief, dat binnenkort ook via een databank zal kunnen worden geraadpleegd. Bovendien is ook een iconografische databank geactiveerd, waardoor duizenden foto's met verschillende opzoekingsystemen via internet opvraagbaar zullen zijn.

III.1.8. De woning Braem

De woning Braem werd op 29 april 1999 door architect Renaat Braem bij leven geschonken aan de Vlaamse Gemeenschap. De schenking omvat de woning en de volledige inboedel. Het ligt in de bedoeling deze woning te restaureren en nadien als open monument voor het publiek toegankelijk te maken. Het zal een documentatiecentrum worden omtrent de persoon en het werk van Renaat Braem. Vandaar ook dat voorzien is in de inerpachtneming van o.a. deze woning.

III.1.9. Werelderfgoed

In 1998 werden de Vlaamse begijnhoven door de Unesco op de lijst van het Werelderfgoed geplaatst, naast o.a. de piramiden in Egypte, de Akropolis in Athene, en de Chinese muur. Dat betekent een belangrijke erkenning voor een specifiek aspect van ons Vlaams erfgoed. Er moet dan ook een bijzondere inspanning worden geleverd om dit deel van ons cultureel patrimonium te onderhouden, te her-

stellen en te ontsluiten, niet alleen voor Vlaanderen, maar voor heel de wereld.

Het bureau van de Unesco heeft intussen de voordracht van de belforten aanvaard. Begin december zal de algemene vergadering zich erover uitspreken of ook het symbool bij uitstek van de Vlaamse steden tot het Werelderfgoed mag worden gerekend. België heeft vierentwintig Vlaamse en zes Waalse belforten voorgedragen.

III.1.10. Informatica-systeem Melanie

Het informaticasysteem Melanie bestaat uit twee luiken. Het eerste is het administratieve, waarbij de aanvragen van restauratiepremies en beschermingsdossiers automatisch via een centrale databank worden afgehandeld door middel van automatische tekstcreatie. Het tweede luik is de iconografische databank. Al de informatie die beschikbaar is in de inventarissen – 45 boeken met ongeveer 50.000 beschreven gebouwen – komen in een centrale databank en worden gekoppeld aan het beeldarchief en de bibliotheek. Zo bekomt men een groot documentatiecentrum dat door de buitenwereld kan worden geraadpleegd via internet.

III.1.11. Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (IAP)

In het regeerakkoord werd de intentie geformuleerd om de archeologische monumentenzorg te versterken. Er is een decreet van 1993 op de bescherming van het archeologisch patrimonium. De financiering is nog niet op punt gesteld. De doelstelling is de archeologische monumentenzorg in Vlaanderen uit te bouwen tot een internationaal aanvaardbaar peil. Dat moet onder meer gebeuren door een verdere uitbouw van het IAP, en een versterking door het IAP van de beheersarcheologie, die door eigen wetenschappelijk onderzoek en dat van de universiteiten wordt onderbouwd. Het is een kleine wereld waarin nogal wat rivaliteit bestaat. Daar moet wat meer synergie in worden gebracht en moet het wantrouwen worden weggenomen.

Verder gebeurt deze uitbouw door ondersteuning en kwaliteitsbewaking van initiatieven inzake beheer en onderzoek op andere niveaus. De steden en gemeenten moeten worden aangespoord om archeologen in dienst te nemen. In Wallonië worden op dit moment veel inspanningen geleverd, en vele Vlaamse archeologen vinden daar werk. De abdij van Stavelot werd bijvoorbeeld door Vlaamse archeologen opgegraven. Er zijn nog veel goede af-

gestudeerde historici werkloos of ze worden onder hun niveau tewerkgesteld. De minister probeert daar binnen de regering wat aan te doen, door bijvoorbeeld ook op dit werkterrein startbanen te creëren.

De implementering van de Conventie van Malta zal ervoor zorgen dat de financiering van de archeologische monumentenzorg met middelen uit de Vlaamse middelenbegroting kan worden aangevuld door toepassing van het principe dat de veroorzaker betaalt. Dat is gedeeltelijk het oude idee van het archeologisch fonds, waarbij bijvoorbeeld in de bouwsector het risico van een eventuele werfstop door een archeologische ontdekking kan worden gedragen door de hele sector in plaats van door de toevallige ontdekker. In Frankrijk is dit principe heel goed uitgebouwd.

De verhoging van de dotatie van het IAP zal toelaten om reeds in 2000 een verbetering in de werking en de uitvoering van de opdrachten te bewerkstelligen. Een belangrijk deel van de dotatie dient te worden aangewend om het uiterst beperkte statutaire personeelsbestand, van slechts veertien medewerkers, aan te vullen. De extra werkingsmiddelen staan ingeschreven in de begroting.

III.1.12. Besluit

De minister besluit dat de maatschappelijke relevantie van ons cultureel erfgoed niet zozeer in economische getallen is uit te drukken. Nochtans levert elke investering in ons erfgoed een belangrijke return, zowel direct in de restauratiesector, die heel arbeidsintensief is en een belangrijke bijdrage levert aan de werkgelegenheid en het vakmanschap, als in de toeristische sector, en in de stads- en dorpskernherwaardering. Het besef van onze identiteit, onze wortels en geschiedenis is van onschatbare waarde. Met de steun van het parlement kan deze regering het beleid van de vorige coalitie iets intensiever voortzetten.

III.2. Algemene bespreking

III.2.1. Algemeen

De heer Marino Keulen herinnert eraan dat minister Sauwens tussen 1991 en 1995 al een positieve stempel heeft gedrukt op dit beleidsdomein. Het cultureel erfgoed is immers voor Vlaanderen een internationaal visitekaartje.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen is zeer blij met de verhoging van het budget, die tegemoet komt aan de unaniem goedgekeurde motie van aanbeveling van de vorige legislatuur. Het valt op dat heel veel posten onveranderd blijven, dat wijst op een constant beleid, wat essentieel is.

III.2.2. Onderhoud van erkende monumenten

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en de heer Marino Keulen stellen dat de minister voorziet in extra middelen, maar dat er slechts een klein deel is gereserveerd voor onderhoudspremies. Het preventieve karakter van de onderhoudspremies zal dure restauraties immers overbodig maken.

De minister verduidelijkt dat het bedrag voor onderhoudspremies werd vastgelegd door de administratie op basis van het huidig aantal gekende aanvragen. Een onderhoudspremie wordt altijd toegekend in chronologische volgorde van aanvraag. Als zou blijken dat er te weinig middelen ter beschikking staan, kan via een kleine herschikking geld overvloeien van de post restauratiepremie naar de post onderhoudspremies. Dat gebeurt al sinds enkele jaren; vorig jaar werden 300 onderhoudspremies toegekend. De dure restauraties zullen pas over tien jaar beginnen af te nemen. Eerst moet men echter afrekenen met het passief uit het verleden.

III.2.3. Kerkelijk cultureel erfgoed

De heer Marino Keulen vraagt hoe ver het staat met de studie over het kerkelijk erfgoed die minister Martens heeft besteld bij de Koning Boudewijnstichting.

De heer Miel Verrijken verwijst naar een interessant project in Nederland, waar in het Amstelhuis een filiaal is geopend van het in geldnood zittende Hermitage-museum in Leningrad. Het is de bedoeling dat diverse Nederlandse schilderijen afwisselend zullen worden ondergebracht in dit bijhuis, op kosten van Nederland. Nederland krijgt dus tweemaal per jaar een tentoonstelling klaargestoomd uit de Hermitage. Spreker meent dat dit in Vlaanderen ook kan worden gerealiseerd, waarbij een gedeelte van het leegstaande kerkelijke patrimonium als museum kan worden ingericht.

De minister stelt dat een dergelijk project ook aan de minister voor Cultuur moet worden voorgelegd. Enkel het kerkgebouw zelf valt onder de bevoegdheid van Monumenten en Landschappen.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen informeert naar het onderscheid dat wordt gemaakt tussen de begrotingsposten 'Roerend Erfgoed' die zowel op de begroting Monumenten en Landschappen als op de begroting Cultuur voorkomen.

De minister merkt op dat er een duidelijk onderscheid moet worden gemaakt. Bij Monumenten en Landschappen betreft het roerend erfgoed, dat onroerend is door bestemming. Meestal gaat het daarbij om de inboedel van beschermde kerken. 80 percent van het waardevol roerend erfgoed is kerkelijk erfgoed. Bij cultuur betreft het echt roerend erfgoed dat niet gebonden is aan bepaalde gebouwen.

III.2.4. Fiscale stimuli inzake restauratie

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en de heer Marino Keulen informeren naar eventueel federaal overleg betreffende de ontwikkeling van fiscale stimuli inzake monumentenzorg.

De minister wijst erop dat de gevraagde fiscale stimuli op de federale Commissie voor Staatshervorming (Costa) moeten ter sprake komen. Het debat over een eigen Vlaamse fiscaliteit wordt soms teruggebracht tot het verhaal van inkomsten en uitgaven. Het is de stelling van de minister dat de fiscaliteit aan de gewesten en gemeenschappen moet worden toegewezen omdat men het fiscale instrument moet kunnen hanteren, door middel van pull-and-push-maatregelen, of het nu gaat over mobiliteit of over monumentenzorg. Zowel ten opzichte van de vennootschappen en organisaties als ten opzichte van de individuele burger is dit een van de meest efficiënte instrumenten. Een verlaagde BTW-voet zou in de monumentenzorg een enorme impuls geven, zonder dat het budget rechtstreeks wordt belast. Het creëert tewerkstelling en een meerwaarde in de hele omgeving.

III.2.5. Restauratie van het kasteel van Beaulieu

De heer Marino Keulen wenst te vernemen hoever het staat met het dossier van het kasteel van Beaulieu. Ondanks de motie betreffende de restauratie van het kasteel van Beaulieu is er tot nog toe weinig gebeurd. Minister-president Dewael, die verantwoordelijk is voor het patrimonium, heeft wel beslist instandhoudingswerken te laten uitvoeren. Volgens de spreker blijft minister Sauwens echter erg passief. De mensen die zich voor de zaak inzetten, zien niets veranderen. Er doen geruchten de ronde dat de erfpachter een huurder zou hebben gevonden die echter een commerciële bestemming

aan het gebouw wenst te geven. Dat mag niet gebeuren, de heer Marino Keulen roept de minister op te redden wat er nog te redden valt.

De heren Dany Vandenbossche en Jos Stassen steunen het verzoek tot dringende restauratie van het kasteel van Beaulieu. Sedert de interpellatie die hierover in maart 1999 werd gehouden, is aan de toestand van het kasteel niet veel veranderd, integendeel. Het kasteel valt onder het patrimonium van de Vlaamse Gemeenschap maar anderzijds is het een beschermd monument. De Vlaamse overheid moet immers een voorbeeldrol vervullen in het beheer van haar eigen patrimonium.

De minister wijst op het juridisch-administratief kluwen in dit dossier. De minister-president en hijzelf zoeken op korte termijn echter naar oplossingen. Het gaat eigenlijk om een gedesaffecteerd patrimonium, dat onder de bevoegdheid valt van de minister-president.

III.2.6. Klassering van het mijnenpatrimonium

Op de vraag van de heer Marino Keulen betreffende de situatie van het mijnenpatrimonium, antwoordt de minister dat hij niet geneigd is om wat dan ook te declasseren. Hij wacht de nieuwe richtlijnen van de Limburgse Reconversie Maatschappij af. De Stichting Vlaams Erfgoed zal daar zeker bij worden betrokken. Voorlopig baseert hij zich op het standpunt dat voormalig minister Luc Martens heeft ingenomen. De minister heeft enkel gevraagd het document te actualiseren. In de meerjarenplanning voor archeologische industriële sites van dergelijke omvang moeten aparte kredieten worden voorzien. Zo werd bijvoorbeeld een bezoek gebracht aan het Kursaal van Oostende. De restauratie zou minstens 1 miljard frank bedragen. Men kan niet verwachten dat dit enkel via de begroting voor monumentenzorg zou worden bekostigd.

III.2.7. Erkenning van begijnhoven en belforten als werelderfgoed

De heer Miel Verrijken meldt dat zijn fractie heeft voorgesteld Vlaanderen geassocieerd lid te maken van de Unesco. Een leger Belgicistische juristen heeft hem tot hiertoe tegengewerkt. Hij geeft echter niet op. Volgens spreker heeft dit Belgicisme al veel gekost op het gebied van cultuur. Toen hij 5 jaar geleden in de ambassade in Parijs vroeg wat de wereldmonumenten in België zijn, kreeg hij als antwoord dat er geen behoefte aan was. Deze materie moet worden overgeheveld naar Vlaanderen. Voorbeelden uit het buitenland tonen dat er heel

wat mogelijk is. In Nederland is de kathedraal van 's Hertogenbosch erkend, samen met een polder die erkend wordt als oorlogsmonument voor de verdediging van Leiden. Ook in Afrika zijn heel wat monumenten erkend.

Minister Johan Sauwens repliceert dat de voordracht van de begijnhoven en belforten terecht rechtstreeks vanuit Vlaanderen werd overgemaakt aan de Unesco. Stap voor stap bereikt Vlaanderen een rechtstreekse communicatie met de Europese en internationale instellingen.

De heer Miel Verrijken verwijst aanvullend naar de "rij van de drie torens in Gent" : iets uniek voor de Nederlanden, net zoals de Brugse reien. Ook dit komt voor erkenning in aanmerking.

De minister vindt dit een waardevolle suggestie. Ten behoeve van de commissieleden wordt de procedure inzake erkenningen verder toegelicht. Eén van de voorwaarden om een monument bij de Unesco als wereldmonument te doen erkennen, is dat het ook in eigen land is beschermd. Daarom werd vandaag nog het dossier van de bescherming van het belfort van Diksmuide getekend. Het is het Comité van de Unesco dat de beslissing omtrent de inschrijving neemt. België is pas sinds 1996 lid en heeft als eerste stap een indicatieve lijst moeten indienen. Dat is een voorafbeelding van wat het betrokken land zelf belangrijk genoeg vindt om op de wereldlijst te plaatsen. Daar werden toen de begijnhoven op geplaatst, alsmede de binnenstad van Brugge, Gent en Antwerpen. Later heeft de Vlaamse regering beslist om er de belforten aan toe te voegen. Uit de indicatieve lijst kan een voorstel worden geformuleerd om naar de definitieve lijst te gaan. De vorige regering heeft beslist om de belforten voor te dragen.

De besluitvorming verloopt als volgt. Het Bureau van de Unesco geeft een pre-advies aan het Comité. Dat wordt gemeenschappelijk voorbereid door Icomos, het International Committee for Monuments and Sites. Het Bureau heeft het voorstel van de belforten besproken in juli van dit jaar en heeft de bedenking gemaakt dat de Unesco alleen werkt met landen, niet met regio's. Daarom werd gevraagd of er in België ook nog belforten zijn buiten Vlaanderen. Vorig jaar, toen het dossier over de begijnhoven werd verdedigd, was het antwoord eenvoudig : er zijn alleen nog begijnhoven in het Vlaamse Gewest. Voor de belforten is dat niet het geval ; in Wallonië komen zes belforten in aanmerking. Daarom heeft het Bureau gevraagd om een algemeen voorstel te krijgen voor België.

Van de Vlaamse belforten is het principe aanvaard dat ze van wereldniveau zijn. De inschrijving zal echter pas kunnen gebeuren als er een Belgisch voorstel komt om alle Belgische belforten voor te dragen. De vorige Waalse regering heeft zich, op verzoek van de Vlaamse regering, bij monde van minister Collignon akkoord verklaard om een aanvullende lijst in te dienen. Door de regeringsswissel heeft minister Van Cauwenberghe, die voor monumentenzorg bevoegd is, de beslissing moeten hernemen. Het aanvullend voorstel is tijdig ingediend. Het Bureau komt spoedig opnieuw bijeen. Indien het Bureau het voorstel gunstig adviseert kan het Comité de dinsdag of woensdag daarna het voorstel aanvaarden.

III.2.8. Restauratiewerken

De heer Miel Verrijken verwijst naar verschillende gevallen waar de onvoorzichtige restauratie met brand tot gevolg, het einde betekende van een belangrijk monument. Steeds blijkt het lassen de grote boosdoener te zijn. Spreker meent dat de koudlastechniek verplicht moet worden gemaakt.

De minister wil dit onderzoeken.

III.2.9. Bokrijk

De heer Miel Verrijken meent dat in Bokrijk nog enkele waardevolle Antwerpse gevels in stukvorm liggen opgeslagen. Hij stelt voor deze weer in Antwerpen op te trekken.

Minister Johan Sauwens deelt mee dat deze stenen zijn verkocht. Men heeft ze eerst te koop aangeboden aan de gemeenten waar ze vandaan kwamen. De stenen waren genummerd, de plannen en het fotomateriaal had men. Niemand ging in op dat aanbod. Dan heeft men ze te koop aangeboden aan alle andere gemeenten, met hetzelfde resultaat. Uiteindelijk heeft men de stenen als oud materiaal verkocht.

De heer Miel Verrijken betreurt dit ten eerste. In Bokrijk staan echter ook Antwerpse huizen die als monument effectief zijn heropgericht. Hij dringt erop aan dat deze monumenten terug naar Antwerpen worden overgebracht, waar zij een nuttiger functie kunnen vervullen dan in Bokrijk.

De minister wijst erop dat Bokrijk een monument is van de geschiedenis van de monumentenzorg. Indien de stad Antwerpen geïnteresseerd zou zijn om een aantal oude panden terug te nemen, kan deze verhuis mogelijk worden ondersteund.

III.2.10. Nood aan meerjarenplanning

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen verwijst naar de motie van aanbeveling die bij de begroting 1998 werd goedgekeurd. Hierin werd aangedrongen op een meerjarenplan voor verhoging van de structurele achterstand. De inschakeling van de verhoogde middelen in een continu meerjarenplan, zou de sector zeker ten goede komen. Volgens spreker biedt de sector van Monumenten en Landschappen ook enorme kansen inzake tewerkstelling. Het bouwen van monumenten biedt uiteraard werkgelegenheid : zowel voor hoger- als voor lagergeschoolden. Ook in de randsectoren, zoals toerisme en economie, kan er heel wat werkgelegenheid ontstaan. Ook dit is een belangrijk argument bij de volgende verhogingen in een meerjarenplan.

De minister kan zich vinden in een meerjarenplanning, maar men kan niet alles voorzien. De steden kunnen initiatieven nemen, dossiers kunnen vertragen oplopen door regels van ruimtelijke ordening, enzovoort.

III.2.11. Open Monumentendag

In de basisallocatie 12.21 betreffende Open Monumentendag stelt mevrouw Riet Van Cleuvenbergen een stijging vast met 10 miljoen frank. Welke plannen heeft de minister hier concreet ? Wat wordt bedoeld met een uitbreiding van de Open Monumentendag, zowel in tijd als wat de doelgroepen betreft ?

De minister overweegt de organisatie van de Open Monumentendag toe te wijzen aan de Stichting Vlaams Erfgoed. Het secretariaat van de Open Monumentendag zou hierbij worden ondergebracht. Het krediet van 10 miljoen frank moet dienen om zowel de personeels- als de werkingskosten te kunnen dragen. De minister wenst ook de stuurgroepen met provincies, steden en gemeenten te handhaven. Er werd ook een vorm van medebeheer voorgesteld, maar de verantwoordelijkheid kan beter aan één organisatiestructuur worden gegeven. De Stichting Vlaams Erfgoed is bij decreet opgericht en is een instrument van de Vlaamse Gemeenschap. De eigenlijke beslissing is echter nog niet genomen.

III.2.12. Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (IAP)

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen verwijst naar de toelichting, en specifiek het luik tewerkstelling.

Spreker dringt aan op de regularisering van nepstatuten. Wanneer er uitbreidingen plaatsvinden, vraagt ze dat deze niet gebeuren met nepstatuten maar met statutair personeel.

De minister verzekert dat de nepstatuten moeten verdwijnen. Hij wou enkel wijzen op het tekort aan statutair personeel, dat volop wordt uitgebreid.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen dringt aan op het ondersteunen van gemeenten met belangrijke monumenten, die zelf een archeoloog in dienst hebben. Het kan immers niet dat gemeenten die autonoom te werk gaan, niet worden gesubsidieerd, terwijl andere een beroep kunnen doen op het IAP.

De minister bevestigt dat sinds enige tijd zelfstandige teams van archeologen ontstaan. De suggestie om gemeenten mét archeologen financieel te ondersteunen is een goed idee. In plaats van zelf archeologen in dienst te nemen, zouden die gemeenten voor bijvoorbeeld 30 percent kunnen worden gesubsidieerd.

III.2.13. Website

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen merkt op dat rond een origineel initiatief zoals de website, wel wat reclame mocht worden gemaakt. Spreker vindt dit een zeer goed en gebruiksvriendelijk initiatief.

De minister stemt hier volledig mee in.

III.2.14. Argusmethode

Op de vraag van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen naar meer informatie over de 'Argusmethode' inzake restauraties, antwoordt de minister dat deze methode binnengekomen aanvragen voor een restauratiepremie ordent volgens enkele criteria : het tijdstip van indiening, de historische waarde, de bouwfysische toestand, de opportuniteit volgens het regeerakkoord, enz. Op basis van deze criteria stelt men lijsten op waarop men dan weer de toekenning van de premie baseert.

Op de vraag van mevrouw Mieke Van Hecke of herbestemming een reden tot prioriteit kan zijn, antwoordt de minister dat niet de herbestemming op zich, maar wel mogelijke cofinanciering met het oog op herbestemming als criterium kan gehanteerd worden.

III.2.15. Beveiliging van monumenten

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen vraagt of de budgetten voor de beveiliging van monumenten ook door de minister van Cultuur kunnen worden gebruikt, bijvoorbeeld voor de beveiliging van musea, die momenteel te wensen overlaat. Bij de beveiliging zelf moeten alle veiligheidsnormen worden gerespecteerd.

De minister is het ermee eens dat ten aanzien van beveiligingssystemen moet worden gewerkt aan specifieke veiligheidsnormen. Daarom wordt op dit moment in een werkgroep overlegd in hoeverre het ARAB voor beschermde monumenten specifiek kan worden bijgestuurd, omdat een aantal normen niet toepasbaar zijn in oude gebouwen. Dat is soms een probleem ten aanzien van bestemming en herbestemming. Er zijn wel verschillende degelijke technische systemen op de markt.

III.2.16. Bestemming van erkende monumenten

De heer Jo Vermeulen verwijst naar de intentie van de minister om van steriele monumenten terug levende monumenten te maken. Het blijkt voor eigenaars of lokale besturen echter vaak problematisch om een geschikte bestemming te vinden. Overweegt de minister initiatieven om de fantasie daaromtrent te stimuleren? Men kan kijken naar alle domeinen van het menselijk leven zoals het economisch leven. Monumenten als ambachtelijk of biologisch bedrijf, als opslagplaats, als ontmoetingsruimte,... Monumenten met dikke muren komen zeker in aanmerking voor fuiven. In de website zou men een compartiment 'verrassende bestemmingen' kunnen voorzien, precies om de fantasie van lokale besturen en van mensen die ermee worden geconfronteerd, te stimuleren. Spreker vraagt zich af of de Vlaamse Bouwmeester ook als 'verbouwmeester' kan worden ingeschakeld.

Het inschakelen van de Vlaamse Bouwmeester, is volgens de minister niet uitgesloten. Concreet liggen echter geen dossiers voor. Het bevorderen van de herbestemming via het prikkelen van de fantasie is een schitterend idee. Herbestemming komt in de begroting niet aan bod, omdat het niet onmiddellijk financiële repercussies heeft. Het is echter wel de taak van de overheid om herbestemming te bevorderen. Als gevolg van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het schaarser worden van

de open ruimte en de beschikbare bouwgrond, zoekt ook de privé-sector creatiever naar herbestemming. De minister stelt wel vast dat het argument van de bestemming en herbestemming heel vaak wordt gebruikt door tegenstanders van de beschermde gebouwen. Hun stelling is dat wanneer er geen bestemming is gevonden, men moet declasseren. De minister deelt deze mening echter niet.

De minister deelt mee deze discussie reeds te hebben gevoerd over één van de grootste industriële sites van West-Europa, namelijk het mijnpatrimonium van de KS. Na de sluiting kwamen er plots enorme volumes vrij. De gebouwen hebben nu een grote belevingswaarde. In de jaren vijftig en zestig heeft men veel te drastisch ingegrepen, hoewel men ook toen reeds het wetenschappelijk inzicht en de kennis had. De overheid heeft als taak het erfgoed te behoeden.

III.2.17. Lijst van klasseringsbesluiten

Mevrouw Mieke Van Hecke zegt dat de commissieleden vroeger via de mededelingen van de regering ook de lijst van de klasseringsbesluiten kregen. Ze vraagt de minister die traditie verder te zetten?

Minister Johan Sauwens antwoordt dat men dit kan volgen op de geactualiseerde website, maar hij zal aan de informatie-ambtenaar vragen om het nodige te doen.

III.2.18. Restauratie van de Kathedraal van Antwerpen

De heer Miel Verrijken informeert of de restauratie van de kranskapelle achteraan de kathedraal van Antwerpen niet in de vergeethoek is geraakt?

De minister meldt dat er dienaangaande overleg werd gepleegd met de provincie die eigenaar is van het gebouw, maar de provincie heeft zelf gemeend dat men eerst even op adem moest kunnen komen na de restauratie van de kathedraal zelf. Bovendien heeft de provincie momenteel andere prioriteiten, waaronder de thans aan de gang zijnde restauratie van het kasteel van Hingene. Overigens moet de restauratie van de muurschilderingen in die kapellen worden voorafgegaan door grondig wetenschappelijk onderzoek. Dit werd echter helemaal niet uit het oog verloren.

III.3. Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemming

III.3.1. *Decreetsbepalingen*

De aan de commissie toegewezen artikelen 14 en 94 worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

III.3.2. *Begrotingstabel*

Afdeling I – Programma 62.2 Monumenten en landschappen

Dit programma wordt zonder opmerkingen bij stemming aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Afdeling III – Diensten met Afzonderlijk Beheer (DAB's)

Instituut voor Archeologisch Patrimonium

Deze begroting wordt zonder opmerkingen bij stemming aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

DEEL IV : SPORT

Voorafgaande toelichting

De voorzitter verwelkomt een delegatie van Bloso die voor deze begrotingsbespreking naar de Commissie voor Cultuur, Media en Sport werden uitgenodigd. : de heer Jef Van Geet, voorzitter, mevrouw Carla Galle, Commissaris-generaal, de heer Albert Gryseels, Adjunct commissaris generaal.

Vervolgens leest hij een brief voor, vanwege de voorzitter van de commissie Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen, waarin wordt voorgesteld dat de Commissie voor Cultuur, Media en Sport een aantal programma's zou bespreken, samen met de eerstgenoemde commissie. Het betreft programma 42.2 "Medisch-sociaal beleid", met de basisallocaties 12.24 "uitgaven in verband met dopingcontrole en medische sportcontrole" en 33.24 "subsidies i.v.m. verantwoord sporten". Daarna volgt een korte discussie welke commissie over deze basisallocaties al dan niet bevoegd is. De algemene consensus is, dat het Uitgebreid Bureau naar de toekomst toe hierover een beslissing moet nemen.

IV.1. Inleidende uiteenzetting door de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

IV.1.1. *Een Vlaams minister voor de sport*

De minister wijst erop dat de nieuwe Vlaamse regering expliciet een Vlaamse minister voor Sport heeft aangewezen. Dit betekent uiteraard niet dat er nu pas met een sportbeleid wordt gestart. Voormalig minister Martens heeft met de uitbouw van het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen een belangrijke aanzet gegeven voor een degelijk sportbeleid. Daar zal verder uitvoering aan worden gegeven.

De regering wenst te komen tot een geïntegreerd coherent sportbeleid in Vlaanderen. Daarom zijn de bevoegdheden samengebracht. Vroeger was de minister van Cultuur ook voor de sport en dus ook voor het Bloso verantwoordelijk. Binnen de regering is de minister voor sport nu ook verantwoordelijk voor het antidopingbeleid en voor het medisch verantwoord sporten. Hij is ook bevoegd voor wat vroeger de promotiebudgetten waren, die tot de bevoegdheid van voormalig minister-president Van den Brande behoorden. Daarnaast valt ook de wielerploeg Vlaanderen 2002, die vroeger tot de bevoegdheid van de minister van Tewerkstelling behoorde, onder zijn verantwoordelijkheid. Het dossier van de topsportscholen wordt eveneens aandachtig gevolgd. Dat behoort evenwel tot de bevoegdheid van de minister van Onderwijs.

IV.1.2. *Evolutie van het aantal sportbeoefenaars van de erkende Vlaamse sportfederaties 1995-1998*

Er is een zeer grote toename in de sportbeoefening bij de heel jonge leeftijdscategorie. In de categorie van 12 tot 15 jaar is er een vertragingseffect. In de leeftijdsgroep tussen 16 en 18 jaar is er een enorme terugval. Dat geldt ook voor de categorie van 19 tot 25 jaar. Men spreekt in dat verband van een drop-out. Samengevat is er dus een enorm verlies aan leden voor de verenigingen – dat is immers het meetinstrument – in de leeftijdscategorie van 15 tot 25 jaar. In dat verband moet men ook rekening houden met het arrest-Bosman en met de enorme concurrentie op de vrijetijdsmarkt. Er is zeker nog verder onderzoek nodig, maar toch durft de minister al te stellen dat dit een belangrijk fenomeen is. Zeker wat de omvang betreft is het ook een vrij recent fenomeen. Het jeugdsportbeleid is dan ook een absolute prioriteit. De sportparticipatie van die

leeftijdsgroep moet worden aangepakt. De rol van de overheid zal nadrukkelijker zijn dan vroeger.

IV.1.3. Bestedingen van de burgers en de overheid betreffende sport

Uit een project van het Interuniversitair Onderzoekscentrum voor de Sport (IOS), blijkt dat de Vlaming steeds meer uitgeeft aan sport. De bijdrage in het Bruto Regionaal Produkt voor Vlaanderen bedraagt 171,9 miljard frank per jaar. De private besteding neemt toe ten aanzien van de publieke besteding. Niettemin blijft de inbreng van de overheid noodzakelijk voor het wettelijk kader van het sportgebeuren en voor de gewenste bijsturing van het private sportgebeuren. Het is belangrijk op te merken dat vooral de gemeenten belangrijke inspanningen leveren in het kader van het sportgebeuren.

In het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen, dat door de Vlaamse regering werd goedgekeurd op 17 december 1997, werden op verschillende domeinen opdrachten geformuleerd om te komen tot een vernieuwd sportbeleid. In 1998-1999 werden rond deze opdrachten beleidsteksten opgesteld, m.a.w. het denkwerk werd verricht, de realisatie ervan moet de komende jaren verder worden gezet. Het Vlaams regeerakkoord geeft de richting aan voor de bijsturing van de bestaande beleidsteksten en voor de te realiseren beleidsprojecten.

IV.1.4. Bloso

De minister stelt dat Bloso als belangrijke taak heeft de sportbeoefening, actieve vrijetijdsbesteding en openluchtrecreatie te bevorderen. De dotaties zijn systematisch gestegen. Voor 2000 werd een extra verhoging ingeschreven van 287 miljoen frank. Waar in de jaren '70 en '80 de nadruk werd gelegd op de democratisering van de sport, ligt de klemtoon nu vooral op de kwaliteitsbevordering, binnen de krijtlijnen van het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen en rekening houdend met het Vlaams regeerakkoord. De minister benadrukt in het bijzonder kwaliteitsbewaking, en financiële en logistieke ondersteuning.

IV.1.5. Subsidies aan gemeentelijke sportdiensten

In het Vlaams regeerakkoord staat dat het beginsel van subsidiariteit maximaal toegepast moet worden. Beslissingen moeten op het meest functionele niveau en zo dicht mogelijk bij de burger genomen worden. De gemeenten spelen dus een cruciale rol

om het lokaal sportbeleid te coördineren. Om deze vitale rol in het lokaal sportgebeuren te kunnen waarmaken, werd de subsidiëring aan de sportdiensten verhoogd met 70,2 miljoen frank. Het IOS is momenteel bezig met een evaluatie van het decreet op de sportdiensten. De minister hoopt in 2000 de resultaten daarvan te kunnen bediscussiëren.

IV.1.6. De sportfederaties

Wat de sportfederaties betreft, biedt het decreet van 13 april 1999 voor het eerst in 20 jaar de mogelijkheid om in ruil voor subsidies aan de sportfederaties, kwalitatieve eisen te stellen zoals gekwalificeerd personeel, meerjarenbeleidsplan, informatieplicht, begeleiding van sportclubs, gekwalificeerde sportbegeleiders, sportpromotie, enzovoort. De federaties ontvangen basissubsidies. Daarnaast worden twee nieuwe opdrachten facultatief gesubsidieerd, met name jeugdsport en prioriteitenbeleid. Op de begroting is bijkomend voorzien in 68 miljoen frank voor de uitvoering van dat decreet.

IV.1.7. De Vlaamse Trainersschool

Voor de Vlaamse Trainersschool wordt voorzien in een extra budget van 23 miljoen frank. De federaties, clubs en verenigingen wordt gevraagd meer gekwalificeerde trainers in te schakelen. Daarvoor moeten de middelen worden verhoogd. In 1998 werden bijna 3.000 diploma's afgeleverd. Het gaat om een uniek samenwerkingsverband tussen universiteiten, hogescholen, sportfederaties en Bloso.

IV.1.8. Jeugdsport

Jeugdsport blijft de absolute prioriteit. Er is een vergelijking gemaakt tussen de fysieke fitheid in 1990 en 1998, waaruit duidelijk een negatieve evolutie blijkt. Een lokaal jeugdsportbeleid moet worden ondersteund in de driehoek gemeente, sportclubs en scholen. Onder meer de buitenschoolse kinderopvang moet het mogelijk maken juist voor die doelgroep iets te doen. Bloso ontvangt een bijkomende dotatie van 100 miljoen frank om dit samenwerkingsverband met de gemeenten te kunnen realiseren.

IV.1.9. Medisch verantwoorde sportbeoefening

In het kader van een coherent sportbeleid werd de bevoegdheid over medisch verantwoorde sportbeoefening toegewezen aan de minister van Sport. Gezond en ethisch sporten is het leidmotief. Het

decreet inzake medisch verantwoorde sportbeoefening van 1991 was een mijlpaal. Het heeft een wat sluimerend bestaan gekend en kwam enkel aan de oppervlakte toen de dopingproblematiek aan bod kwam. De minister wenst de werking van dit decreet in de loop van volgend jaar te evalueren, te activeren en daar waar nodig bij te sturen. Voor de realisatie van dit actieplan wordt het krediet opgetrokken tot 35 miljoen frank. Dit zal worden gebruikt voor het actief participeren en profileren van Vlaanderen in het buitenland inzake medisch verantwoord sporten.

Internationaal bestaat er een grote antidopingbeweging, dit op vraag van bijvoorbeeld de organisatoren van de Olympische Spelen in Sydney en naar aanleiding van het incident vorig jaar in de Ronde van Frankrijk. Alle organisatoren staan voor ontzaglijke investeringen en willen meer voorzorgen nemen. Het IOC heeft het initiatief genomen tot de oprichting van het WADA, het World Anti Doping Agency. De Europese ministers van Sport hebben vorige maand in Helsinki beslist om dit initiatief te ondersteunen. De Raad van Europa, de Europese Commissie en de overheden van de lidstaten zullen er voor zorgen dat er voldoende onafhankelijkheid is. De discussie is nog niet helemaal uitgeklaard of men de federaties zelf laat beslissen over het dopingbeleid. Er is er een beweging om het antidopingbeleid wereldwijd te organiseren.

De optimalisatie van de sportmedische keuringen en keuringscentra komt in een stroomversnelling door de sluiting van het centrum in Herentals. Er is een grotere vraag naar sportmedische begeleiding dan werd vermoed.

De commissieleden kunnen kennisnemen van enkele cijfers over dopingbestrijding vanaf 1993. Er werden meer dan tweeduizend atleten gecontroleerd. Er is een lichte daling merkbaar van het aantal gecontroleerde atleten, maar het aantal positieve proeven is opnieuw toegenomen

IV.1.10. Problematiek van de leeftijdsgrenzen

De minister wenst ook te werken rond de problematiek van de leeftijdsgrenzen. Hij gaf de opdracht om de leeftijd voor wielrenners te verlagen tot 8 jaar. Hieraan zal in de commissie nog een discussie worden gewijd. Het betekent een aanpassing van het besluit van de Vlaamse regering houdende de voorwaarden voor deelneming aan wielervedstrijden en wielervedproeven.

IV.1.11. Internationale sportinitiatieven

Sportinitiatieven omvat het luik Topsport Vlaanderen 2002, Interlands Vlaanderen 2002 en Wielerploeg Vlaanderen 2002. De initiatieven zullen in 2000 worden geëvalueerd en bijgestuurd op basis van het Vlaams sportbeleid. Via deze kredieten zullen manifestaties worden ondersteund die bijdragen tot de promotie van Vlaanderen. Het label Vlaanderen moet een kwaliteitslabel zijn. Topsport is op internationaal niveau een uitstekende ambassadeur voor binnen- en buitenland. Daarom werd onlangs nog steun verleend aan de organisatoren en kandidaten voor het wereldkampioenschap wielrennen in 2002. De minister is ervan overtuigd dat de 169 miljoen frank die werd opgenomen in de begroting, een daadwerkelijke bijdrage kan betekenen voor het realiseren van die doelstelling.

IV.2. Algemene bespreking

IV.2.1. Programma 42.2 – Medisch-sociaal beleid

(Uitgaven in verband met dopingcontrole en medische sportcontrole b.a. 12.24)

(Subsidies i.v.m. medisch-verantwoord sporten b.a. 33.24)

De heer Jacques Devolder wijst op technische moeilijkheden die voortspruiten uit het feit dat de reglementering van de Vlaamse Gemeenschap verschilt van die van de Franse Gemeenschap en Brussel op het vlak van erkenning van dopingbestanddelen en substanties. Daardoor zijn veel geneesmiddelen in Vlaanderen verboden, terwijl ze zijn toegelaten in Wallonië, en omgekeerd. Dit blijkt uit de geactualiseerde dopinglijst. Voor dokters en apothekers is het daardoor moeilijk om op te treden. Het gebruik hangt immers af van de plaats waar een wedstrijd plaatsvindt. Spreker begreep uit de uiteenzetting van de minister dat men uiteindelijk een internationale reglementering voor olympische sporten wil realiseren.

De minister antwoordt dat door de federalisering er op veel maatschappelijke domeinen een andere regelgeving is in beide landsgedeelten. Het klopt dat dit voor doping niet zinvol is. Twee weken geleden heeft de minister de heer J. Maesschalck als afgevaardigde aangeduid in de coördinatieraad i.v.m. dopingbestrijding, die onder meer deze problemen behandelt. Hij wenst duidelijke afspraken te

maken met de Franse Gemeenschap. Sinds een aantal weken worden ook gesprekken gevoerd met de voetbal-, wiel- en basketbalbond.

De heer Felix Strackx stelt dat het onderscheid tussen dopinggebruik en verantwoorde medische verzorging van de sportbeoefenaar zo duidelijk mogelijk moet worden afgelijnd. Hij verwijst naar de aanbeveling van de Vlaamse Gezondheidsraad betreffende het actualiseren van de dopinglijsten. Het instellen van drempelwaarden voor bepaalde substanties is een stap in de goede richting. Mogelijk ligt ook een oplossing in het onderscheid tussen professionele sportbeoefenaars en amateursporters. Professionele sportbeoefenaars kunnen zich een intense en gespecialiseerde medische begeleiding veroorloven. Amateursporters kunnen dit niet. Er mag geen heksenjacht worden ingezet op de recreatiesporter die meestal te goeder trouw een medicijn neemt, al dan niet op doktersvoorschrift.

De minister wil uitdrukkelijk geen heksenjacht organiseren op vrijetijdssporters. Het is echter wel de taak van de overheid de uitwassen bij bodybuilders, wielertoeristen, en andere sporters aan te pakken. Dat is de bedoeling van het decreet betreffende medisch verantwoord sporten. Nog dit jaar zal een geactualiseerde lijst van producten worden voorgelegd. Informatie en repressie blijven beiden belangrijk. Daarom wenst de minister het beleid te activeren via het op termijn aanstellen van controleartsen. Dit moet in overleg gebeuren met de federaties zodat de verschillende instanties elkaar niet voor de voeten lopen.

De heer Felix Strackx herinnert de minister aan de conclusie van de hoorzitting die tijdens de vorige zittingsperiode werd gehouden. Toen werd gepleit voor het toekennen van politionele bevoegdheid aan de dopingcontroleurs. Werd daar al werk van gemaakt ?

Inzake de politionele bevoegdheid verwijst de minister naar een recent gehouden vergadering, waarbij ook het parket-generaal aanwezig was. Er is nu één aanspreekpunt bij de rijkswacht via de generale staf.

Volgens mevrouw Trees Merckx-Van Goey mag de evaluatie van het decreet op het medisch verantwoord sporten niet te lang op zich laten wachten en moet dit deskundig gebeuren. Ze pleit bovendien voor extra middelen en voor bijkomend onderzoek. Spreker is verheugd dat de minister heeft deelgenomen aan het anti-doping-agency. Dat is

belangrijk om het decreet medisch verantwoord sporten geloofwaardig te maken. Ze dringt aan op een internationaal akkoord over verboden middelen. De zogenaamde medische hulpmiddelen kennen een enorme uitbreiding. Vandaag is het EPO, maar morgen is het biotechnologie en biogenetica. Dit zal zeker zijn weg vinden op de markt en moet eveneens worden onderzocht, en opnieuw : internationaal. De controle moet efficiënt en zonder onderscheid gebeuren. De recreant moet enigszins anders worden behandeld. Hij gebruikt vaak middeltjes zonder winstbejag, vrij onschuldig. De recreant moet men preventief sensibiliseren en wijzen op de gevaren voor zijn gezondheid. Ook de competitiedrang die heel onze samenleving kenmerkt, mag gerust worden getemperd

De minister deelt mee dat hij het decreet in internationaal overleg wenst te evalueren. Het opstellen van de lijsten moet in internationaal verband gebeuren. In 2001 neemt België het voorzitterschap waar van de EU. Het is zijn ambitie om dan goede Europese afspraken te maken.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heer Jacques De Volder vragen de minister iets concreter te zijn waar hij zegt het decreet in internationaal overleg te zullen evalueren.

De minister verduidelijkt dat de verantwoordelijke werd aangeduid in de coördinatieraad. Hem werd gevraagd het beleid inzake medisch verantwoord sporten te coördineren. Tot op heden was er immers geen enkel aanspreekpunt. Verder werd advies gevraagd aan Bloso en aan de cel medisch verantwoord sporten, en werd hen verzocht de internationale contacten te intensifiëren. De cel die verantwoordelijk is voor het medisch verantwoord sporten blijft onder de administratie van Volksgezondheid zetelen. Omwille van de vele raakvlakken zal minister Sauwens dit samen met minister Vogels coördineren. Op termijn zal binnen de administratie Jeugd en Sport een kleine sportcel worden uitgebouwd van zeven mensen, die als aanspreekpunt zal fungeren en het beleid zal helpen voorbereiden. De minister benadrukt dat Vlaanderen heel wat ervaring heeft opgebouwd met het antidopingbeleid, en daar wil hij gebruik van maken bij de oprichting van de antidopingcommissie. De minister bereidt de start voor van het forum dat het Vlaamse antidopingbeleid in een internationaal perspectief zal moeten coördineren. Dit zal in het kader van de beleidsnota worden besproken met de Vlaamse Gezondheidsraad.

IV.2.2. Programma – 45.1 Jeugd en Sport

(Allerhande uitgaven i.v.m. sport b.a. 12.21)

(Subsidies aan allerlei initiatieven in verband met sport en internationale manifestaties b.a. 33.33)

– Algemeen

Volgens de heer Kris Van Dijck is de voorliggende begroting een belangrijke stap in de goede richting die trouwens door de vorige regering reeds was ingeslagen met het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen. De wijze waarop de sport werd ingevuld bij de verdeling van de ministerportefeuilles heeft niet enkel een symbolische waarde. Voor de eerste keer is er een echte minister van Sport. De sport wordt dus erkend als een aparte entiteit. Het is dan ook belangrijk dat de materies die met sport te maken hebben, zoveel mogelijk worden gecentraliseerd. De minister besprak in de inleiding het sportbeleid in zijn algemeenheid, de promotiebudgetten, de wielerploeg Vlaanderen 2002 en het medisch verantwoord sporten. Hij wijst ook op de samenwerking met de minister van Onderwijs om rond topsportscholen een beter op elkaar afgestemd beleid mogelijk te maken. Deze elementen wijzen volgens de spreker op het belang dat in Vlaanderen wordt gehecht aan sport. Het belang van een beleidsdomein vertaalt zich doorgaans in cijfers. In de begroting 2000 is reeds een aanzet gegeven om de kredieten op te trekken. De verhoging van de budgetten is verdedigbaar. Spreker hoopt dat dit in de toekomst kan worden voortgezet. Sport moet op een kwaliteitsvolle manier kunnen worden beoefend door iedereen die dat wenst.

De heer Joachim Coens vindt de toegenomen kredieten inzake sport een positief element. Dit sluit trouwens aan bij de vraag van het Vlaams Parlement, vervat in de unaniem goedgekeurde resolutie over het strategisch plan voor de sport.

De heer André Van Nieuwkerke vindt de continuïteit van het beleid positief. Tijdens de vorige zittingsperiode werd het debat over sport aangezwengeld. Het is belangrijk dat de minister deze commissie wil betrekken bij de beleidsvorming. Immers, sport is voor een aantal leden van deze commissie een gevoelig onderwerp. Het strategisch plan voor sportend Vlaanderen en de diverse onderzoeken die werden uitgevoerd, waren een goede aanzet voor de huidige krijtlijnen van het sportbeleid.

De heer André Denys stelt een trendbreuk vast in de uitvoering van het beleid. Deze regering brengt

voor de eerste keer alle elementen samen die met sport te maken hebben. Eén van zijn grote kritieken op het vroegere beleid betrof de versnippering van het sportbeleid. Een tweede trendbreuk is de verhoging van het budget. Ook dat gebeurt voor het eerst. Alle beleidsaspecten komen echter nog niet ten volle tot uiting. Hopelijk wordt de Beleidsbrief Sport snel aan het parlement voorgelegd, zodat de parlementsleden het beleid ten volle kunnen analyseren.

De minister kondigt aan dat er een aparte beleidsnota sport zal komen in januari. Daarin wordt, wat nu nog maar embryonaal in de toelichtingen zit, verder uitgediept. Hij wijst op de grote verdienste van het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen en de resoluties betreffende de sport. Ze hebben mee kernpunten gelegd in het regeerakkoord. Dit is ook in grote mate te danken aan de consensus die binnen het parlement en de sportsector zelf is gegroeid en uiteindelijk vaste vorm heeft gekregen in een aantal belangrijke beleidsdocumenten.

– Jeugdsport : besteding van 50 miljoen frank van de begroting 1999 aan IK-project

De heer Joachim Coens verwijst naar het geplande project betreffende "kwaliteitszorg in de sportclubs : de jeugdwerking". Om dit te financieren gebruikt de minister de 50 miljoen frank uit de begroting 1999 – b.a. 41.05 "Bijzondere dotatie aan Bloso m.b.t. jeugdsport in functie van het Strategisch Plan voor de Sport". Deze doorlichting is op zich een zinvol initiatief, maar spreker vraagt zich af dit wel de bedoeling was van deze basisallocatie. De perstekst van de minister stelt dat met dit budget vermoedelijk 2.500 clubs van begeleiding kunnen genieten. Er zijn echter 14.000 clubs in Vlaanderen. Op welke wijze kunnen de resterende clubs hieraan deelnemen ? Wat is de relatie met de subsidies voor de sportfederaties en de specifieke projectsubsidies voor jeugdsport ? Bovendien rijst de vraag of de uitvoering van dit project niet moet worden toevertrouwd aan de bevoegde administratie, i.p.v. aan de universiteiten. De vraag moet toch ook gesteld of het de taak van de universiteiten is om hun fundamenteel wetenschappelijk onderzoek op het terrein toe te passen. Het lijkt spreker bovendien essentieel om de ontwikkelde know how binnen de overheidsadministratie te verzamelen.

De minister antwoordt dat er voor de besteding van de 50 miljoen (ba 41.05 bijzondere dotatie aan het bloso ivm jeugdsport) die in de begroting voor 1999 werd ingeschreven, nog geen concreet bestedingsdossier voorlag toen hij minister werd. Noch-

tans moest dit budget snel worden vastgelegd en verdeelde de minister het liever niet over de verschillende sportfederaties. Het IK-project dat voorziet in een kwaliteitsevaluatie van de sportclubs was voorhanden en daarom koos de minister ervoor om de 50 miljoen hiervoor te gebruiken.

Of het project zal worden verdergezet zal afhankelijk zijn van de reactie van de sportclubs op dit aanbod. Indien het wordt verdergezet zal het beschikbare krediet worden opgetrokken om aan de vraag van de sportclubs te kunnen beantwoorden.

Op vraag van de minister wordt de studie toegelicht door mevrouw Carla Galle, commissaris-generaal van Bloso.

Het project waarvan sprake is heet I.K-Sport, naar analogie met I.K-Gym. Het is een meetinstrument dat een drietal jaar geleden in opdracht van de turnfederaties werd opgesteld. Nadien werd dit aangevuld met een bijkomend onderzoek in opdracht van het Bloso. Het gaat dus niet, zoals de heer Coens veronderstelt, gewoon over wetenschappelijk onderzoek van de universiteiten, die dat nu proberen te testen in de praktijk. Neen, een deel van het onderzoekswerk en de onderzoeksresultaten zijn eigendom van de overheid, namelijk van het Bloso. Het is immers het resultaat van een door Bloso besteld onderzoek.

Het project bestaat erin dat Bloso op vrijwillige basis een aanbod doet aan sportfederaties en gemeentelijke sportdiensten om alle sportclubs die actief zijn in de gemeente, en al dan niet zijn aangesloten bij een erkende Vlaamse federatie, de mogelijkheid te geven tot een bevraging. Het kan dus ook gaan om een club die is aangesloten bij een unitaire federatie, of een die niet is aangesloten, of een gemeentelijke sportclub. Bloso verkiest trouwens het woord 'bevraging' boven woorden als 'doorlichting', 'audit' of 'screening', daar die laatste psychologisch gezien geen goede termen zijn. Clubs en organisaties horen woorden als doorlichting en screening niet graag. Ze denken dan meteen aan pottenkijkers.

Bij die bevraging biedt Bloso de mogelijkheid om op vrijwillige basis mee te werken, zonder subsidies, maar mits betaling van alle kosten die daaraan verbonden zijn. Op die manier kunnen sportdiensten en sportfederaties dan zelf een evaluatie maken van hun eigen clubwerking in het algemeen en hun jeugdwerking in het bijzonder. Via die bevraging worden tegelijk ook oplossingen aange-reikt voor verbetering.

In de praktijk zal Bloso aan de federaties en de gemeentelijke sportdiensten vragen welke clubs daarin geïnteresseerd zijn. De bevraging zelf zal maximaal twee uur in beslag nemen. Het is een volledig computergestuurd model. Degenen die bevragen, typen onmiddellijk de antwoorden in. Hierbij zullen de belangrijkste clubverantwoordelijken worden betrokken : de voorzitter, de secretaris, de penningmeester en de trainer. Elke club zal dan al onmiddellijk bepaalde resultaten kennen. Dat gebeurt op basis van een onmiddellijke quoting. Het gaat dan bijvoorbeeld om interne of externe communicatie. De clubs weten onmiddellijk hoe ze daar scoren. Die resultaten zijn natuurlijk vrij summier. Het gaat om een algemene evaluatie.

Nadien krijgen de clubs nog een gedetailleerd schriftelijk rapport. Voor elk item wordt dan een specifieke evaluatie gegeven. De clubs krijgen bovendien ook een handboek. Daarin staan voorstellen tot remediëring voor alle mogelijke probleempunten. Elke club kan dan voor zichzelf bepalen op welke manier ze haar werking kan verbeteren.

De resultaten van alle clubs die bij een bepaalde federatie zijn aangesloten, gaan ook naar die betrokken sportfederatie. Dat laat de sportfederaties toe om in te spelen op het van kracht worden van het nieuwe decreet op de sportfederaties. Naast de basisopdrachten met basissubsidies staan daar immers ook facultatieve opdrachten in met aanvullende subsidies. Een van die facultatieve opdrachten is de jeugdsport en de promotie van de eigen sport.

De federaties zullen dus over een soort van nulmeting beschikken voor het van kracht worden van het nieuwe decreet. Er is dus een basis waarmee kan worden vergeleken. Het project loopt van 15 december tot 15 mei. Aan de commissieleden zal de toelichting worden bezorgd die professor De Knop betreffende dit onderzoek heeft gegeven.

De minister stelt dat het de bedoeling is om de jeugdsport uit te bouwen binnen de driehoek school, club en gemeentelijke sportdienst. Op basis van het onderzoek zal moeten worden bekeken hoe dit het best kan worden ingevuld. Over een half jaar zullen 2.500 clubs beschikken over een doorlichting, waarbij de bestuurs- en managementkwaliteit, naast de sporttechnische capaciteit is neergeschreven. Dat is vooral belangrijk voor de clubs, maar ook voor het beleid zelf zal dit een belangrijk instrument worden. Op basis van de doorlichting zullen kwaliteitsmerken worden toe-

gekend. Er zal in 2.500 Vlaamse clubs kunnen worden nagedacht over kwaliteit in de sportbegeleiding.

– Sportinfrastructuur

De heer Joachim Coens verwijst naar de timing die in het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen is opgenomen betreffende de inventarisering van de sportinfrastructuur in Vlaanderen, en informeert naar concrete plannen en realisaties.

Op vraag van de minister verduidelijkt mevrouw Carla Galle dat in het kader van het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen een inventaris werd gemaakt van alle sportinfrastructuur in Vlaanderen en Brussel. Deze inventaris zal aan de commissieleden worden voorgelegd. Op basis van die inventaris moet er nu een plan worden opgesteld. Het heeft geen zin dat elke stad en elke gemeente zijn eigen atletiekpiste en zwembad bouwt. Dat is een niet-efficiënte besteding van middelen. Er zijn in Vlaanderen nog witte vlekken inzake sportinfrastructuur gelokaliseerd en op andere plaatsen is er een overaanbod. Er is nood aan een sportinfrastructuurplan waar die blinde vlekken en de overconcentraties op zijn aangeduid en men een antwoord geeft op de vraag waar we in de toekomst naartoe willen. De blinde vlekken moeten worden ingevuld om te verhinderen dat er in bepaalde gebieden waar er een overconcentratie is, nog meer sportinfrastructuur bijkomt. Het is niet evident, want heel wat leden van de commissie zijn hevige verdedigers van de gemeentelijke autonomie. Elke gemeente wil zijn eigen infrastructuur, maar men zal consequent in dit denkkader verder moeten werken.

– Sportfederaties

De heer Jos Stassen, voorzitter, informeert naar de uitvoeringsbesluiten in het kader van het decreet sportfederaties. Hoe zal de uitbetaling gebeuren van de financiële middelen ten gunste van de Vlaamse sporters die volgend jaar aan de Olympische Spelen zullen deelnemen? Gebeurt dat via het BOIC of via de sportfederaties zelf?

De heer Joachim Coens dringt aan op de spoedige uitvaardiging van uitvoeringsbesluiten betreffende het decreet op de Vlaamse Sportfederaties. De concrete erkenning en subsidiëring zal immers op het veld enorme gevolgen hebben. Bovendien stelt zich de vraag op welke wijze de niet erkende sport-

federaties in de praktijk zullen worden opgevangen.

De heer André Van Nieuwkerke stelt met genoeg vast dat her en der extra geld wordt uitgetrokken voor onder meer de uitvoering van het decreet op de sportfederaties. Hij sluit zich aan bij de vraag naar een spoedige publicatie van de uitvoeringsbesluiten.

De heer André Denys sluit zich hierbij aan en vraagt of er een hoorzitting kan worden georganiseerd met de Vlaamse Sportraad over hun sporttakkenlijst. Het interesseert hem om te vernemen op welke basis de Vlaamse Sportraad haar keuze heeft gemaakt.

De minister repliceert dat de uitvoeringsbesluiten momenteel voor advies voorliggen bij de Vlaamse Sportraad. Hij garandeert dat de toetreding van nieuwe bonden geen nadelige invloed zal hebben op de bestaande. De subsidiestromen blijven minstens op hetzelfde niveau bestaan voor de erkende federaties. Wat betreft de sporttakkenlijst deelt de minister mee dat hij over enkele weken een voorstel zal voorleggen aan de Vlaamse regering.

De heer Jacques Devolder ondersteunt het pleidooi van de minister om te komen tot Vlaamse federaties. De minister richt zich vooral tot de kapitaalkrachtige Belgische Wielerbond en Belgische Voetbalbond. Spreker vraagt zich af waarom men dat ook niet doet voor de minder kapitaalkrachtige Boksbond? Op dit ogenblik profileren de beste boksers zich in Vlaanderen. Naar hen mag ook een signaal worden uitgestuurd.

De minister stelt dat op dit ogenblik 89 federaties erkend zijn, waarbij 1.040.000 sporters zijn aangesloten. De minister wenst een beleid te voeren dat gericht is op de 12- tot 25-jarigen. Het is dan ook belangrijk hier de drie meest populaire sporten bij te betrekken. Er moet worden vermeden dat 75 percent van de sporters kan genieten van het extra aanbod dat Vlaanderen biedt en de rest niet. De financiële draagkracht van de federaties is niet cruciaal om te bepalen met wie eerst gesprekken worden gevoerd. Nochtans kan geen enkele federatie verplicht worden om zich te splitsen. De minister heeft echter wel bepaalde initiatieven genomen inzake de drie grootste bonden, omdat zij het jeugdsportbeleid vorm geven. Op 15 december is er een vergadering met de voetbalbond. De wielerbond heeft de principiële beslissing om te splitsen al genomen. Er was ook een overlegvergadering met afgevaardigden van Waals minister Collignon.

Een aantal misverstanden werd hierdoor weggewerkt.

– BOIC

De minister stelt dat, ondanks het feit dat de kredieten voor de olympische sporten werden opgetrokken, het decreet op de sportfederaties geen basis biedt om het BOIC te betoelagen. De atleten zullen daarom worden gesteund via de erkende federaties. De begeleiding van een atleet is zo specifiek en individueel dat de federatie en de betrokkene in de grootst mogelijke vrijheid moeten kunnen beslissen. De Vlaamse Sportfederatie kan eventueel als tussenschakel worden gebruikt.

De heer André Denys merkt op dat de federaties zullen moeten werken met het BOIC. Is dat een communautair-strategische of een sportieve beslissing ? Die procedure lijkt hem complexer dan de vroegere.

De minister benadrukt dat voor het BOIC dezelfde regels gelden als de andere sportbonden. Men moet de logica van de communautarisering van het sportbeleid doortrekken. Volgend jaar wordt 30 miljoen frank ter beschikking gesteld van de olympische beweging. Op termijn moeten topatleten ook financieel onafhankelijker worden van de commerciële sponsors. De minister stelt trouwens vast dat 40 atleten soms worden vergezeld door 120 begeleiders. Hij pleit ervoor de federaties te laten beslissen, en er op toe te zien dat het overheidsgeld zo goed en efficiënt mogelijk wordt gebruikt. Er lopen gesprekken met Bloso en het BOIC om dit verder af te lijnen.

De heer André Denys vraagt of dit geen praktische problemen met zich meebrengt ? Sommigen zeggen nu al dat de olympische resultaten beïnvloed zullen worden doordat we met een Vlaamse én een Franstalige vleugel rekening moeten houden. Bemoeilijkt de minister de werking van het BOIC niet nog meer ? Zal bijvoorbeeld de judofederatie niet anders reageren dan de atletiekfederatie ?

Minister Johan Sauwens zegt contacten te hebben gehad met de verantwoordelijken van de Vlaamse atletiekliga. Zij hebben de vorige keer twaalf atleten gestuurd, en weten heel goed hoe zij de begeleiding op topniveau moeten uitvoeren. Volgens de minister moeten er op voorhand gewoon duidelijke afspraken worden gemaakt.

Volgens de heer Jos Stassen, voorzitter, blijkt de band tussen de topsporter en zijn sportfederatie nu eens groot en dan weer klein te zijn. Soms leidt dit

tot een doorschuifoperatie van Vlaamse middelen, via de sportfederaties naar het BOIC en dan naar de atleten voor de betaling van hun trainers. Bovendien zitten in één team soms Vlamingen én Walen.

Voor minister Johan Sauwens zijn dit geen onoverkomelijke problemen, integendeel. Bij voetbal en volleybal wordt dat perfect georganiseerd, zowel bij de gesplitste bonden als bij de niet-gesplitste bonden. Specifiek moet er voor de atleet een soort financiële onafhankelijkheid komen, zodat hij zich gedurende één of twee jaar echt goed kan voorbereiden op de topprestatie. De minister wil daarover overleggen met de atleet en de federatie. Gezien de band met de topsportscholen en het feit dat de federaties specifiek worden gesubsidieerd inzake topsport, zijn de federaties de gesprekspartner op dat niveau.

De heer André Denys kan zich min of meer vinden in de nieuwe vooropgestelde beleidslijn maar wenst toch te benadrukken dat dergelijk beleid ook moet gedragen worden door de bevolking. De Vlamingen blijven immers gevoelig voor de nationale voetbalploeg en de prestaties van landgenoten op de Olympische Spelen. Men moet vermijden dat het BOIC zich verzet tegen deze nieuwe benadering en zodoende de voorbereiding van de atleten bemoeilijkt, wat de bevolking niet zal steunen.

De minister antwoordt dat hij de beslissing daarom op dit moment genomen heeft zodat ze van kracht kan gaan op 1 januari 2000. Er zullen praktische afspraken worden gemaakt met het BOIC, Bloso en de betrokken sportfederaties zodat de overgang van het ene naar het andere systeem naadloos kan gebeuren. Het BOIC zit overigens niet zonder middelen. Het bedrag van 20 miljoen frank vertegenwoordigt een zesde van hun totaalbudget. Wat verandert is dat een aantal facturen nu zullen moeten voorgelegd worden aan de sportfederaties in plaats van aan Bloso.

– Bloso

De heer Joachim Coens informeert naar de geplande hervorming van Bloso en de oprichting van een administratieve cel binnen de afdeling Jeugd en Sport.

De minister kondigt een evaluatie aan van de taken van Bloso. Vroeger werd reeds beslist een afdeling Jeugd en Sport op te richten. Door het samenbrengen van de bevoegdheden op het politieke niveau wordt Bloso met een extra taak belast. De minister denkt aan een algemene coördinatie

en een beleidsvoorbereidende en -sturende functie voor sport in de heel brede betekenis. Het kan ook dat men binnen de administratie de taak zal bepalen. Er zal een evaluatie van de kerntaken van Bloso en van heel het sportinstrumentarium plaatsvinden.

– Gemeentelijke en provinciale Sportdiensten

Voor de sportdiensten ziet de heer André Van Nieuwkerke een spectaculaire verhoging met 57 percent. Tijdens de vorige bestuursperiode werd even overwogen om het decreet op de sportdiensten aan te passen, precies om mogelijk te maken dat het aansluit met en complementair wordt aan het decreet op de sportfederaties, door een luik bij te voegen om bepaalde projecten te laten financieren door de Vlaamse overheid. Dat decreet is er niet gekomen. Samen met de heer Jos Stassen en de heer Joachim Coens vraagt spreker zich af wat er met die belangrijke verhoging zal gebeuren. Er is 50 miljoen frank voor de sportfederaties, geïmplementeerd in een kwaliteitsonderzoek. De extra middelen voor de sportdiensten liggen nergens vast. Er is nood aan een snelle aflijning van de bestemming, gekoppeld aan efficiënte en grondig overlegde toewijzingscriteria.

De heer André Denys sluit zich hierbij aan, en wijst op de flexibele aanwending van projectfinanciering, met ruimte voor nieuwe trends. Bovendien pleit hij voor een gedecentraliseerde benadering. Lokaal kan concreter worden ingespeeld op de behoeften, en is de kans op het dynamiseren van de sportbeoefening het grootst. Het totale sportbudget van alle gemeenten in Vlaanderen bedraagt naar verluidt meer dan 12 miljard frank. Een hogere subsidiëring van de gemeenten moet gepaard gaan met een grotere zorg voor de kwaliteit in de jeugdsport. Spreker houdt een pleidooi voor een soort jeugdsportbeleidsplan, zonder te sterk regulerend op te treden.

De heer Kris Van Dijck wijst erop dat de gemeenten een zeer heterogene groep vormen, met verschillende behoeften. Nochtans zijn de behoeften van de jongeren overal identiek. Vandaar het belang van de evaluatie van het decreet over de sportdiensten. Sommige sportdiensten functioneren zeer goed, terwijl andere verplicht zijn om sport, jeugd en cultuur in één dienst te integreren. De kansen van jongeren zijn dan niet dezelfde.

De minister wijst op de verschillende situatie voor de sportdiensten, afhankelijk van de grootte van de gemeente. De situatie verschilt sterk voor een gemeente van 10.000 inwoners of een stad van

80.000 inwoners. Ten aanzien van de financiële draagkracht van de gemeenten vindt de minister deze opmerking zeer terecht. De minister stelt dat er een tweesporenbeleid wordt gevoerd: enerzijds naar de sportfederaties en anderzijds naar de gemeentelijke sportdiensten. Het probleem daarbij is dat de grote federaties nog geen erkenning hebben aangevraagd. Wat de gemeentelijke sportdiensten betreft, zijn er ongeveer 150 van de 308 Vlaamse gemeenten die beschikken over een erkende gemeentelijke sportdienst. De minister wenst een inspanning te doen om ook die andere gemeenten te bereiken. In het regeerakkoord staat dat de Vlaamse regering het lokale niveau wil herwaarderen. Met de extra budgettaire ruimte wil de minister, samen met de erkende sportdiensten die mogelijkheid creëren.

Volgens de heer Joachim Coens is dit een stimulans voor diegenen die nog geen erkenning hebben aangevraagd.

– Prioriteitenplan van de Bloso-centra

De heer André Denys wijst op de nood aan strategisch infrastructuurplan om de investeringen van Bloso zo efficiënt mogelijk te maken.

De heer André Van Nieuwkerke meent dat een dergelijk plan wordt uitgewerkt. Er bestaat een prioriteitenlijst van de centra met de bedoeling dat ze bovenregionaal actief zijn en een bepaalde uitstraling hebben. Voor Genk is bijvoorbeeld de avontuursport belangrijk en voor Herentals de stages. Dat veronderstelt investeringen en planning. Het beleidsplan spreekt van vijf jaar. Jaarlijks moet 80 miljoen frank worden geïnvesteerd. Het eerste jaar kan dat opgevuld worden met de opbrengst van de verkoop van de niet-prioritaire centra en terreinen. Dit zal jaarlijks nog veel kosten. De heer André Van Nieuwkerke vraagt zich af of de minister hier in zijn beleidsnota over meerdere jaren rekening mee houdt.

Op vraag van de minister, wordt een korte toelichting gegeven door mevrouw Carla Galle, commissaris-generaal van Bloso. Zij stelt dat ingevolge de toepassing van het strategisch plan van de vorige regering, een aantal bestaande Bloso-centra werden afgestoten en overgedragen aan andere instanties, in de eerste plaats aan de gemeenten en provincies, met ingang van 1 januari 2000. Men heeft gedurende anderhalf jaar onderhandelingen gevoerd. Er zijn acht Bloso-centra afgestoten en er blijven er dertien over.

Voor deze dertien centra heeft Bloso in het kader van het strategisch plan een beleidsplan gemaakt voor de komende vijf jaar op alle vlakken, waaronder ook de infrastructuur. Het komt erop neer dat op het vlak van infrastructuur over vijf jaar gespreid 400 miljoen frank extra wordt gevraagd. Dat komt neer op 80 miljoen extra investeringskredieten per jaar. Voor het jaar 2000 is daar een aanzet toe gegeven. Bloso heeft nog niet de volledige 80 miljoen frank bij gekregen omdat het in 2000 eenmalig over de opbrengsten beschikt van de verkoop van de niet-prioritaire centra.

– Wielerploeg Vlaanderen 2002

De heer Marino Keulen vraagt wat zal er gebeuren met de wielerploeg Vlaanderen 2002 ? Met die ploeg wenste men aankomend talent de kans te bieden ervaring op te doen. Zijn andere ploegen intussen meer bereid geworden om jong talent een plaats te gunnen binnen hun team ?

De minister bevestigt verder te gaan met Vlaanderen 2002 ; sommige belofteploegen vragen zelfs om nauwere samenwerking. Er zijn al diverse beloftescholen opgericht, geografisch mooi gespreid. De 2002-ploeg wordt een kweekvijver voor beloftevolle jongeren, die onder begeleiding kunnen doorgroeien naar grote clubs. De minister probeert meer synergie te creëren.

– Topsport Vlaanderen 2002

De heer André Van Nieuwkerke heeft voormalig minister-president Luc Van den Brande enkele malen geïnterpelleerd over Topsport Vlaanderen 2002. Samen met de heer André Denys vindt hij het positief dat de voorziene budgetten eindelijk bij de minister van Sport zijn beland en niet meer bij de minister-president zitten. Er was immers geen decretale basis om die gelden te ventileren. Hierdoor besliste de VZW Topsport Vlaanderen 2002 zelf wat er met het geld gebeurde en het ventileerde dit o.a. naar andere VZW's. Er is nood aan transparantie en duidelijkheid. Hopelijk kan de minister orde op zaken stellen en een verduidelijking geven over de criteria waarop de eventuele toekenning van projecten zal worden afgewogen.

De heer André Denys is het hier volledig mee eens. Belangrijke sportactiviteiten en topsportevenementen moeten meer internationale uitstraling en/of een specifieke doelstelling krijgen.

De minister is verrast over de complexiteit van dit dossier. Hij stipt aan dat er goede en minder goede

projecten lopen, wat een grondige evaluatie noodzakelijk maakt in samenspraak met de mensen die de voorbije jaren hierin verantwoordelijkheid hebben gedragen. Als deze evaluatie is afgerond kunnen concrete maatregelen worden genomen.

In de memorie van toelichting, bladzijde 494, is al een eerste kader geschetst voor deze projectfinanciering. Bij de bespreking van de Beleidsnota sport kan dit verder worden uitgediept. In de begroting 2000 is 4,6 miljoen frank ingeschreven voor eventuele studieopdrachten of onderzoek in dit verband.

– De Vlaamse Trainersschool

De heer Jos Stassen, voorzitter, feliciteert de minister met zijn keuze om meer middelen toe te kennen aan de Vlaamse trainersschool. Die toename met 23 miljoen frank kan de kwaliteit enkel ten goede komen.

– De politisering in de sportsector

De minister betreurt dat de Vlaamse sportwereld sterk is gepolitiseerd. Voortdurend wordt in allerlei organisaties parlementje gespeeld, inclusief minderheidsstandpunten. Daar moet een einde aan worden gesteld. Er moet voluit worden doorgevoerd in een open dialoog. De partijpolitieke spelletjes in de raad van bestuur van Bloso, de Vlaamse Sportraad en de Vlaamse Sportfederatie moeten ophouden. Er moet worden gestreefd naar kwaliteit. Iedereen mag een politieke overtuiging hebben, maar dan in een omgeving waarin het algemeen sportbelang van Vlaanderen primeert.

– Organisatie WK Wielrennen

De heer André Denys vernam dat het WK-wielrennen in Zolder zal worden ingericht. Spreker vraagt zich af of de minister hiervoor bij de BWB speciale toezeggingen heeft gedaan.

Volgens de minister is het een publiek geheim dat de Wielerbond er moeilijk toe te bewegen is om Vlaanderen als gesprekspartner te aanvaarden en zich te conformeren met de Vlaamse decreten. Een minister van een kleine regio kan niet de Belgische Wielrennersbond en het hele UCI sturen in de keuze van een voorstel boven een ander. Die kritiek is nergens op gebaseerd. De minister heeft de subsidiemogelijkheid van 50 miljoen frank voorgesteld, waarbij drie potentiële organisatoren zich hebben aangemeld. Vervolgens werd er in de schoot van de regering een gesprek over gevoerd

en werd de BWB geconsulteerd. Die wenste zich met dit dossier niet in te laten. Uiteindelijk heeft de regering een voorstel gedaan om de 50 miljoen frank subsidie in 2002 toe te wijzen aan elk van de drie Vlaamse organisatoren, op het ogenblik van de wereldkampioenschappen wielrennen. De UCI neemt autonoom een beslissing waarvan de regering akte neemt.

– Sport in het onderwijs

De heer André Denys informeert naar overlegstructuren met de minister van onderwijs, betreffende de organisatie van topsportscholen en de inzet van leerkrachten lichamelijke opvoeding die deeltijds kunnen werken in scholen en sportclubs.

De minister wil in zoveel mogelijk gemeenten algemene sporttraining subsidiëren. Om dit op lokaal vlak uit te bouwen, moeten de nodige middelen voorhanden zijn. Men moet de leraren immers op een degelijke wijze kunnen vergoeden. Tijdens de komende weken zal dit project verder worden uitgetekend. Daarvoor is 100 miljoen frank voorzien op basisallocatie 41.05 (bijzondere dotatie aan bloso i.v.m. jeugdsport).

De heer Joachim Coens vraagt of er voor de toekenning van deze 100 miljoen frank een decretale basis is voorzien, en wat het advies is van de Vlaamse Sportraad over de besteding van de 50 miljoen frank voor 1999 voor het IK-project en de 100 miljoen frank in 2000 op de basisallocatie 41.05.

De minister meent dat hiervoor geen decretale regeling nodig is. Het advies van de Vlaamse Sportraad werd gevraagd voor de projectsubsidie 2000 (100 miljoen voor leerkrachten in het onderwijs). Omdat de beslissing vlug moest worden genomen, is er geen advies gevraagd betreffende het IK-project (50 miljoen frank).

– Een Staten-Generaal voor de sport

De heer André Denys pleit voor de oprichting van een omvattende sportraad, waar iedereen in vertegenwoordigd is die te maken heeft met het ontwikkelen van een sportbeleid : o.a. de bevoegde commissieleden, de Vlaamse Sportfederaties, de Vlaamse sportraad en Bloso.

De minister repliceert dat sport een vlag is die vele ladingen dekt. Zo is de grootste bekommernis van vele clubs om spelers met vreemde nationaliteiten

op zo kort mogelijke termijn te naturaliseren. Sommige professionele clubs hebben zelfs totaal geen jeugdopleiding meer. Qua sportbeleving liggen sporten onderling vaak te ver van mekaar om binnen eenzelfde kader naar gemeenschappelijke oplossingen te streven. De minister stelt dat het parlement vaak enkel de randvoorwaarden kan bijsturen, en niet de illusie mag hebben alles te kunnen regelen.

Op de vraag van de heer Denys om als minister van sport toch ook als advocaat van de sportbelangen op te treden, antwoordt de minister positief. Er was reeds een eerste gesprek met federaal minister Frank Vandenbroucke over het sociaal statuut van de sporter.

– Sportstadion Antwerpen

De heer Miel Verrijken oppert dat toen de beschikbare gelden in het kader van Euro 2000 verdeeld werden, er 250 miljoen frank bleek te zijn voor de bouw van een sportstadion in Antwerpen. Lokale perikelen hebben er evenwel toe geleid dat die kredieten nooit werden aangewend. Toenmalig minister-president Van den Brande zei dat de kredieten zouden worden aangewend 'voor de roem van Vlaanderen'. Hoe zit het met die kredieten ? Heeft Antwerpen nog steeds 250 miljoen frank te goed van de Vlaamse Gemeenschap ?

De minister repliceert dat de Bosuilkredieten een andere bestemming hebben gekregen. Ze zijn door een vroegere beslissing voor 120 miljoen frank overgeheveld naar de begroting Cultuur. Over het resterende bedrag van 130 miljoen frank moet de regering zich nog beraden.

– Golfterreinen

De heer Miel Verrijken stelt dat golf in Vlaams-Brabant voornamelijk beoefend wordt door de zogenaamde betere Franstalige klasse uit het Brussels. Hoe staat de minister tegenover een dergelijke invasie ? Is er in die provincie nog plaats voor golfterreinen, die toch elk 20 à 30 hectare landbouwgrond innemen ?

Op verzoek van de minister stelt de heer Jef Van Geet, Voorzitter Bloso, dat de golfsport gebonden is aan concrete afspraken in verband met de ruimtelijke ordening. Golf kan echter net als het paardrijden en het tennissen perfect worden gedemocratiseerd. De golfwereld is enorm geëvolueerd. De elitaire clubs zullen altijd blijven bestaan. Er zijn echter heel wat clubs die een minder elitaire koers

willen varen. Het aanleggen van een golfterrein kost wel ongeveer 100 miljoen, en het onderhoud jaarlijks ongeveer 20 miljoen. Een democratisering zal voornamelijk moeten gebeuren via gemeenten en provincies.

– Opmerking van het Rekenhof

Mevrouw Mieke van Hecke verwijst naar de opmerking van het rekenhof betreffende het opnemen van de basisallocaties 12.21 en 33.33 van programma 45.10, terwijl Bloso over de volle bevoegdheid beschikt inzake sportbeleid.

De minister antwoordt dat dit een terechte opmerking is. De begroting 2000 zal overzichtelijker worden opgesteld.

– Sportpromotie

De heer Jos Stassen mist de spotjes van Bloso – 'als het kriebelt moet je sporten'. Volgens hem hangt de drop-out bij de jeugd samen met het gebrek aan sportpromotie. Natuurlijk kan dit worden ingepast in het jeugdsportbeleid, de nieuwe rol van Bloso en de uitbouw van het gemeentelijke sportbeleid.

De heer André Van Nieuwkerke sluit zich hierbij aan. De slaagkans voor het tegengaan van de drop-out in de jeugdsport is gekoppeld aan een efficiënte promotie. Spreker stelt vast dat hetzelfde bedrag als vorig jaar is ingeschreven in de begroting van Bloso voor de promotie. Een verhoging zou beter zijn geweest.

De minister gelooft niet in dergelijke algemene campagnes, waarbij vooral Bloso bekend wordt. Hij gelooft veel meer in actie op het terrein die een structurele meerwaarde betekent voor de sport.

– Gemotoriseerde sporten

De heer Miel Verrijken peilt naar het standpunt van de minister over de rally in de Westhoek.

Voor minister Johan Sauwens is de Kemmelberg een beschermd landschap. Bovendien zullen dergelijke rally's steeds moeilijker kunnen worden georganiseerd in een volgebouwd Vlaanderen. De minister zegt echter over dit dossier geen bevoegdheid te hebben. In overleg met de ministers van

Milieu en Ruimtelijke Ordening, wil de minister streven naar meer permanente circuits en een totaal verbod op wild crossen.

IV.3. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN INDICATIEVE STEMMING

IV.3.1. *Decreetsbepalingen*

Artikel 14

Op dit artikel worden twee amendementen ingediend.

Amendement nr. 15 van de Vlaamse regering strekt ertoe in organisatieafdeling 49, programma 10, de basisallocatie "41.05 Bijzondere dotatie aan het BLOSO m.b.t. de jeugdsport in functie van het strategisch plan voor de sport", te schrappen.

Amendement nr. 16 van de Vlaamse regering strekt ertoe, in organisatieafdeling 49, programma 10, de basisallocatie "61.02 Investeringsdotatie aan het BLOSO voor gesubsidieerde investeringen (VZW Topsportthal Gent)", te schrappen.

De minister deelt mee dat deze schrappingen gebeuren ingevolge een opmerking van het Rekenhof, dat stelde dat deze basisallocaties reeds een decretale onderbouw hebben.

Beide amendementen en het aldus geamendeerde artikel worden aangenomen met 9 stemmen tegen 2.

Artikel 22

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen tegen 3.

IV.3.2. *Begrotingstabel*

Afdeling I

Programma 42.2 Medisch-sociaal beleid (b.a. 12.24 en 33.24)

Programma 45.1. Jeugd en Sport
(b.a 12.21 en 33.33)

Programma 49.1 Dotatie Bloso

Programma 49.4 Sport en recreatie

Over deze programma's worden geen opmerkingen gemaakt. Ter stemming voorgelegd worden de programma's aangenomen met de volgende stemmen :

Programma 42.2 : 10 stemmen bij 1 onthouding

Programma 45.1 : 8 stemmen tegen 3

Programma 49.1 : 9 stemmen tegen 2

Programma 49.4 : 9 stemmen tegen 2

De verslaggever,

Dany VANDENBOSSCHE

De voorzitter,

Jos STASSEN
